

Suvestinė redakcija nuo 2019-04-04 iki 2020-12-29

Įstatymas paskelbtas: Žin. 2009, Nr. [93-3985](#), i. k. 1091010ISTA00XI-393

Nauja redakcija nuo 2015-12-03:

Nr. [XII-2053](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-12-02, i. k. 2015-19163

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
FINANSINIO TVARUMO
ĮSTATYMAS**

2009 m. liepos 22 d. Nr. XI-393
Vilnius

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis ir taikymo sritis

1. Šio įstatymo tikslas – reglamentuoti patikimą finansų sektoriaus gaivinimo ir pertvarkymo veikimą, siekiant vykdyti šio straipsnio 2 dalyje nurodytų subjektų nemokumo prevenciją, o jeigu šie subjektai tampa nemokūs, – sumažinti neigiamas pasekmes išsaugant sistemiskai svarbias jų funkcijas ir apsaugant visuomenės interesus.

2. Šis įstatymas taikomas šiems finansų sektoriaus subjektams:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigtiems bankams;

2) Centrinei kredito unijai;

3) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų maklerio įmonėms, kurioms taikomas Lietuvos Respublikos finansinių priemonių rinkų įstatymo 14 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

4) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrios veiklos kontroliuojančiosioms bendrovėms;

5) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų įmonėms, kurios yra šios dalies 1–4 punktuose nurodytų subjektų patronuojamosios įmonės ir kurioms taikoma patronuojančiosios įmonės jungtinė (konsoliduota) priežiūra pagal 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL 2013 L 176, p. 1) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 575/2013) 6–17 straipsnius;

6) kredito įstaigų ir finansų maklerio įmonių, įsteigtų trečiosiose ne Europos ekonominės erdvės valstybėse (toliau – trečiosios valstybės), filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje.

3. Šiame įstatyme reglamentuojamiems santykiams kiti įstatymai taikomi tiek, kiek šis įstatymas nenustato kitaip.

4. Šiuo įstatymu įgyvendinami Įstatymo priede nurodyti Europos Sąjungos teisės aktai.

5. Šio įstatymo nuostatos taikomos atsižvelgiant į Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatas.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Akcininkai** – akcininkai, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatyme, arba kitų nuosavybės priemonių savininkai.

2. **Ankstyvosios intervencijos priemonės** – Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 67 straipsnio 4 dalyje, Lietuvos Respublikos centrinių kredito unijų įstatymo 49 straipsnio 5 dalyje, Finansinių priemonių rinkų įstatymo 102 straipsnio 7 dalyje nurodyti priežiūros institucijos veiksmai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

3. **Europos Sąjungos patronuojančioji įmonė** (toliau – ES patronuojančioji įmonė) – Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 29, 31 arba 33 punkte nurodytas subjektas.

4. **Europos Sąjungos valstybės pagalbos sistema** – sistema, nustatyta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107, 108 bei 109 straipsniais ir Europos Sąjungos (toliau – ES) teisės aktais, įskaitant gaires, komunikatus ir pranešimus, priimtais pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio 4 dalį arba 109 straipsnį.

5. **Finansinės grupės pertvarkymo institucija** (toliau – grupės pertvarkymo institucija) – finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucija Europos ekonominės erdvės valstybėje narėje (toliau – valstybė narė), kurioje yra priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą.

6. **Finansinės sutartys** – sutartys ar susitarimai dėl vertybinio popieriaus, vertybinių popierių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo, skolinimo, pasirinkimo, atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo, biržos prekės, biržos prekių grupės arba indekso pirkimo, pardavimo, skolinimo, numatant prekę pateikti ateityje, pasirinkimo, atpirkimo arba atvirkštinio atpirkimo; apsikeitimo ir pasirinkimo sandoriai, susiję su palūkanų normomis, neatidėliotinais ar kitais užsienio valiutos susitarimais, valiuta, nuosavybės vertybinių popierių indeksu arba nuosavybės vertybiniais popieriais, skolos vertybinių popierių indeksu arba skolos vertybiniais popieriais, biržos prekių indeksais arba biržos prekėmis, oro sąlygomis, išmetamaisiais teršalais, infliacija;

apsikeitimo gražomis, kredito maržų arba kredito apsikeitimo sandoriai; kiti į pirmiau nurodytus apsikeitimo ar pasirinkimo sandorius panašūs susitarimai, kurie reguliariai sudaromi apsikeitimo sandorių arba išvestinių finansinių priemonių rinkose; tarpbankinio skolinimosi susitarimai, kai skolinimosi terminas yra ne ilgesnis negu trys mėnesiai; pagrindiniai susitarimai, susiję su pirmiau nurodytomis sutartimis arba susitarimais.

7. **Finansų įmonė** – finansų įmonė, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme, išskyrus finansų maklerio įmones.

8. **Finansų sektoriaus subjekto pertvarkymas** (toliau – pertvarkymas) – pertvarkymo priemonių taikymas ir kitų šiame įstatyme nustatytų finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiksmų atlikimas, siekiant įgyvendinti sprendime dėl pertvarkymo nustatytus tikslus ir atkurti ilgalaikį pertvarkomo finansų sektoriaus subjekto gyvybingumą.

9. **Finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucija** (toliau – pertvarkymo institucija) – Lietuvos bankas arba Bendra pertvarkymo valdyba, atitinkamai pagal Reglamente (ES) Nr. 806/2014 nustatytą funkcijų paskirstymą.

10. **Ypač svarbios funkcijos** – veikla, paslaugos ar operacijos, kurias nutraukus, tikėtina, vienoje ar daugiau valstybių narių dėl atitinkamos finansų įstaigos arba finansinės grupės dydžio, jos kontroliuojamos rinkos dalies, išorės ar vidaus tarpusavio sąsajų, sudėtingumo ar tarpvalstybinės veiklos sutriktų ypač svarbios realiajai ekonomikai teikiamos paslaugos arba sutriktų finansinis stabilumas, visų pirma atsižvelgiant į tos veiklos, paslaugų ar operacijų pakeičiamumą.

11. **Krizių prevencijos priemonė** – šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalyje nustatyti priežiūros institucijos veiksmai, šio įstatymo 22, 23, 24 straipsniuose nustatyti finansų sektoriaus subjektų pertvarkymo institucijos veiksmai, skirti trūkumams ar kliūtims, trukdantiems finansų sektoriaus subjekto atsigavimui ar pertvarkymui, pašalinti, ankstyvosios intervencijos priemonės taikymas, laikinojo administratoriaus paskyrimas arba kapitalo priemonių nurašymas ar konvertavimas, vadovaujantis šio įstatymo III skyriaus ketvirtajame skirsnyje nustatyta tvarka.

12. **Krizių valdymo priemonė** – finansų sektoriaus subjekto pertvarkymo veiksmai, specialiojo valdytojo paskyrimas ar asmens, nurodyto šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalyje, paskyrimas.

13. **Nuosavybės priemonės** – akcijos, finansinės priemonės, kuriomis suteikiama nuosavybės teisė arba kurias galima konvertuoti į akcijas ar kitas nuosavybės priemones, arba kurios suteikia teisę jų įsigyti.

14. **Pagrindinės verslo dalys** – verslo dalys, įskaitant susijusias paslaugas, kurios yra reikšmingi finansų įstaigos arba finansinės grupės, kuriai ji priklauso, pajamų, pelno ar franšizės vertės šaltiniai.

15. **Patronuojamoji įstaiga Europos Sąjungoje** (toliau – patronuojamoji įstaiga ES) – trečiosios valstybės patronuojančiosios įmonės valstybėje narėje įsteigta patronuojamoji kredito įstaiga arba patronuojamoji finansų maklerio įmonė.

16. **Pertvarkymo fondas** – fondas, kuriame kaupiamos lėšos finansų sektoriaus subjekto pertvarkymo veiksams finansuoti.

17. **Pertvarkomas finansų sektoriaus subjektas** (toliau – pertvarkomas subjektas) – bankas, Centrinė kredito unija, finansų maklerio įmonė, finansų įmonė, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrios veiklos finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrios veiklos kontroliuojančioji bendrovė, kuriems taikomos pertvarkymo priemonės.

18. **Pirmenybinė kreditorių reikalavimų eilė** – kreditorių reikalavimų eilė, nurodyta Bankų įstatymo 87 straipsnio 1–4 dalyse, Centrinės kredito unijos įstatymo 71 straipsnio 1–4 dalyse arba Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 35 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

19. **Užskaitos susitarimas** – susitarimas, pagal kurį keletas reikalavimų ar įsipareigojimų gali būti konvertuoti į vieną grynąjį reikalavimą, įskaitant baigiamosios užskaitos susitarimus, pagal kuriuos įvykus priverstinio vykdymo įvykiui šalių pareigos būtų paankstintos taip, kad būtų vykdomos nedelsiant arba nutraukiamos ir konvertuojamos į vieną grynąjį reikalavimą arba pakeičiamos tokiu reikalavimu.

20. **Vyresnioji finansų įstaigos vadovybė** (toliau – vyresnioji vadovybė) – fiziniai asmenys, atliekantys vykdomąsias funkcijas finansų įstaigoje ir atsakingi bei atskaitingi valdymo organui už kasdienį finansų įstaigos valdymą.

21. Kitos šiame įstatyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Finansų įstaigų įstatyme, Bankų įstatyme, Reglamente (ES) Nr. 575/2013, Reglamente (ES) Nr. 806/2014 ir 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 648/2012 dėl ne biržos išvestinių finansinių priemonių, pagrindinių sandorio šalių ir sandorių duomenų saugyklų (OL 2012 L 201, p. 1).

II SKYRIUS

PASIRENGIMAS PERTVARKYMOUI IR PREVENCIJA

PIRMASIS SKIRSNIS

SUPAPRASTINTI REIKALAVIMAI

3 straipsnis. Supaprastinti reikalavimai tam tikroms įstaigoms

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos vertina, ar įstaigos – banko, centrinės kredito unijos ar finansų maklerio įmonės, kuriai taikomas Finansinių priemonių rinkų įstatymo

14 straipsnio 2 dalyje nurodytas reikalavimas (toliau bet kuris iš jų atskirai ar visi kartu – įstaiga), – žlugimas ar bankrotas sukeltų (nesukeltų) sunkių pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms ir ekonomikai, atsižvelgdamos į įstaigos:

- 1) veiklos pobūdį;
- 2) veiklos mastą ir jos kompleksiskumą;
- 3) nuosavybės priemonių paketo struktūrą;
- 4) riziką;
- 5) teisinę formą;
- 6) dydį ir teisinį statusą;
- 7) sąsajas su kitomis įstaigomis ir bendra finansų sistema;
- 8) teikiamas investicines paslaugas ar vykdomą investicinę veiklą;
- 9) priklausymą institucinei užtikrinimo sistemai, atitinkančiai Reglamento (ES)

Nr. 575/2013 113 straipsnio 7 dalyje nustatytus reikalavimus (toliau – institucinė užtikrinimo sistema), ar kitai analogiškai sistemai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

2. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, įvertinusios, kad įstaigos žlugimas ar bankrotas nesukeltų sunkių pasekmių finansų rinkoms, kitoms įstaigoms, finansavimo sąlygoms ir ekonomikai, turi teisę tokiai įstaigai nustatyti supaprastintus reikalavimus dėl:

- 1) įstaigos gaivinimo plano (toliau – gaivinimo planas) ir įstaigos pertvarkymo plano (toliau – pertvarkymo planas) turinio;
- 2) terminų, iki kurių turi būti parengti pirmieji ir vėlesni gaivinimo ir pertvarkymo planai, šių planų atnaujinimo dažnumo;
- 3) šio įstatymo 15 straipsnyje reikalaujamos pateikti informacijos;
- 4) šio įstatymo 20 ir 21 straipsniuose nurodyto įstaigos ar finansinės grupės sėkmingo pertvarkymo vertinimo kriterijų ir reikalavimų.

3. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, sprendamos dėl supaprastintų reikalavimų nustatymo, konsultuojasi su už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakinga institucija. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, priimdamos sprendimą dėl supaprastintų reikalavimų nustatymo, įvertina už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakingos institucijos išvadą.

4. Priežiūros ar pertvarkymo institucija, nustačiusi, kad netenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nustatytos sąlygos, bet kuriuo metu motyvuotu sprendimu turi teisę pareikalausti, kad įstaiga, kuriai nustatyti supaprastinti reikalavimai, laikytųsi šio įstatymo reikalavimų.

5. Šio straipsnio nuostatų taikymas neriboja priežiūros ir pertvarkymo institucijų teisės taikyti krizių prevencijos ar krizių valdymo priemones.

6. Priežiūros institucija ir pertvarkymo institucija pagal šio skyriaus antrajame ir trečiajame skirsniuose nustatytą kompetenciją turi teisę:

1) netaikyti šio skyriaus antrajame ir trečiajame skirsniuose nurodytų reikalavimų įstaigai, kuri yra su centrine įstaiga susijusi įstaiga ir kuriai, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsniu, visiškai ar iš dalies netaikomi rizikos ribojimo reikalavimai;

2) netaikyti šio skyriaus antrajame skirsnyje nurodytų reikalavimų įstaigai, kuri priklauso institucinei užtikrinimo sistemai.

7. Jeigu priežiūros arba pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 6 dalies 1 ar 2 punkte nurodyta teise, tai:

1) šio skyriaus antrajame ir trečiajame skirsniuose nurodyti reikalavimai centrinei įstaigai ir su ja susijusiai įstaigai taikomi konsoliduotai, laikantis Reglamento (ES) Nr. 575/2013 10 straipsnio nuostatų;

2) šio skyriaus antrajame skirsnyje nurodyti reikalavimai taikomi institucinei užtikrinimo sistemai, bendradarbiaujant su kiekvienu institucinės užtikrinimo sistemos nariu, kuriam tokie reikalavimai netaikomi.

8. Šio skyriaus antrojo ir trečiojo skirsnių nuostatos, taikomos finansinei grupei, taip pat taikomos ir šio straipsnio 7 dalies 1 punkte nurodytoms centrinei įstaigai ir su ja susijusioms įstaigoms, o nuostatos, taikomos patronuojančiosioms įmonėms ar patronuojančiosioms įstaigoms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, taikomos ir centrinei įstaigai.

9. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, vadovaudamosi taikytinų ES teisės aktų nustatyta tvarka, informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio 2 dalies nuostatų taikymą Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms.

10. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos, atlikdamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytą vertinimą, turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

ANTRASIS SKIRSNIS

GAIVINIMO PLANAVIMAS

4 straipsnis. Gaivinimo plano rengimas ir atnaujinimas

1. Įstaiga, kuri nepriklauso finansinei grupei, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, taip pat įstaiga, kuriai, vadovaujantis 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL 2013 L 287, p. 63) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1024/2013), 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri sudaro reikšmingą finansų sistemos dalį, turi parengti ir priežiūros

institucijai pateikti įstaigos valdymo organo patvirtintą gaivinimo planą, atitinkantį šio įstatymo 5 straipsnyje ir 7 straipsnio 1 dalyje nustatytus kriterijus. Laikoma, kad įstaiga sudaro reikšmingą finansų sistemos dalį, jeigu tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

- 1) įstaigos turtas yra didesnis kaip 30 000 000 000 eurų arba
- 2) įstaigos turtas yra didesnis kaip 20 procentų šalies bendrojo vidaus produkto, išskyrus atvejus, kai tokios įstaigos turtas nesiekia 5 000 000 000 eurų.

2. Įstaiga gaivinimo planą turi atnaujinti ir pateikti priežiūros institucijai kartą per metus arba pasikeitus jos teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį gaivinimo planui arba kai dėl to būtina gaivinimo planą keisti.

3. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad įstaiga gaivinimo planą atnaujintų dažniau negu kartą per metus. Toks reikalavimas turi būti pagrįstas ir motyvuotas.

4. Priežiūros institucija, vadovaudamasi taikytinų ES teisės aktų nustatyta tvarka, informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio 1 dalies nuostatų, susijusių su įstaiga, kuriai, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri sudaro reikšmingą finansų sistemos dalį, taikymą Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms.

5 straipsnis. Gaivinimo plano turinys

1. Gaivinimo plane turi būti numatytos priemonės, kurių įstaiga turi imtis, kad atkurtų savo finansinę būklę, šiai žymiai pablogėjus.

2. Gaivinimo plane taip pat turi būti:

1) pateiktas įvairių galimų priemonių ir jų panaudojimo skirtingomis aplinkybėmis aprašymas, užtikrinant, kad gaivinimo veiksmai būtų atlikti laiku;

2) nurodyta, kokiomis aplinkybėmis įstaiga galėtų kreiptis į centrinį banką dėl centrinio banko priemonių panaudojimo, ir nurodytas turtas, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas;

3) įvertintos priemonės, kurias reikėtų įgyvendinti susidarius nepalankioms makroekonominėms sąlygoms ir finansiškai nepalankiems scenarijams, įskaitant finansų sistemos masto įvykius ir susidariusias nepalankias sąlygas atskiriems juridiniams asmenims, kitoms organizacijoms ar jų padaliniams (toliau kartu – juridiniai asmenys) ir jų grupėms;

4) nurodyta, kokias priemones ir koku būdu įstaiga ketina įgyvendinti, kai bus tenkinamos Bankų įstatymo 67 straipsnio 4 dalyje, Centrinų kredito unijų įstatymo 49 straipsnio 5 dalyje arba Finansinių priemonių rinkų įstatymo 102 straipsnio 7 dalyje nurodytos sąlygos (toliau – ankstyvosios intervencijos sąlygos).

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

3. Gaivinimo plane neturi būti numatoma galimybė pasinaudoti valstybės pagalba, kaip ji apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 107 straipsnio 1 dalyje, arba bet kokia kita aukštesnio negu valstybinio lygmens viešąja finansine parama, kuri, jeigu būtų teikiama nacionaliniu lygmeniu, būtų laikoma valstybės pagalba (toliau kartu – valstybės pagalba).

4. Įstaiga, rengdama gaivinimo planą, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais ir priežiūros institucijos patvirtintais teisės aktais.

6 straipsnis. Gaivinimo plano rodikliai

1. Įstaiga gaivinimo plane turi numatyti rodiklius ir apibrėžti jų lygius, kuriuos pasiekus gali būti taikomos plane numatytos priemonės. Priežiūros institucija arba, kai taikoma, priežiūros institucija kartu su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, atlikdamos gaivinimo planų vertinimą vadovaujantis šio įstatymo 7 straipsnio arba 10 ir 11 straipsnių nuostatomis, taip pat įvertina šių rodiklių tinkamumą.

2. Gaivinimo plane numatyti rodikliai gali būti kokybiniai ir (arba) kiekybiniai, susiję su įstaigos finansine būkle. Įstaigos turi nusistatyti atitinkamą reguliarios rodiklių stebėsenos tvarką ir įdiegti rodiklių stebėsenos priemones.

3. Įstaiga įstaigos valdymo organo sprendimu gaivinimo plane:

1) numatytas priemonės gali taikyti ir tais atvejais, kai atitinkamas rodiklis dar nebuvo pasiektas, arba

2) numatytų priemonių gali netaikyti, kai tokios priemonės, įvertinus esamas aplinkybes, nebūtų tinkamos.

4. Įstaiga nedelsdama praneša priežiūros institucijai apie įstaigos valdymo organo sprendimą dėl gaivinimo plane numatytų priemonių taikymo (netaikymo) šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais.

5. Nustatant šiame straipsnyje nurodytus rodiklius, taip pat turi būti vadovaujamasi taikytiniais ES teisės aktais ir priežiūros institucijos patvirtintais teisės aktais.

7 straipsnis. Gaivinimo plano vertinimas

1. Priežiūros institucija per šešis mėnesius nuo gaivinimo plano gavimo dienos, pasikonsultavusi su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, kuriose yra įsteigti svarbūs įstaigos filialai, kiek tai susiję su atitinkamu filialu, peržiūri gaivinimo planą ir įvertina, ar jis atitinka šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus ir šiuos kriterijus:

1) pagrįstai tikėtina, kad, įgyvendinus gaivinimo plane numatytas priemones, bus išlaikytas arba atkurtas įstaigos gyvybingumas ir finansinė būklė, kartu įvertinant parengiamąsias priemones, kurių įstaiga ėmėsi ar suplanavo imtis;

2) pagrįstai tikėtina, kad gaivinimo planas ir gaivinimo plane numatytos priemonės bus greitai ir veiksmingai įgyvendinti susidarius finansiškai nepalankiausiomis sąlygoms, kiek įmanoma labiau išvengiant didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, taip pat tais atvejais, kai kitos įstaigos gaivinimo planus turėtų įgyvendinti tuo pačiu metu.

2. Priežiūros institucija, vertindama pateiktą gaivinimo planą, turi įvertinti įstaigos kapitalą ir finansavimo struktūrą, atsižvelgdama į įstaigos organizacinės struktūros sudėtingumo lygį ir į įstaigos rizikos pobūdį.

3. Priežiūros institucija gaivinimo planą ir vėlesnius jo atnaujinimus turi pateikti pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija turi išnagrinėti gaivinimo planą, siekdama nustatyti, ar jame numatytos priemonės galėtų sudaryti neigiamą poveikį įstaigos pertvarkymui, ir pateikti rekomendacijas priežiūros institucijai dėl gaivinimo plano tikslinimo.

4. Priežiūros institucija, nustačiusi, kad gaivinimo plane yra esminių trūkumų ar esminių jo įgyvendinimo kliūčių, apie tai turi informuoti įstaigą ir paprašyti pateikti paaiškinimus dėl nustatytų trūkumų. Jeigu įstaiga per 7 dienas nuo priežiūros institucijos pranešimo gavimo dienos nepateikia paaiškinimų arba pateikti paaiškinimai yra nepakankami, priežiūros institucijos nurodymu ji per du mėnesius nuo tokio nurodymo gavimo dienos turi pateikti patikslintą gaivinimo planą, kuriame būtų nurodyta, kaip sprendžiami priežiūros institucijos nustatyti trūkumai. Priežiūros institucija savo iniciatyva arba įstaigos prašymu gali pratęsti šioje dalyje nustatytą dviejų mėnesių terminą vienam mėnesiui.

5. Priežiūros institucija, įvertinusi patikslintą gaivinimo planą ir nustačiusi, kad nustatyti trūkumai nebuvo tinkamai pašalinti, turi teisę nurodyti įstaigai, kokius konkrečius gaivinimo plano pakeitimus reikia atlikti.

6. Jeigu įstaiga nepateikia patikslinto gaivinimo plano per nustatytą terminą arba jeigu priežiūros institucija nustato, kad patikslintame gaivinimo plane trūkumai nebuvo tinkamai pašalinti ir jų tinkamai pašalinti neįmanoma davus nurodymą dėl konkrečių gaivinimo plano pakeitimų pagal šio straipsnio 5 dalį, įstaiga per priežiūros institucijos nustatytą protingą terminą turi nurodyti, kokius veiklos pakeitimus ji gali atlikti, kad būtų pašalinti su gaivinimo plano įgyvendinimu susiję trūkumai.

7. Jeigu įstaiga per priežiūros institucijos nustatytą terminą nenurodo veiklos pakeitimų, kuriuos galėtų atlikti, arba jeigu, priežiūros institucijos vertinimu, atlikus įstaigos pasiūlytus veiklos pakeitimus nustatyti trūkumai nebūtų tinkamai pašalinti, priežiūros institucija raštu duoda įstaigai vieną ar daugiau privalomų vykdyti nurodymų:

- 1) sumažinti įstaigos rizikos pobūdį, įskaitant su likvidumu susijusią riziką;
- 2) laiku įgyvendinti rekapitalizavimo priemones;
- 3) peržiūrėti įstaigos strategiją ir struktūrą;

4) pakeisti finansavimo strategiją, siekiant padidinti pagrindinių verslo dalių ir ypač svarbių funkcijų atsparumą;

5) pakeisti įstaigos valdymo struktūrą;

6) vykdyti kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose finansų rinką, nustatytus privalomus nurodymus.

8. Šio straipsnio 7 dalyje nustatytų privalomų nurodymų taikymo tvarką nustato Lietuvos banko įstatymas. Šio straipsnio 7 dalyje nurodytas priežiūros institucijos sprendimas dėl konkrečių privalomų vykdyti nurodymų davimo turi būti pagrįstas ir proporcingas, įvertinus nustatytų trūkumų sunkumą ir pasirinktų privalomų vykdyti nurodymų įtaką įstaigos veiklai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

9. Priežiūros institucija, vertindama gaivinimo planą, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

8 straipsnis. Grupės gaivinimo planas

1. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė turi parengti finansinės grupės, kuriai ji vadovauja, gaivinimo planą (toliau – grupės gaivinimo planas) ir, valdymo organui patvirtinus šį planą, pateikti jį priežiūros institucijai, atliekančiai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą.

2. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė grupės gaivinimo planą turi atnaujinti ir pateikti priežiūros institucijai kartą per metus arba pasikeitus finansinės grupės teisei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį grupės gaivinimo planui arba kai dėl to būtina tą planą keisti.

3. Priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, laikydamosi šiame įstatyme nustatytų informacijos apsaugos reikalavimų, grupės gaivinimo planą turi perduoti:

- 1) Bankų įstatymo 59 straipsnyje nurodytoms atitinkamoms priežiūros institucijoms;
- 2) kitų ES valstybių narių, kuriose yra įsteigti Lietuvos Respublikoje licencijuotos įstaigos svarbūs filialai, kiek tai susiję su filialu, priežiūros institucijoms;
- 3) grupės pertvarkymo institucijai ir
- 4) patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms.

4. Priežiūros institucija, laikydamosi šio įstatymo 10 ir 11 straipsnių reikalavimų, juose nurodytais atvejais ir nustatyta tvarka turi teisę reikalauti, kad Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojamoji įmonė parengtų individualų gaivinimo planą, kuris atitiktų šio įstatymo 5 straipsnyje nustatytus reikalavimus.

9 straipsnis. Grupės gaivinimo plano turinys

1. Grupės gaivinimo plane turi būti numatytos priemonės, kurias gali būti reikalaujama įgyvendinti ES patronuojančiosios įmonės ir kiekvienos atskiros patronuojamosios įmonės lygiu ir kurios užtikrintų visos finansinės grupės ar bet kurios tos grupės įstaigos stabilizavimą nepalankiausiomis sąlygomis, sudarytų sąlygas įvertinti ir pašalinti susidariusių sunkumų priežastis ir atkurti finansinės grupės ar konkrečios įstaigos finansinę būklę, kartu atsižvelgiant į kitų finansinės grupės subjektų finansinę būklę.

2. Grupės gaivinimo plane, be šio įstatymo 5 straipsnyje nurodytos informacijos, taip pat turi būti:

1) numatoma, kaip užtikrinti priemonių, kurių turi būti imamasi ES patronuojančiosios įmonės ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytų subjektų lygiu, taip pat priemonių, kurių turi būti imamasi patronuojamųjų įmonių ir svarbių filialų lygiu, koordinavimą ir nuoseklumą;

2) vertinant nepalankias makroekonominės sąlygas ir finansiškai nepalankius scenarijus, nurodoma, ar yra kliūčių įgyvendinti gaivinimo priemones finansinėje grupėje ir į planą įtrauktų subjektų lygmeniu ir ar yra esminių praktinių ar teisinių kliūčių nuosavų lėšų perkėlimui ar turto ir įsipareigojimų išpirkimui finansinėje grupėje;

3) jeigu taikoma, nurodomos finansinės grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos priemonės, patvirtintos pagal šio skyriaus šeštojo skirsnio nuostatas sudarytame susitarime dėl finansinės grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos.

10 straipsnis. Grupės gaivinimo plano vertinimas, kai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka priežiūros institucija

1. Kai priežiūros institucija atlieka finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ji kartu su kitose valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis, pasikonsultavusi su Bankų įstatymo 59 straipsnyje nurodytomis priežiūros institucijomis ir su Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įstaigos kitose valstybėse narėse įsteigtų svarbių filialų, kiek tai susiję su atitinkamu filialu, priežiūros institucijomis, peržiūri grupės gaivinimo planą ir įvertina, ar jis atitinka šiame įstatyme nustatytus kriterijus ir reikalavimus. Vertinant grupės gaivinimo planą, taip pat turi būti atsižvelgiama į galimą gaivinimo priemonių poveikį finansiniam stabilumui visose valstybėse narėse, kuriose veikia finansinė grupė.

2. Priežiūros institucija siekia bendro su kitose ES valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis sprendimo dėl:

- 1) grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo;
- 2) to, ar turi būti parengtas individualus kiekvienos finansinei grupei priklausančios įstaigos gaivinimo planas, ir
- 3) šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo.

3. Priežiūros institucija siekia, kad šio straipsnio 2 dalyje nurodytas bendras sprendimas dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei būtų priimtas per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija perdavė grupės gaivinimo planą šio straipsnio 2 dalyje nurodytoms institucijoms. Jeigu bendro sprendimo nepavyksta pasiekti per nurodytą laiką, priežiūros institucija priima sprendimą dėl šių klausimų, atsižvelgusi į kitų valstybių narių priežiūros institucijų per keturių mėnesių laikotarpį pateiktas nuomones. Jeigu per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš šio straipsnio 2 dalyje nurodytų institucijų kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB, (OL 2010 L 331, p. 12) (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010) 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms priimti bendrą sprendimą dėl grupės gaivinimo plano vertinimo ar dėl šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei, priežiūros institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Priežiūros institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo arba dėl šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei.

4. Priežiūros institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę ir kitas šio straipsnio 2 dalyje nurodytas priežiūros institucijas apie sprendimą, priimtą vadovaujantis šio straipsnio 2 ir 3 dalių nuostatomis, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą.

5. Bendras sprendimas, kuriam pritarė visos priežiūros institucijos, arba, jeigu tokio sprendimo nėra, bendras sprendimas, kuriam pritarė dalis patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijų, kitos valstybės narės patronuojamosios įmonės priežiūros institucijos vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas dėl šio

straipsnio 2 dalies 2 ir 3 punktų taikymo tų priežiūros institucijų jurisdikcijai priklausančioms patronuojamosioms įmonėms yra privalomas priežiūros institucijai.

6. Priežiūros institucija, vertindama grupės gaivinimo planą, taip pat vadovaujasi taikytiniais ES teisės aktais.

11 straipsnis. Grupės gaivinimo plano vertinimas, kai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija

1. Kai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija, priežiūros institucija privalo dėti visas pastangas, kad būtų pasiektas bendras sprendimas dėl grupės gaivinimo plano, kurį parengė kitoje valstybėje narėje licencijuota ES patronuojančioji įmonė, turinti Lietuvos Respublikoje licencijuotą vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių, peržiūrėjimo ir vertinimo.

2. Priežiūros institucija siekia bendro su kitų valstybių narių jurisdikcijai priklausančių patronuojamųjų įmonių ir kitoje valstybėje narėje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės priežiūros institucijomis sprendimo dėl:

- 1) grupės gaivinimo plano peržiūros ir vertinimo;
- 2) to, ar turi būti parengtas individualus kiekvienos Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinei grupei priklausančios patronuojamosios įstaigos gaivinimo planas, ir
- 3) šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įstaigai.

3. Jeigu nepavyksta pasiekti bendro sprendimo dėl to, ar turi būti parengtas individualus gaivinimo planas kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įstaigai, arba dėl šio įstatymo 7 straipsnio 4–7 dalyse nurodytų reikalavimų taikymo kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įstaigai per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, pateikė priežiūros institucijai grupės gaivinimo planą, priežiūros institucija turi teisę priimti atskirą sprendimą dėl šių klausimų. Jeigu per šį keturių mėnesių laikotarpį priežiūros institucija ar kuri nors iš šio straipsnio 2 dalyje nurodytų institucijų kreipėsi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą dėl grupės gaivinimo plano vertinimo ar dėl šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalies 1, 2 ir 4 punktuose nurodytų reikalavimų taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai finansinės grupės patronuojamajai įmonei, priežiūros institucija atideda savo sprendimo dėl Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinės grupės patronuojamosios įstaigos priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos

sprendimo priėmimo dienos. Priežiūros institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikiniu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl kiekvienos Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinei grupei priklausančios patronuojamosios įstaigos. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą, priežiūros institucija negali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją dėl pagalbos sprendžiant šioje dalyje nurodytus klausimus.

4. Priežiūros institucija šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais turi teisę priimti bendrą su priežiūros institucija, atliekančia finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir (arba) dalimi kitų valstybių narių patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijų sprendimą dėl grupės gaivinimo plano taikymo jų prižiūrimoms patronuojamosioms įmonėms.

5. Priežiūros institucija, vertindama grupės gaivinimo planą, taip pat vadovaujasi taikytiniais ES teisės aktais.

TREČIASIS SKIRSNIS

PERTVARKYMO PLANAVIMAS

12 straipsnis. Pertvarkymo plano rengimas ir atnaujinimas

1. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir su valstybių narių, kuriose yra Lietuvos Respublikoje licencijuotos įstaigos svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, kiek tai susiję su atitinkamu svarbiu filialu, parengia įstaigos, kuri nepriklauso finansinei grupei, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, taip pat įstaigos, kuriai, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri sudaro reikšmingą finansų sistemos dalį, pertvarkymo planą. Laikoma, kad įstaiga sudaro reikšmingą finansų sistemos dalį, jeigu tenkinama bent viena iš šio įstatymo 4 straipsnio 1 dalies 1 ar 2 punkte nurodytų sąlygų.

2. Pertvarkymo planas peržiūrimas ir prireikus atnaujinamas kartą per metus arba reikšmingai pasikeitus įstaigos teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai gali turėti reikšmingą poveikį plano veiksmingumui, arba dėl kitų priežasčių atsiradus būtinybei peržiūrėti pertvarkymo planą.

3. Įstaiga ir priežiūros institucija nedelsdamos informuoja pertvarkymo instituciją apie joms žinomas aplinkybes, dėl kurių gali reikėti peržiūrėti ar atnaujinti pertvarkymo planą.

4. Rengiant ir atnaujinant pertvarkymo planą yra atliekamas šio įstatymo 20 straipsnyje nurodytas sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybės vertinimas.

5. Pertvarkymo institucija pertvarkymo planą, parengtą pagal šio įstatymo 13 straipsnį, ir visus jo pakeitimus pateikia priežiūros institucijai, pertvarkymo plano svarbiausių nuostatų santrauką pateikia įstaigai.

6. Pertvarkymo institucija informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio 1 dalies nuostatų, susijusių su įstaiga, kuriai, vadovaujantis Reglamento (ES) Nr. 1024/2013 6 straipsnio 4 dalimi, taikoma tiesioginė Europos Centrinio Banko priežiūra ar kuri sudaro reikšmingą finansų sistemos dalį, taikymą Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms.

13 straipsnis. Pertvarkymo plano turinys

1. Pertvarkymo plane turi būti numatyti pertvarkymo veiksmai, kurių pertvarkymo institucija gali imtis, kai įstaiga atitinka pertvarkymo sąlygas. Pertvarkymo institucija, rengdama pertvarkymo planą, turi nustatyti sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis ir priemones toms kliūtims pašalinti. Pertvarkymo plane turi būti įvertintos įvairios situacijos, įskaitant tai, kad įstaigos žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti bendro finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių aplinkybėmis.

2. Pertvarkymo plane pateikiama ši, kiek įmanoma ir būtina, kiekybiniais duomenimis paremta informacija:

- 1) svarbiausių pertvarkymo plano nuostatų santrauka;
- 2) reikšmingų pokyčių įstaigoje po paskutinio pertvarkymo informacijos pateikimo santrauka;
- 3) įvertinimas, kaip teisiškai ir ekonomiškai būtų galima, kiek tai būtina, atskirti ypač svarbias funkcijas ir pagrindines verslo dalis nuo kitų įstaigos funkcijų, kad įstaigai žlungant būtų užtikrintas jų tęstinumas;
- 4) laiko, reikalingo kiekvienos esminės pertvarkymo plano nuostatos įgyvendinimui, įvertinimas;
- 5) išsamus sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybės vertinimo, atlikto vadovaujantis šio įstatymo 20 straipsnio nuostatomis, ir šio įstatymo 22 straipsnyje nustatytų priemonių, kuriomis siekiama šalinti sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis, aprašas;
- 6) įstaigos ypač svarbių funkcijų, pagrindinių verslo dalių ir turto vertės bei galimos paklausos rinkoje nustatymo proceso aprašas;
- 7) išsamus priemonių, užtikrinančių, kad šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalyje nurodyta reikalaujama informacija būtų nuolat atnaujinama ir prieinama pertvarkymo institucijai, aprašas;
- 8) pertvarkymo institucijos paaiškinimas, kaip būtų galima finansuoti pertvarkymo plane nurodytas pertvarkymo priemones, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 dalyje nurodytus apribojimus;

9) išsamus atskirų įstaigos pertvarkymo strategijų, kurios galėtų būti taikomos esant įvairioms situacijoms ir skirtingai jų trukmei, aprašas;

10) svarbių tarpusavio priklausomybės ryšių aprašas;

11) galimybių išsaugoti prieigą prie mokėjimo ir tarpuskaitos paslaugų teikimo bei galimybės naudotis kita infrastruktūra aprašas ir klientų pozicijų perkeliamumo įvertinimo aprašas;

12) pertvarkymo plano poveikio įstaigos darbuotojams analizė, įskaitant susijusių išlaidų įvertinimą, ir numatytų konsultacijų su įstaigos darbuotojais ar jų atstovais procedūrų, kurios būtų vykdomos įstaigos pertvarkymo metu, aprašas;

13) komunikacijos su visuomenės informavimo priemonėmis ir visuomene planas;

14) informacija apie nustatytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą ir terminas, iki kurio įstaiga privalo pasiekti jai nustatytą dydį;

15) jeigu taikoma, informacija apie nustatytą minimalaus nuosavų lėšų dydžio reikalavimą ir sutartines gelbėjimo privačiomis lėšomis priemones ir terminas, iki kurio įstaiga privalo pasiekti jai nustatytą dydį;

16) informacija, kokiomis aplinkybėmis įstaiga galėtų kreiptis į centrinį banką dėl centrinio banko priemonių panaudojimo, ir turto, kuris, tikėtina, atitiktų įkaitui keliamas sąlygas, aprašas;

17) svarbiausių operacijų ir sistemų, skirtų įstaigos veiklos procesų tęstinumui užtikrinti, aprašas;

18) prireikus įstaigos nuomonė apie pertvarkymo planą.

3. Pertvarkymo plane negali būti numatyta galimybė pasinaudoti:

1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo lėšas;

2) centrinio banko lėšomis arba kita skubia parama, kurią centrinis bankas teiktų mokiai įstaigai arba jų grupei, patiriančiai laikinų likvidumo problemų, kai tai nėra pinigų politikos dalis (toliau – skubi centrinio banko pagalba likvidumui padidinti), ir

3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėms, terminui ir palūkanų normai.

4. Pertvarkymo institucija, rengdama pertvarkymo planą, taip pat turi vadovautis taikytinais ES teisės aktais.

14 straipsnis. Duomenų apie finansines sutartis saugojimas

Pertvarkymo ir priežiūros institucijos turi teisę reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyti subjektai registruotų išsamius duomenis apie savo sudarytas finansines sutartis, kai tokia informacija reikalinga pertvarkymo ar priežiūros

funkcijoms vykdyti. Tokiu atveju pertvarkymo ir priežiūros institucijos nustato išsamų informacijos apie įstaigų ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų sudarytas finansines sutartis saugojimo bei pateikimo pertvarkymo ir priežiūros institucijoms tvarkos aprašą. Informacijos apie sudarytas finansines sutartis pateikimo terminas turi būti vienodas visoms įstaigoms, tačiau gali skirtis atsižvelgiant į finansinės sutarties rūšį.

15 straipsnis. Informacijos teikimas ir bendradarbiavimas

1. Pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaiga:

1) bendradarbiautų rengiant ir atnaujinant pertvarkymo planą ir, jeigu taikoma, finansinės grupės pertvarkymo planą (toliau – grupės pertvarkymo planas);

2) tiesiogiai arba per priežiūros instituciją teiktų pertvarkymo planui ir, jeigu taikoma, grupės pertvarkymo planui parengti, atnaujinti ir įgyvendinti būtiną informaciją.

2. Pertvarkymo institucija, prieš kreipdamasi į įstaigą dėl šiame straipsnyje nurodytos informacijos pateikimo, kreipiasi į priežiūros instituciją, kad ši patikrintų, ar tokia informacija arba jos dalis buvo pateikta priežiūros institucijai. Jeigu tokia informacija buvo pateikta priežiūros institucijai, priežiūros institucija ją privalo perduoti pertvarkymo institucijai.

16 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano turinys

1. Grupės pertvarkymo planas apima finansinės grupės, kuriai vadovauja Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė, pertvarkymo planą, kai pertvarkymas vykdomas Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės lygmeniu arba išskaidant ir pertvarkant patronuojamąsias įmones.

2. Grupės pertvarkymo plane numatomos priemonės, skirtos šiems subjektams pertvarkyti:

1) Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei;

2) ES licencijuotoms ir finansinei grupei priklausančioms patronuojamosioms įmonėms;

3) šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytiems subjektams ir

4) trečiosiose valstybėse licencijuotoms ir finansinei grupei priklausančioms patronuojamosioms įmonėms, vadovaujantis šio įstatymo V skyriaus nuostatomis.

3. Grupės pertvarkymo plane, kuris rengiamas remiantis pagal šio įstatymo 15 straipsnį teikiama informacija, turi būti:

1) nustatomi pertvarkymo veiksmai, kurių būtų imamasi dėl finansinės grupės subjektų, tiek taikant pertvarkymo veiksmus šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytiems subjektams, tiek Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojančiajai įmonei ir patronuojamajai įmonei bei koordinuotai taikant patronuojamųjų įmonių pertvarkymo veiksmus, įvertinant

įvairias galimas situacijas, įskaitant tai, kad įstaigos žlugimas gali būti išskirtinio pobūdžio ar vykti bendro finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių aplinkybėmis;

2) nagrinėjama, kokia apimtimi būtų galima koordinuotai atlikti ES licencijuotų finansinės grupės subjektų pertvarkymo veiksmus, įskaitant priemones, kurias įgyvendinant sudaromos sąlygos trečiajam asmeniui įsigyti visą finansinę grupę, atskiras tos grupės verslo dalis arba kelių tos grupės subjektų verslo dalis, arba atskirus tos grupės subjektus, taip pat nustatomos galimos koordinuoto pertvarkymo kliūtys;

3) kai finansinei grupei priklauso trečiosiose valstybėse įsteigti subjektai, nustatomos bendradarbiavimo ir koordinavimo su atitinkamomis trečiųjų valstybių institucijomis priemonės ir nustatomos galimos pertvarkymo kliūtys ES;

4) nustatomos priemonės, įskaitant konkrečių funkcijų ar verslo dalių teisinį ir ekonominį atskyrimą, kurios yra būtinos finansinei grupei pertvarkyti, kai tenkinamos pertvarkymo sąlygos;

5) numatomi papildomi finansinės grupės pertvarkymo veiksmai, kurių grupės pertvarkymo institucija ketina imtis;

6) numatoma, kaip būtų galima finansuoti finansinės grupės pertvarkymo veiksmus, ir, numčius finansavimo poreikį, nustatomi atsakomybės už finansavimą pasidalijimo tarp finansavimo šaltinių skirtingose valstybėse narėse principai. Šie principai turi būti paremti teisingais ir subalansuotais kriterijais, atsižvelgus į šio įstatymo 104 straipsnio 3 dalies nuostatas ir galimą įtaką finansiniam stabilumui susijusiose valstybėse narėse;

7) pateiktas išsamus sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimo, atliekamo vadovaujantis šio įstatymo 21 straipsnio nuostatomis, aprašas.

4. Grupės pertvarkymo plane negali būti numatyta galimybė pasinaudoti:

1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo ar kitų valstybių narių analogiškų pertvarkymo finansavimo struktūrų lėšas;

2) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti ir

3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėms, terminui ir palūkanų normai.

5. Grupės pertvarkymo plane numatytos priemonės neturi daryti neproporcingo poveikio nė vienai valstybei narei.

6. Rengiant grupės pertvarkymo planą taip pat turi būti vadovaujamasi taikytiniais ES teisės aktais.

17 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano rengimas, kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija

1. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji kartu su tos finansinės grupės ES licencijuotų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis ir pasikonsultavusi su valstybių narių, kuriose veikia svarbūs filialai (tiek, kiek tai susiję su svarbiu filialu), pertvarkymo institucijomis parengia grupės pertvarkymo planą pagal šio įstatymo 16 straipsnyje nurodytus reikalavimus.

2. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė pertvarkymo institucijos pareikalavimu privalo pateikti šio įstatymo 15 straipsnyje nurodytą informaciją. Ši informacija turi apimti ES patronuojančiąją įmonę ir, kiek tai reikalinga, kiekvieną iš finansinės grupės subjektų, įskaitant šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytus subjektus.

3. Pertvarkymo institucija, laikydamasi šiame įstatyme nustatytų informacijos apsaugos reikalavimų, pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas gautą informaciją perduoda:

- 1) Europos bankininkystės institucijai;
- 2) ES licencijuotų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms;
- 3) valstybių narių, kuriose veikia svarbūs filialai, pertvarkymo institucijoms tiek, kiek tai susiję su šiais svarbiais filialais;
- 4) atitinkamoms Bankų įstatymo 59 straipsnyje nurodytoms priežiūros institucijoms;
- 5) valstybių narių, kuriose įsteigti šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyti subjektai, pertvarkymo institucijoms.

4. Europos bankininkystės institucijai perduodama informacija turi apimti visą informaciją, susijusią su jos funkcijomis rengiant ir įgyvendinant grupės pertvarkymo planą. Šio straipsnio 3 dalies 2–5 punktuose nurodytiems subjektams teikiama informacija turi apimti bent informaciją, kuri yra susijusi su patronuojamąja įmone, svarbiu filialu arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodytu subjektu. Su trečiųjų valstybių patronuojamosiomis įmonėmis susijusi informacija perduodama šio straipsnio 3 dalyje nurodytiems subjektams tik gavus trečiosios valstybės priežiūros ar trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos sutikimą ir tik tam tikslui, dėl kurio duotas sutikimas.

5. Pertvarkymo institucija į grupės pertvarkymo plano rengimą ir priežiūrą gali įtraukti trečiosios valstybės, kurioje finansinė grupė yra įsteigusi patronuojamąją įmonę, finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba svarbų filialą, pertvarkymo instituciją, jeigu trečiosios valstybės pertvarkymo institucija laikosi analogiškų informacijos apsaugos reikalavimų, nustatytų šiame įstatyme.

6. Pertvarkymo institucija privalo užtikrinti, kad grupės pertvarkymo planas būtų peržiūrimas ir prireikus atnaujinamas kartą per metus ir pasikeitus finansinės grupės, įskaitant bet kurią tos grupės įmonę, teisinei ar organizacinei struktūrai, veiklai ar finansinei būklei, kai tai

gali turėti esminį poveikį grupės pertvarkymo planui arba dėl to gali prireikti keisti grupės pertvarkymo planą.

7. Pertvarkymo institucija turi perduoti grupės pertvarkymo planą ir visus jo pakeitimus atitinkamoms priežiūros institucijoms.

8. Rengiant ir atnaujinant grupės pertvarkymo planą, atliekamas sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimas, vadovaujantis šio įstatymo 21 straipsniu.

18 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano tvirtinimas, kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija

1. Grupės pertvarkymo planas tvirtinamas grupės pertvarkymo institucijos ir kitų ES valstybėse narėse licencijuotų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendru sprendimu.

2. Jeigu nepavyksta pasiekti bendro sprendimo dėl grupės pertvarkymo plano per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią grupės pertvarkymo institucija perdavė šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją atitinkamoms pertvarkymo institucijoms, grupės pertvarkymo institucija priima sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano, atsižvelgusi į kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų nuomones ir išlygas. Jeigu per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų arba pati grupės pertvarkymo institucija kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalies nuostatomis, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą, grupės pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo. Grupės pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, grupės pertvarkymo institucija priima savo sprendimą.

3. Grupės pertvarkymo institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę apie priimtą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą.

4. Tiek priimtas bendras sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano, tiek, kai nėra tokio sprendimo, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas dėl toje valstybėje licencijuotos patronuojamosios įmonės pertvarkymo plano rengimo arba kelių patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendru sutarimu priimtas sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano, apimančio jų jurisdikcijai priklausančius finansinės grupės subjektus, yra privalomas grupės pertvarkymo institucijai.

5. Jeigu grupės pertvarkymo institucija gauna informaciją iš kitos valstybės narės patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos apie tai, kad, jos vertinimu, bendru sprendimu patvirtintas grupės pertvarkymo planas arba kelių valstybių narių patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų bendru sprendimu patvirtintas grupės pertvarkymo planas, apimantis jų jurisdikcijai priklausančius finansinės grupės subjektus, ir dėl jo kilę nesutarimai gali neigiamai paveikti tos valstybės narės fiskalinius įsipareigojimus ir dėl šio klausimo negalima kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, pertvarkymo institucija inicijuoja grupės pertvarkymo plano pakartotinį vertinimą, įskaitant minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo vertinimą.

19 straipsnis. Grupės pertvarkymo plano tvirtinimas, kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija

1. Kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad būtų pasiektas bendras sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano tvirtinimo.

2. Pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą.

3. Jeigu per keturis mėnesius nuo tos dienos, kurią grupės pertvarkymo institucija perdavė pertvarkymo institucijai šio įstatymo 17 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją, nepavyksta pasiekti bendro sprendimo dėl grupės pertvarkymo plano, pertvarkymo institucija turi teisę priimti atskirą sprendimą ir parengti Lietuvos Respublikoje licencijuotų finansinės grupės subjektų pertvarkymo planus. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas, jame turi būti išdėstytos nepritarimo siūlomam grupės pertvarkymo planui priežastys ir atsižvelgta į kitų priežiūros institucijų ir pertvarkymo institucijų nuomones bei išlygas. Pertvarkymo institucija apie savo sprendimą privalo pranešti kitoms pertvarkymo kolegijos narėms. Jeigu per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų arba pati pertvarkymo institucija kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinamuoju laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas Reglamente (ES) Nr. 1093/2010. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo,

pertvarkymo institucija priima savo sprendimą dėl Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansinės grupės patrunuojamosios įmonės.

4. Pertvarkymo institucija šio straipsnio 3 dalyje nurodytais atvejais turi teisę su dalimi patrunuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijų priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano taikymo jų valstybėse narėse licencijuotoms patrunuojamosioms įmonėms.

5. Tiek priimtas bendras sprendimas dėl grupės pertvarkymo plano, tiek, jeigu tokio sprendimo nėra, pertvarkymo institucijos kartu su kitomis valstybių narių patrunuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis priimtas bendras sprendimas dėl jų valstybėse narėse licencijuotų patrunuojamųjų įmonių yra privalomas pertvarkymo institucijai.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

SĖKMINGO PERTVARKYMO GALIMYBĖ

20 straipsnis. Įstaigos sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, kiek tai susiję su atitinkamu svarbiu filialu, privalo įvertinti sėkmingo finansinei grupei nepriklausančios įstaigos pertvarkymo galimybę be galimybės pasinaudoti šiomis priemonėmis:

- 1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo lėšas;
- 2) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti ir
- 3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėms, terminui ir palūkanų normai.

2. Laikoma, kad įstaigą galima sėkmingai pertvarkyti, jeigu ji gali būti likviduojama dėl bankroto arba pertvarkymo institucija gali ją pertvarkyti, taikydama šiame įstatyme nurodytas pertvarkymo priemones, kiek įmanoma siekiant išvengti reikšmingų neigiamų pasekmių valstybės narės, kurioje yra įsisteigusi įstaiga, kitų valstybių narių ar visos ES finansų sistemai, įskaitant atvejus, kai yra platesnio finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių aplinkybės, ir siekiant užtikrinti įstaigos vykdomų ypač svarbių funkcijų tęstinumą.

3. Sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimas turi būti atliekamas tuo metu, kai vadovaujantis šio įstatymo nuostatomis yra rengiamas ir atnaujinamas pertvarkymo planas.

4. Jeigu, pertvarkymo institucijos vertinimu, neįmanoma sėkmingai pertvarkyti įstaigos, pertvarkymo institucija nedelsdama privalo apie tai informuoti Europos bankininkystės instituciją.

5. Atliekant sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą, turi būti vadovaujamasi šiame įstatyme nustatytais kriterijais ir reikalavimais, šio įstatymo

įgyvendinamaisiais teisės aktais ir turi būti įvertintos bet kokios kitos tokiam vertinimui reikšmingos aplinkybės.

6. Pertvarkymo institucija, vertindama sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

21 straipsnis. Finansinės sėkmingo grupės pertvarkymo galimybės vertinimas

1. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusios su tokių patronuojamųjų įmonių priežiūros institucijomis, priežiūros institucija, atliekančia finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir su valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, kiek tai susiję su svarbiu filialu, pertvarkymo institucijomis, turi įvertinti sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybę be galimybės pasinaudoti šiomis priemonėmis:

- 1) valstybės pagalba, išskyrus Pertvarkymo fondo ar kitų valstybių narių analogiškų pertvarkymo finansavimo struktūrų lėšas;
- 2) skubia centrinio banko pagalba likvidumui padidinti ir
- 3) centrinio banko pagalba likvidumui padidinti, teikiama taikant išskirtines sąlygas užtikrinimo priemonėms, terminui ir palūkanų normai.

2. Laikoma, kad finansinę grupę galima sėkmingai pertvarkyti, jeigu grupės pertvarkymo institucija gali arba likviduoti finansinės grupės subjektus iškeliant bankroto bylą, arba juos pertvarkyti atskirai ar kitais būdais, taikydama šiame įstatyme nurodytas pertvarkymo priemones, kiek įmanoma siekiant išvengti reikšmingų neigiamų pasekmių valstybių narių, kuriose yra įsisteigę finansinės grupės subjektai, kitų valstybių narių ar visos ES finansų sistemos, įskaitant atvejus, kai yra platesnio finansinio nestabilumo arba finansų sistemos masto įvykių aplinkybės, ir siekiant užtikrinti finansinės grupės subjektų vykdomų ypač svarbių funkcijų tęstinumą.

3. Jeigu, grupės pertvarkymo institucijos vertinimu, neįmanoma sėkmingai pertvarkyti finansinės grupės, pertvarkymo institucija nedelsdama privalo apie tai informuoti Europos bankininkystės instituciją.

4. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimas turi būti atliekamas tuo metu, kai remiantis šio įstatymo nuostatomis yra rengiamas ir atnaujinamas grupės pertvarkymo planas.

5. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimas turi būti svarstomas pertvarkymo kolegijoje, vadovaujantis šio įstatymo 18 ir 19 straipsniuose nustatyta procedūra.

6. Atliekant sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą, turi būti vadovaujamasi šiame įstatyme nustatytais kriterijais ir reikalavimais, šio įstatymo

įgyvendinamaisiais teisės aktais ir turi būti įvertintos bet kokios kitos tokiam vertinimui reikšmingos aplinkybės.

7. Grupės pertvarkymo institucija, vertindama sėkmingo įstaigos pertvarkymo galimybę, taip pat turi vadovautis taikytiniais ES teisės aktais.

22 straipsnis. Sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimas

1. Atlikusi šio įstatymo 20 ar 21 straipsnyje numatytą įstaigos ar finansinės grupės sėkmingo pertvarkymo galimybės vertinimą, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustato, ar yra esminių sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūčių. Nustačiusi, kad tokių sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūčių yra, pertvarkymo institucija apie tai raštu praneša įstaigai, priežiūros institucijai ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms, nurodydama tokio įvertinimo priežastis.

2. Ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos įstaiga pertvarkymo institucijai pateikia pasiūlymus dėl nustatytų esminių sėkmingo pertvarkymo kliūčių pašalinimo. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo įstaigos pasiūlymų gavimo dienos įvertina, ar įstaigos siūlomomis priemonėmis galima veiksmingai pašalinti nustatytas sėkmingo pertvarkymo kliūtis.

3. Kai, pertvarkymo institucijos vertinimu, įstaigos pasiūlytos priemonės veiksmingai nesumažina ir nepašalina pranešime nurodytų esminių sėkmingo pertvarkymo kliūčių, pertvarkymo institucija tiesiogiai ar per priežiūros instituciją raštu pareikalauja, kad įstaiga įgyvendintų alternatyvias pertvarkymo institucijos nurodytas priemones. Įstaiga per vieną mėnesį nuo tokio pranešimo gavimo dienos privalo pertvarkymo institucijai tiesiogiai ar per priežiūros instituciją, jeigu per ją buvo pateiktas pranešimas, pateikti nurodytų alternatyvių priemonių įgyvendinimo planą.

4. Pertvarkymo institucija, nurodydama įstaigai alternatyvias priemones, turi pagrįsti įstaigos pasiūlytų priemonių trūkumus ir įvertinti nurodytų alternatyvių priemonių taikymo, siekiant pašalinti nustatytas sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis, proporcingumą. Pertvarkymo institucija, parinkdama alternatyvias priemones, įvertina sėkmingo pertvarkymo kliūčių grėsmę finansiniam stabilumui ir alternatyvių priemonių poveikį įstaigos veiklai, jos stabilumui ir įstaigos gebėjimui prisidėti prie ekonomikos.

5. Pertvarkymo institucija, šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytu atveju siekdama pašalinti nustatytas esmines sėkmingo įstaigos pertvarkymo kliūtis, taiko vieną ar daugiau šių alternatyvių priemonių:

1) reikalauja, kad įstaiga pakeistų bet kokius tarpusavio finansavimo susitarimus su kitais finansinės grupės subjektais ar įvertintų jų poreikį arba sudarytų su kitais finansinės grupės subjektais ar su trečiaisiais asmenimis paslaugų teikimo sutartis dėl ypač svarbių funkcijų vykdymo;

2) reikalauja, kad įstaiga apribotų savo didžiausias individualias ir bendras pozicijas;

3) nustato papildomus konkrečios ar reguliarios su pertvarkymu susijusios informacijos teikimo reikalavimus;

4) reikalauja, kad įstaiga parduotų nurodytą turtą;

5) reikalauja, kad įstaiga apribotų ar nutrauktų tam tikrą jau vykdomą ar planuojamą vykdyti veiklą;

6) apriboja ar uždraudžia vykdyti naują ūkinę komercinę veiklą ar plėtoti esamą ūkinę komercinę veiklą arba parduoti naujus ar jau esamus produktus;

7) reikalauja supaprastinti įstaigos arba bet kurio tiesiogiai ir netiesiogiai valdomo finansinės grupės subjekto teisinę ar veiklos struktūrą, kad taikant pertvarkymo priemones būtų galima teisiškai ir veiklos požiūriu atskirti ypač svarbias funkcijas nuo kitų funkcijų;

8) reikalauja, kad įstaiga arba patronuojančioji įmonė įsteigtų patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę valstybėje narėje arba ES patronuojančiąją finansų kontroliuojančiąją bendrovę;

9) reikalauja, kad įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas išleistų finansines priemones, kurios būtų tinkamos vykdant minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą;

10) reikalauja, kad įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas imtųsi kitų priemonių, siekdami užtikrinti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo vykdymą, įskaitant mėginimą pakartotinai derėtis dėl bet kurio tinkamo įsipareigojimo bei išleistų papildomų 1 ar 2 lygio priemonių, kad visi pertvarkymo institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti atitinkamą įsipareigojimą ar priemonę būtų vykdomi toje valstybėje narėje, pagal kurios teisę reglamentuojami atitinkami įsipareigojimai ir priemonės;

11) kai įstaiga yra mišrios veiklos kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamoji įmonė, reikalauja, kad pastaroji įstaigai kontroliuoti įsteigtų atskirą finansų kontroliuojančiąją bendrovę, kai tai būtina siekiant palengvinti įstaigos pertvarkymą ir išvengti pertvarkymo priemonių, turinčių neigiamą poveikį nefinansinei įmonių grupės daliai, taikymo įstaigai.

6. Prieš priimdama sprendimą dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo, pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija ir prireikus su už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakinga institucija, įvertina galimą atitinkamų

priemonių poveikį įstaigai, finansinių paslaugų vidaus rinkai, kitų valstybių narių ir visos ES finansiniam stabilumui.

7. Šio įstatymo 12 straipsnio 1 dalyje numatytas reikalavimas parengti įstaigos pertvarkymo planą ir 18 straipsnio 1 dalyje ar 19 straipsnio 1 dalyje numatytas reikalavimas pasiekti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo plano netaikomas nuo šio straipsnio 1 dalyje numatyto pranešimo pateikimo momento iki tol, kol pertvarkymo institucija, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis, pritaria sėkmingo esminių pertvarkymo kliūčių pašalinimo priemonėms arba priima sprendimą dėl šio straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo.

8. Pertvarkymo institucija, pasirinkdama ir taikydama šio straipsnio 5 dalyje nurodytas priemones, taip pat vadovaujasi taikytiniais ES teisės aktais.

9. Šio straipsnio nuostatos šalinant grupės pertvarkymo kliūtis taikomos tiek, kiek šio įstatymo 23 straipsnyje nenustatyta kitaip.

23 straipsnis. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo kliūčių šalinimas, kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija

1. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis bei pasikonsultavusi su priežiūros institucijų kolegija ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, kiek tai susiję su svarbiu filialu, pertvarkymo kolegijoje apsvarsto vadovaujantis šio įstatymo 21 straipsnio nuostatomis atliktą sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą ir deda visas pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytų sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimo priemonių taikymo visiems finansinės grupės subjektams.

2. Grupės pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su priežiūros institucija, atliekančia jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir Europos bankininkystės institucija, veikiančia pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 25 straipsnio 1 dalies nuostatas, bei pasikonsultavusi su priežiūros institucijomis, parengia ir Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms pateikia ataskaitą, kurioje įvertinamos esminės kliūtys, trukdančios veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones finansinei grupei. Ataskaitoje taip pat įvertinamas galimas siūlomų taikyti priemonių poveikis įstaigos veiklos modeliui ir nurodomos tikslingos ir proporcingos priemonės, kurios yra būtinos esminėms kliūtims pašalinti.

3. Per keturis mėnesius nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos ataskaitos gavimo dienos Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė grupės pertvarkymo institucijai gali teikti pastabas ir pasiūlyti alternatyvias ataskaitoje nurodytoms priemonėms sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo kliūčių įveikimo ar pašalinimo priemones.

4. Grupės pertvarkymo institucija apie Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės pasiūlytas priemones praneša priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, Europos bankininkystės institucijai, patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijoms ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijoms, kiek tai susiję su atitinkamu svarbiu filialu. Grupės pertvarkymo institucija kartu su patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijomis, pasikonsultavusi su priežiūros institucijomis ir valstybių narių, kuriose yra svarbių filialų, pertvarkymo institucijomis, deda visas pastangas, kad pertvarkymo kolegijoje būtų pasiektas bendras sprendimas dėl Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės pasiūlytų ir dėl institucijų reikalaujamų, šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytų sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimo priemonių taikymo visiems finansinės grupės subjektams vertinimo, atsižvelgiant į galimą priemonių poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia finansinė grupė.

5. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytų Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės pastabų pateikimo grupės pertvarkymo institucijai dienos arba nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodyto keturių mėnesių termino pabaigos, atsižvelgiant į tai, kuris terminas yra ankstesnis. Bendras sprendimas privalo būti pagrįstas ir raštu išdėstytas dokumente, kurį grupės pertvarkymo institucija pateikia Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei.

6. Grupės pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio nuostatomis, padėtų pasiekti bendrą sprendimą.

7. Nepriėmus bendro sprendimo per šio straipsnio 5 dalyje nurodytą laikotarpį, pertvarkymo institucija, pirmininkaujanti pertvarkymo kolegijai, priima savo sprendimą dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo finansinei grupei. Toks sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo institucijų nuomones ir išlygas. Grupės pertvarkymo institucija savo sprendimą pateikia Lietuvos Respublikoje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei.

8. Jeigu per šio straipsnio 5 dalyje nurodytą laikotarpį kuri nors pertvarkymo institucija kreipėsi į Europos bankininkystės instituciją dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalies 7, 8 ir 11 punktuose nurodytų priemonių taikymo, grupės pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį priėmimo dienos. Grupės pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinamuoju laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima

sprendimo, grupės pertvarkymo institucija priima savo sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą, klausimas Europos bankininkystės institucijai neperduodamas.

9. Tiek bendru sutarimu, tiek, kai jo nėra, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališku sprendimu ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas yra privalomas grupės pertvarkymo institucijai.

24 straipsnis. Sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo kliūčių šalinimas, kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija

1. Kai grupės pertvarkymo institucija yra kitos valstybės narės pertvarkymo institucija, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad būtų priimtas bendras sprendimas svarstant pagal šio įstatymo 21 straipsnį atliktą sėkmingo finansinės grupės pertvarkymo galimybės vertinimą ir būtų priimtas bendras sprendimas dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nustatytų sėkmingo pertvarkymo kliūčių šalinimo priemonių taikymo visiems finansinės grupės subjektams.

2. Pertvarkymo institucija, gavusi šio įstatymo 23 straipsnio 2 dalyje nurodytą ataskaitą, ją perduoda Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei.

3. Bendras sprendimas priimamas per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai kitoje valstybėje narėje licencijuota ES patronuojančioji įmonė pateikia pastabas dėl tos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijos parengtos ataskaitos arba praėjus keturiems mėnesiams nuo tos dienos, kai kitoje valstybėje narėje licencijuotai ES patronuojančiajai įmonei buvo pateikta ataskaita, atsižvelgiant į tai, kuris terminas yra ankstesnis.

4. Jeigu bendras sprendimas nėra priimtas ir šio straipsnio 3 dalyje nurodytas laikotarpis nėra pasibaigęs, pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, veikdama pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, padėtų institucijoms susitarti dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalies 7, 8 ir 11 punktuose nurodytų priemonių taikymo. Pertvarkymo institucija taip turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio nuostatomis, padėtų pasiekti bendrą sprendimą.

5. Jeigu per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį nepavyksta pasiekti bendro sutarimo, pertvarkymo institucija priima atskirą sprendimą dėl šio įstatymo 22 straipsnio 5 dalyje nurodytų priemonių taikymo Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei. Sprendimas turi būti visapusiškai pagrįstas ir jame turi būti atsižvelgiama į kitų pertvarkymo

institucijų nuomones ir išlygas. Sprendimas pateikiamas atitinkamai patronuojamajai įmonei ir kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijai.

6. Jeigu per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms priimti bendrą sprendimą, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui ar priėmus bendrą sprendimą, klausimas Europos bankininkystės institucijai neperduodamas.

7. Tiek bendru sutarimu, tiek, kai jo nėra, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališku sprendimu ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas yra privalomas pertvarkymo institucijai.

PENKTASIS SKIRSNIS

MINIMALUS NUOSAVŲ LĖŠŲ IR TINKAMŲ ĮSIPAREIGOJIMŲ DYDIS

TAR pastaba. Penktasis skirsnis įsigalioja 2016 m. sausio 1 d.

25 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimas

1. Įstaigos privalo nuolat tenkinti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą. Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydis apskaičiuojamas kaip nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų suma, išreikšta visų įstaigos įsipareigojimų ir nuosavų lėšų procentine dalimi. Apskaičiuojant minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydį, įsipareigojimai, kylantys iš išvestinių finansinių priemonių, yra įtraukiami į visų įstaigos įsipareigojimų sumą, įvertinant sandorio šalies teisę taikyti baigiamąją užskaitą.

2. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai įstaigai nustato pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, vadovaudamasi ES teisės aktuose nustatytais reikalavimais ir atsižvelgdama į šiuos kriterijus:

1) poreikį užtikrinti, kad taikant pertvarkymo priemones, įskaitant ir gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, įstaigos būtų pertvarkytos taip, kad būtų pasiekti pertvarkymo tikslai;

2) poreikį užtikrinti, kad įstaigos tuo atveju, jeigu būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė, turėtų pakankamai tinkamų įsipareigojimų ir galėtų užtikrinti, kad nuostoliai bus padengti ir įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientas bus atkurtas iki lygio, kuris atitiktų įstaigos licencijos gavimo reikalavimus ir Reglamente (ES) Nr. 575/2013 nustatytus įstaigos nuolatinės veiklos vykdymo reikalavimus (toliau kartu – licencinės veiklos reikalavimai), ir kad būtų išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas tuo pertvarkomu subjektu;

3) poreikį užtikrinti, kad tuo atveju, jeigu pertvarkymo plane numatyta, kad, vadovaujantis šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalies nuostatomis, tam tikroms tinkamų įsipareigojimų rūšims gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė gali būti netaikoma, arba kad atliekant dalinį turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimą tam tikrų rūšių tinkami įsipareigojimai gali būti visi perduodami kitam asmeniui, pertvarkomas subjektas turėtų pakankamai kitų tinkamų įsipareigojimų padengti nuostolius ir atkurti įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą iki lygio, kuris atitiktų licencijuojamos veiklos reikalavimus;

4) įstaigos dydį, verslo ir finansavimo modelius, rizikos pobūdį;

5) indėlių draudimo sistemos galimybes prisidėti prie pertvarkymo finansavimo pagal šio įstatymo 105 straipsnį;

6) įstaigos finansinių problemų neigiamą poveikį finansų sektoriaus stabilumui, įskaitant neigiamas problemų išplitimo į kitas įstaigas pasekmes dėl įstaigų tarpusavio ryšių arba įstaigos ryšių su likusia finansų sistemos dalimi;

7) kitas svarbias aplinkybes.

3. Tinkami įsipareigojimai įtraukiami į nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų sumą pagal šio straipsnio 1 dalį tik tada, jeigu jie atitinka visas šias sąlygas:

1) finansinė priemonė yra išleista ir visiškai apmokėta;

2) tai nėra įsipareigojimas pačiai įstaigai, įstaiga nėra pateikusi įkaito ar kitaip užtikrinusi tokio įsipareigojimo įvykdymo;

3) įstaiga tiesiogiai ar netiesiogiai nefinansavo finansinės priemonės įsigijimo;

4) likęs įsipareigojimo terminas yra ne trumpesnis kaip vieni metai;

5) įsipareigojimas atsiranda ne dėl išvestinės finansinės priemonės;

6) įsipareigojimas kyla ne iš indėlio, nurodyto Bankų įstatymo 87 straipsnio 4 dalyje ar Centrinės kredito unijos įstatymo 71 straipsnio 4 dalyje.

4. Šio straipsnio 3 dalies 4 punkto tikslais, kai įsipareigojimo turėtojai suteikiama teisė patenkinti reikalavimą nepasibaigus terminui, laikoma, kad tokio įsipareigojimo įvykdymo diena yra pirmoji tokios teisės atsiradimo diena.

5. Kai įsipareigojimui taikoma trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucija gali pareikalauti, kad Lietuvos Respublikoje licencijuota įstaiga įrodytų, kad visi pertvarkymo

institucijos sprendimai nurašyti arba konvertuoti tokį įsipareigojimą pagal taikytiną trečiosios valstybės teisę ir atsižvelgiant į įsipareigojimą reglamentuojančios sutarties sąlygas, tarptautines sutartis dėl pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir kitas susijusias aplinkybes gali būti vykdomi. Jeigu pertvarkymo institucija neįsitikina, kad visi jos sprendimai pagal trečiosios valstybės teisę gali būti vykdomi, toks įsipareigojimas nėra įtraukiamas į apskaičiuojamą minimalų nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydį.

6. Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, gali nuspręsti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą taikyti ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytiems subjektams.

7. Pertvarkymo institucija visus sprendimus dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo nustatymo priima ir peržiūri atsižvelgdama į pertvarkymo planų nuostatas ir jų pakeitimus.

8. Pertvarkymo institucija, derindama savo veiksmus su priežiūros institucija, informuoja Europos bankininkystės instituciją apie Lietuvos Respublikoje licencijuotoms įstaigoms ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytiems subjektams nustatytus minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimus ir tikrina, kaip tos įstaigos ir subjektai laikosi šių reikalavimų.

26 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymas ES patronuojančiosios įmonės finansinei grupei konsoliduotu pagrindu

1. Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės privalo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikytis ne tik individualiai, bet ir konsoliduotu pagrindu.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą, vadovaudamasi šio straipsnio 3 dalimi, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustato pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus ir į tai, ar vadovaujantis pertvarkymo planu trečiosiose valstybėse įsteigtos finansinei grupei priklausančios partronuojamosios įmonės būtų pertvarkomos atskirai.

3. Prieš priimdama šio straipsnio 2 dalyje nurodytą sprendimą, pertvarkymo institucija siekia bendro visų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijų sprendimo dėl konsoliduotu pagrindu taikomo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo dydžio nustatymo.

4. Jeigu nepavyksta pasiekti šio straipsnio 3 dalyje nurodyto bendro sprendimo per keturis mėnesius nuo siūlomo sprendimo pateikimo visų finansinės grupės subjektų pertvarkymo

institucijoms dienos, atsižvelgusi į kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų atliktą patronuojamųjų įmonių vertinimą, sprendimą dėl konsoliduotu pagrindu taikytino minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo nustatymo priima pertvarkymo institucija. Jeigu per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų arba pati pertvarkymo institucija, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio nuostatomis, perduoda klausimą Europos bankininkystės institucijai, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą.

5. Pertvarkymo institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę ir kitų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijas apie šio straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse nustatyta tvarka priimtą sprendimą, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą. Pertvarkymo institucija turi reguliariai peržiūrėti ir prireikus atnaujinti šį sprendimą.

6. Kai ES patronuojančioji įmonė, turinti Lietuvos Respublikoje licencijuotą vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių, yra licencijuota kitoje valstybėje narėje, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad kartu su atitinkamomis kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis būtų pasiektas bendras sprendimas dėl konsoliduotu pagrindu taikomo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo dydžio nustatymo.

7. Per keturis mėnesius nuo kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijos pasiūlymo dėl bendro sprendimo gavimo dienos, jeigu bendras sprendimas dar nėra pasiektas, pertvarkymo institucija turi teisę perduoti klausimą Europos bankininkystės institucijai, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio nuostatomis.

8. Tiek bendras sprendimas, tiek, kai jo nėra, kitos valstybės narės, kurioje yra licencijuota Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės ES patronuojančioji įmonė, grupės pertvarkymo institucijos vienašališku sprendimu arba, vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu, priimtas sprendimas dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymo konsoliduotu pagrindu yra privalomas pertvarkymo institucijai.

27 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymas individualiai patronuojamosioms įmonėms

1. Pertvarkymo institucija nustato finansinei grupei priklausančioms patronuojamosioms įmonėms, licencijuotoms Lietuvos Respublikoje, individualiai taikomus minimalius nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžius, atsižvelgdama į:

1) patronuojamosios įmonės dydį, verslo modelį ir rizikos pobūdį, įskaitant jos nuosavas lėšas ir šio įstatymo 25 straipsnio 2 dalyje išvardytus kriterijus, ir

2) konsoliduotu pagrindu taikomą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą.

2. Prieš priimdama šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą, pertvarkymo institucija privalo dėti visas pastangas, kad su kitų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijomis būtų pasiektas bendras sprendimas dėl individualiai kiekvienai Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei taikomų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų.

3. Jeigu nepavyksta pasiekti šio straipsnio 2 dalyje nurodyto bendro sprendimo per keturis mėnesius nuo pasiūlymo dėl šio sprendimo pateikimo kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijai dienos, atsižvelgusi į grupės pertvarkymo institucijos nuomonę, sprendimą dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, individualiai taikytino Lietuvos Respublikoje licencijuotai patronuojamajai įmonei, priima pertvarkymo institucija. Jeigu per keturių mėnesių laikotarpį nuo pasiūlymo pateikimo kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucijai dienos grupės pertvarkymo institucija perduoda klausimą Europos bankininkystės institucijai, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio nuostatomis, pertvarkymo institucija atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Pertvarkymo institucija savo sprendimą priima vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinuojamu laikotarpiu, kaip jis apibrėžtas minėtame reglamente. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, pertvarkymo institucija priima savo sprendimą.

4. Pertvarkymo institucija turi informuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotą patronuojamąją įmonę ir jos ES patronuojančiosios įmonės, licencijuotos kitoje valstybėje narėje, pertvarkymo instituciją apie pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis priimtą sprendimą dėl individualiai taikytino minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, kartu pateikdama šio sprendimo pagrindimo dokumentą. Pertvarkymo institucija turi reguliariai peržiūrėti ir prireikus atnaujinti šį sprendimą.

5. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji privalo dėti visas pastangas, kad dėl individualiai kiekvienai kitoje valstybėje narėje licencijuotai patronuojamajai įmonei taikytinų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų sprendžiančios tų patronuojamųjų įmonių pertvarkymo institucijos pasiektų bendrą sprendimą. Tinkamai pagrįstą bendrą sprendimą dėl visoms Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės patronuojamosioms įmonėms, veikiančioms kitose valstybėse narėse, individualiai taikytinų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų pertvarkymo institucija pateikia tai ES patronuojančiajai įmonei ir atitinkamoms kitų valstybių narių pertvarkymo institucijoms.

6. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, per keturis mėnesius nuo kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų pasiūlymų dėl tose valstybėse narėse licencijuotoms patronuojamosioms įmonėms individualiai taikytinų minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimų gavimo dienos, jeigu bendras sprendimas dar nėra pasiektas, ji turi teisę perduoti klausimą Europos bankininkystės institucijai, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio nuostatomis. Pertvarkymo institucija negali perduoti klausimo spręsti Europos bankininkystės institucijai, jeigu patronuojamosios įmonės pertvarkymo institucijos tai įmonei siūlomas nustatyti minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydis yra ne didesnis negu vienas procentas konsoliduotu pagrindu ES patronuojančiajai įmonei taikomo dydžio.

7. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji privalo vykdyti tiek bendrą sprendimą, tiek, kai jo nėra, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vienašališkai arba vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtus sprendimus dėl minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo, individualiai taikytino kiekvienai patronuojamajai įmonei.

28 straipsnis. Minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo taikymo išimtys

1. Pertvarkymo institucija gali visiškai atleisti Lietuvos Respublikoje licencijuotą ES patronuojančiąją įmonę nuo individualaus minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymosi, kai:

1) ES patronuojančioji įmonė konsoliduotu pagrindu vykdo pagal šio įstatymo 26 straipsnio 1 dalį nustatytą minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą ir

2) yra gauta priežiūros institucijos išvada, kad tai ES patronuojančiajai įmonei nėra ir artimiausiu metu nebus pritaikytas individualus kapitalo pakankamumo reikalavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 3 dalies nuostatas.

2. Pertvarkymo institucija turi teisę visiškai atleisti Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojančiosios įmonės patronuojamąją įmonę, kuri taip pat licencijuota Lietuvos Respublikoje, nuo individualaus minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymosi, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

1) patronuojamajai įmonei taikoma įstaigos, kuri yra patronuojančioji įmonė, jungtinė (konsoliduota) priežiūra;

2) patronuojamosios įmonės aukščiausio lygmens Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojančioji įmonė, kuri nėra ES patronuojančioji įmonė, vykdo minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimą, atitinkantį jai ir tai patronuojamajai įmonei individualiai nustatytinų tokių reikalavimų sumą;

3) pertvarkymo institucijos nuomone, nėra ir nenumatoma, kad patronuojančiajai įmonei gali kilti reikšmingų praktinių ar teisinių kliūčių nedelsiant pervesti nuosavas lėšas tai patronuojamajai įmonei ar padengti jos įsipareigojimus;

4) yra gauta priežiūros institucijos išvada, kad patronuojančioji įmonė jai įrodė, kad patronuojamosios įmonės rizika nėra svarbi arba kad riziką ribojantis patronuojamosios įmonės valdymas yra tinkamas ir prireikus patronuojančioji įmonė bus pajėgi įvykdyti patronuojamosios įmonės įsipareigojimus;

5) patronuojamoji įmonė yra įtraukta į patronuojančiosios įmonės rizikos vertinimo, nustatymo ir kontrolės procedūras;

6) patronuojančiajai įmonei priklauso daugiau negu 50 procentų balsavimo teisių, kurias suteikia turimos patronuojamosios įmonės akcijos, arba patronuojančioji įmonė turi teisę skirti arba nušalinti daugumą patronuojamosios įmonės valdymo organo narių;

7) yra gauta priežiūros institucijos išvada, kad tai patronuojamajai įmonei nėra ir artimiausiu metu nebus pritaikytas individualus kapitalo pakankamumo reikalavimas pagal Reglamento (ES) Nr. 575/2013 7 straipsnio 1 dalies nuostatas.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

FINANSINĖS GRUPĖS SUBJEKTŲ TARPUSAVIO FINANSINĖ PARAMA IR PREVENCINĖ VIEŠOJI FINANSINĖ PARAMA

29 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimas

1. Vadovaujantis šio skirsnio nuostatomis, susitarimą dėl finansinės grupės subjektų tarpusavio finansinės paramos (toliau – grupės finansinės paramos susitarimas), kuri būtų teikiama, kai bet kuri iš susitarimo šalių tenkina ankstyvosios intervencijos sąlygas, gali sudaryti:

1) Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojančioji įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas – su kitoje valstybėje narėje ar trečiojoje valstybėje licencijuota tos pačios finansinės grupės įstaiga ar finansų įmone, kuriai taikoma patronuojančiosios įmonės jungtinė (konsoliduota) priežiūra;

2) Lietuvos Respublikoje licencijuota patronuojamoji įstaiga ar patronuojamoji finansų įmonė, kuriai taikoma kitoje valstybėje narėje licencijuotos patronuojančiosios įmonės jungtinė (konsoliduota) priežiūra, – su kitoje valstybėje narėje licencijuotais tos pačios finansinės grupės patronuojančiąja įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytu subjektu.

2. Šio skirsnio reikalavimai netaikomi finansinės grupės subjektų tarpusavio finansiniams susitarimams, pagal kuriuos bet kokios formos finansinė parama teikiama kitais atvejais negu tais atvejais, kai viena iš sutarties šalių atitinka ankstyvosios intervencijos sąlygas.

3. Grupės finansinės paramos susitarimas negali būti laikomas būtina sąlyga vykdyti veiklą Lietuvos Respublikoje.

4. Priežiūros institucija gali leisti įstaigai teikti finansinę paramą tos pačios finansinės grupės bet kuriam sunkumų patiriančiam subjektui ir nesudarius grupės finansinės paramos susitarimo, jeigu konkrečiu atveju ta parama atitinka finansinės grupės politiką, nekelia grėsmės visai finansinei grupei ir *mutatis mutandis* tenkinamos šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytos sąlygos.

5. Grupės finansinės paramos susitarimas gali:

1) apimti vieną ar daugiau finansinės grupės patronuojamųjų įmonių ir numatyti patronuojančiosios įmonės finansinę paramą patronuojamosioms įmonėms, patronuojamųjų įmonių finansinę paramą patronuojančiajai įmonei, susitarimo šalimis esančių finansinės grupės patronuojamųjų įmonių tarpusavio finansinę paramą arba bet kokio nurodytų subjektų derinio tarpusavio finansinę paramą;

2) numatyti finansinę paramą suteikiant paskolą, garantiją, įkaito tikslais naudotiną turtą arba bet kurį nurodytų finansinės paramos formų derinį, sudaromą vienu ar keliais atskirais sandoriais, įskaitant sandorius tarp finansinės paramos gavėjo ir trečiojo asmens.

6. Grupės finansinės paramos susitarimas gali numatyti abipusės finansinės grupės subjektų finansinės paramos sąlygas, kai susitarimo šalys gali būti tiek finansinės paramos gavėjos, tiek teikėjos.

7. Grupės finansinės paramos susitarime turi būti numatyti atlyginimo už finansinę paramą apskaičiavimo principai, įskaitant reikalavimą, kad atlyginimas būtų nustatomas

finansinės paramos teikimo metu. Grupės finansinės paramos susitarimas privalo atitikti šias sąlygas:

- 1) sudarydama susitarimą ir nustatydama atlyginimą už finansinę paramą, kiekviena susitarimo šalis turi vadovautis savo pačios interesais, kurie gali būti susiję su bet kokia tiesiogine ar netiesiogine nauda, kurią susitarimo šalis gali gauti dėl finansinės paramos teikimo;
- 2) prieš nustatant atlyginimą už finansinę paramą ir prieš priimant sprendimą suteikti finansinę paramą, kiekviena finansinę paramą gaunanti susitarimo šalis privalo finansinę paramą teikiančiai šaliai atskleisti visą susijusią informaciją;
- 3) nustatant atlyginimą už finansinę paramą, gali būti atsižvelgiama į visą informaciją, kurią turi finansinę paramą teikianti šalis dėl to, kad ji priklauso tai pačiai finansinei grupei kaip ir finansinę paramą gaunanti šalis, įskaitant ir viešai neatskleistą informaciją;
- 4) nustatant atlyginimo už finansinę paramą apskaičiavimo principus, nėra privaloma atsižvelgti į tikėtiną laikiną rinkos kainų pokytį, kuris susijęs su išoriniais, nuo finansinės grupės nepriklausančiais įvykiais.

8. Grupės finansinės paramos susitarimas gali būti sudaromas tik tuo atveju, jeigu rengiant siūlomą susitarimą nė viena iš siūlomo susitarimo šalių neatitinka ankstyvosios intervencijos sąlygų.

9. Iš grupės finansinės paramos susitarimo kylančių jo šalių teisėms ir pareigoms įgyvendinti negali būti pasitelkiamos trečiosios šalys.

30 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimų peržiūra, kai priežiūros institucija atlieka jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą

1. Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įstaiga privalo priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, pateikti prašymą leisti sudaryti šio įstatymo 29 straipsnyje nurodytą grupės finansinės paramos susitarimą. Prašyme turi būti pateikiamas siūlomo susitarimo tekstas ir nurodomi finansinės grupės subjektai, kurie ketina prisijungti prie sudaromo grupės finansinės paramos susitarimo.

2. Priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, nedelsdama perduoda šio straipsnio 1 dalyje nurodytą prašymą kiekvienos patronuojamosios įmonės, ketinančios prisijungti prie grupės finansinės paramos susitarimo, priežiūros institucijoms, kad būtų pasiektas bendras sprendimas.

3. Vadovaudamasi šio straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatomis, priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, suteikia leidimą sudaryti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą, jeigu jo sąlygos atitinka šio įstatymo 34 straipsnyje nurodytas grupės finansinės paramos teikimo sąlygas.

4. Vadovaudamasi šio straipsnio 5 ir 6 dalių nuostatomis, priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, gali uždrausti sudaryti siūlomą grupės finansinės paramos susitarimą, jeigu nustato, kad susitarimas neatitinka šio įstatymo 34 straipsnyje nurodytų grupės finansinės paramos sąlygų.

5. Priežiūros institucija deda visas pastangas, kad per keturis mėnesius nuo tada, kai gavo prašymą leisti sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą, būtų priimtas bendras sprendimas dėl siūlomo grupės finansinės paramos susitarimo sąlygų atitikties šio įstatymo 34 straipsnyje nustatytoms grupės finansinės paramos teikimo sąlygoms. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą. Bendrame sprendime atsižvelgiama į galimą siūlomo grupės finansinės paramos susitarimo vykdymo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose veikia atitinkama finansinė grupė, ir į galimus fiskalinius atitinkamo susitarimo vykdymo padarinius. Priežiūros institucija bendrą sprendimą raštu pateikia pareiškėjui, nurodydama priimto sprendimo priežastis.

6. Jeigu per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai priežiūros institucija gavo prašymą leisti sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą, nepavyksta pasiekti bendro sprendimo, priežiūros institucija šiuo klausimu priima savo sprendimą. Sprendimas išdėstomas raštu, nurodant sprendimo priežastis ir atsižvelgiant į kitų priežiūros institucijų per keturių mėnesių laikotarpį išsakytas nuomones ir išlygas.

7. Jeigu per keturių mėnesių laikotarpį kuri nors iš kitų valstybių narių priežiūros institucijų ar pati priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, kreipiasi į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą, priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, atideda savo sprendimo priėmimą iki Europos bankininkystės institucijos sprendimo priėmimo dienos. Priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, priima savo sprendimą, vadovaudamasi Europos bankininkystės institucijos sprendimu. Keturių mėnesių laikotarpis laikomas taikinamuoju laikotarpiu, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 1093/2010. Jeigu Europos bankininkystės institucija per vieną mėnesį nuo kreipimosi į ją dienos nepriima sprendimo, jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atliekanti priežiūros institucija priima savo sprendimą dėl to, ar leisti sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą, klausimas Europos bankininkystės institucijai nebegali būti perduodamas.

8. Priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, praneša apie savo vienašališkai arba vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtą sprendimą pareiškėjui ir kitoms priežiūros institucijoms.

31 straipsnis. Grupės finansinių susitarimų peržiūra, kai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka kitos valstybės narės priežiūros institucija

1. Kai priežiūros institucija gauna kitos valstybės narės priežiūros institucijos, atliekančios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, perduotą prašymą dėl grupės finansinės paramos susitarimo, prie kurio ketina prisijungti jos prižiūrima patronuojamoji įmonė, sudarymo, priežiūros institucija deda visas pastangas, kad būtų pasiektas bendras sprendimas su priežiūros institucija, atliekančia jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir kitomis priežiūros institucijomis dėl leidimo sudaryti minėtą susitarimą. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų pertvarkymo institucijoms pasiekti bendrą sprendimą.

2. Per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija, atliekanti finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, pateikė priežiūros institucijai prašymą dėl grupės finansinės paramos susitarimo, priežiūros institucija turi teisę kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalimi, padėtų institucijoms pasiekti bendrą sprendimą. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą, klausimas Europos bankininkystės institucijai nebegali būti perduodamas.

3. Tiek priimtas bendras sprendimas dėl leidimo sudaryti grupės finansinės paramos susitarimą, tiek, kai jo nėra, priežiūros institucijos, atliekančios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, vienašališkai ar vadovaujantis Europos bankininkystės institucijos sprendimu priimtas sprendimas yra privalomas pertvarkymo institucijai.

32 straipsnis. Akcininkų pritarimas grupės finansinės paramos susitarimui

1. Šio įstatymo 30 ir 31 straipsniuose nustatyta tvarka leistas sudaryti siūlomas grupės finansinės paramos susitarimas privalo būti teikiamas tvirtinti kiekvieno finansinės grupės subjekto, kuris ketina prisijungti prie šio susitarimo, dalyvių susirinkimui. Grupės finansinės paramos susitarimas galioja tik tiems finansinės grupės subjektams, kurių akcininkai pagal šio straipsnio 2 dalies nuostatas pritarė siūlomam grupės finansinės paramos susitarimui.

2. Grupės finansinės paramos susitarimas konkrečioms finansinės grupės subjektams galioja tik tada, kai, vadovaudamiesi grupės finansinės paramos susitarimo sąlygomis ir šio skirsnio nuostatomis, finansinės grupės subjekto akcininkai savo sprendimu suteikė finansinės grupės subjekto valdymo organui įgaliojimus priimti sprendimus dėl finansinės paramos suteikimo arba gavimo ir iki finansinės paramos teikimo momento nėra jų atšaukę.

3. Finansinės grupės subjekto, kuris yra grupės finansinės paramos susitarimo šalis, valdymo organai to subjekto akcininkams kartą per metus teikia grupės finansinės paramos susitarimo vykdymo ir pagal šį susitarimą valdymo organų priimtų sprendimų įgyvendinimo ataskaitą.

33 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimų perdavimas pertvarkymo institucijoms

Priežiūros institucija perduoda visus leistus sudaryti grupės finansinės paramos susitarimus ir visus jų pakeitimus pertvarkymo institucijai.

34 straipsnis. Grupės tarpusavio finansinės paramos teikimo sąlygos

Grupės subjektas šio įstatymo 29 straipsnyje nustatyta tvarka gali teikti finansinę paramą tik tada, kai yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) galima pagrįstai tikėtis, kad suteikus finansinę paramą galima reikšmingai sumažinti finansinius sunkumus, su kuriais susiduria finansinę paramą gaunantis finansinės grupės subjektas;

2) finansinės paramos teikimas atitinka ją teikiančio grupės subjekto interesus, o finansinės paramos tikslas – išsaugoti ar atkurti visos finansinės grupės ar kurio nors tos grupės subjekto finansinį veiklos stabilumą;

3) finansinė parama teikiama už atlygimą ir laikantis kitų šio įstatymo 29 straipsnio 7 dalyje nurodytų sąlygų;

4) remiantis informacija, kuria finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto valdymo organai disponuoja sprendimo suteikti finansinę paramą priėmimo metu, galima pagrįstai tikėtis, kad finansinę paramą gaunantis finansinės grupės subjektas atlygins už jam suteiktą finansinę paramą, o kai finansinė parama suteikiama kaip paskola – grąžins paskolą. Jeigu finansinė parama suteikiama kaip garantija arba bet kokia užtikrinimo priemonė, šiame punkte nurodyta finansinės paramos sąlyga taikoma finansinės paramos gavėjo gebėjimui įvykdyti savo prievolės paramos teikėjui, kai pastarasis įvykdo savo prievolės pagal garantiją ar bet kurią kitą užtikrinimo priemonę;

5) finansinės paramos teikimas nekelia grėsmės finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto likvidumui ar mokumui;

6) finansinės paramos teikimas nekelia grėsmės finansiniam stabilumui finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto valstybėje narėje;

7) finansinę paramą teikiantis finansinės grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi visų jam taikomų kapitalo pakankamumo ir likvidumo reikalavimų ir finansinės paramos

suteikimas neturės įtakos šių reikalavimų pažeidimui, išskyrus atvejus, kai už finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto individualią priežiūrą atsakinga priežiūros institucija šiuo tikslu atleidžia finansinės grupės subjektą nuo tam tikrų reikalavimų laikymosi;

8) paramą teikiantis finansinės grupės subjektas paramos teikimo metu laikosi visų jam taikomų didelių pozicijų apribojimo reikalavimų ir suteikus finansinę paramą nebus pažeisti šie reikalavimai, išskyrus atvejus, kai už paramą teikiančio finansinės grupės subjekto individualią priežiūrą atsakinga priežiūros institucija atleidžia tą subjektą nuo tam tikrų reikalavimų laikymosi;

9) finansinės paramos teikimas nepakenks finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto sėkmingo pertvarkymo galimybei.

35 straipsnis. Sprendimas suteikti finansinę paramą

1. Sprendimą suteikti grupės tarpusavio finansinę paramą pagal sudarytą grupės finansinės paramos susitarimą priima finansinę paramą teikiančio finansinės grupės subjekto valdymo organai. Šis sprendimas privalo būti pagrįstas ir jame turi būti nurodomas siūlomos finansinės paramos tikslas. Sprendime nurodoma, kaip finansinės paramos teikimas atitinka šio įstatymo 34 straipsnyje nurodytas sąlygas.

2. Sprendimą priimti pagal grupės finansinės paramos susitarimą teikiamą grupės tarpusavio finansinę paramą priima finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto valdymo organai.

36 straipsnis. Priežiūros institucijos prieštaravimo teisė

1. Prieš teikiant finansinę paramą pagal grupės finansinės paramos susitarimą, finansinę paramą ketinančio teikti finansinės grupės subjekto valdymo organas privalo apie tai pranešti:

- 1) priežiūros institucijai;
- 2) priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, kai ji nėra šios dalies 1 ar 3 punkte nurodyta institucija;
- 3) finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto priežiūros institucijai ir
- 4) Europos bankininkystės institucijai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytame pranešime pateikiama informacija apie valdymo organo šio įstatymo 35 straipsnio pagrindu priimtą sprendimą ir išsamiai apibūdinamas siūlomas finansinės paramos teikimas ir kartu su pranešimu pateikiama grupės finansinės paramos susitarimo kopija.

3. Priežiūros institucija per 5 darbo dienas nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo gavimo dienos priima sprendimą pritarti siūlomam finansinės paramos teikimui arba uždrausti

teikti finansinę paramą ar ją apriboti, jeigu, priežiūros institucijos nuomone, nėra tinkamai vykdomos šio įstatymo 34 straipsnyje įtvirtintos grupės tarpusavio finansinės paramos teikimo sąlygos. Priežiūros institucijos sprendimas uždrausti ar apriboti finansinę paramą turi būti motyvuotas.

4. Priežiūros institucija apie savo sprendimą pritarti finansinei paramai, ją uždrausti ar apriboti nedelsdama praneša:

1) priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, jeigu jos nesutampa;

2) finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto priežiūros institucijai, jeigu jos nesutampa;

3) Europos bankininkystės institucijai;

4) finansinę paramą ketinančiam teikti finansinės grupės subjektui.

5. Kai priežiūros institucija atlieka jungtinę (konsoliduotą) finansinės grupės priežiūrą, ji nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos ir pertvarkymo kolegijos narius apie šio straipsnio 4 dalyje nurodytą savo arba kitos valstybės narės priežiūros institucijos sprendimą.

6. Kai priežiūros institucija gauna pranešimą apie kitos valstybės narės priežiūros institucijos sprendimą uždrausti ar apriboti finansinę paramą ir nesutinka su tokiu sprendimu, ji gali per dvi dienas nuo pranešimo gavimo dienos kreiptis į Europos bankininkystės instituciją, kad ši, vadovaudamasi Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsniu, padėtų rasti bendrą sutarimą.

7. Jeigu priežiūros institucija nedraudžia ir neriboja siūlomos finansinės paramos teikimo per šio straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį arba sutinka, kad siūloma finansinė parama būtų teikiama nepasibaigus šiam laikotarpiui, finansinės grupės subjektas gali teikti finansinę paramą pranešime priežiūros institucijai nurodytomis sąlygomis.

8. Finansinės grupės valdymo organo sprendimas suteikti finansinę paramą privalo būti pateiktas:

1) priežiūros institucijai;

2) priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, kai ji nėra šios dalies 1 ar 3 punkte nurodyta institucija;

3) finansinę paramą gaunančio finansinės grupės subjekto priežiūros institucijai ir

4) Europos bankininkystės institucijai.

9. Kai priežiūros institucija atlieka jungtinę (konsoliduotą) finansinės grupės priežiūrą, ji nedelsdama informuoja kitus priežiūros institucijų kolegijos ir pertvarkymo kolegijos narius apie šio straipsnio 8 dalyje nurodytą sprendimą.

10. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą apriboti ar uždrausti grupės tarpusavio finansinės paramos teikimą, kuris yra numatytas to subjekto individualiame gaivinimo plane, pertvarkymo institucija reikalauja, kad tas subjektas pateiktų atitinkamai pakoreguotą gaivinimo planą.

11. Kai kitos valstybės narės priežiūros institucija priima sprendimą apriboti ar uždrausti grupės tarpusavio finansinės paramos teikimą Lietuvos Respublikoje licencijuotam finansinės grupės subjektui, kuris yra numatytas grupės gaivinimo plane, priežiūros institucija gali prašyti priežiūros institucijos, atliekančios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, inicijuoti naują grupės gaivinimo plano vertinimą pagal šio įstatymo 11 straipsnio nuostatas.

37 straipsnis. Informacijos atskleidimas

Finansinės grupės subjektai privalo viešai skelbti informaciją apie vadovaujantis šiuo skirsniu sudarytus grupės finansinės paramos susitarimus: šių susitarimų bendrųjų sąlygų aprašymą ir informaciją apie tokių susitarimų šalimis esančius finansinės grupės subjektus. Šiame straipsnyje nurodyta informacija privalo būti atnaujinama kiekvienais metais.

38 straipsnis. Grupės finansinės paramos susitarimų keitimas

Grupės finansinės paramos susitarimas keičiamas tokia pačia tvarka, kaip ir sudaromas.

39 straipsnis. Prevencinė viešoji finansinė parama

1. Siekiant užtikrinti finansų sektoriaus stabilumą, visų pirma, esant sisteminio likvidumo trūkumui, ir pašalinti didelį valstybės ekonomikos sutrikimą, įstaigoms gali būti teikiama šių formų prevencinė viešoji finansinė parama:

- 1) valstybės garantijos;
- 2) kapitalo priemonių pirkimas.

2. Teikiant prevencinę viešąją finansinę paramą, vadovaujamas šiais principais:

1) įstaiga, jos akcininkai ir vadovai atsako už savo veiklos padarinius ir įsipareigojimus, kurie leistų sustiprinti įstaigos veiklos stabilumą bei patikimumą ir užtikrinti, kad suteikta finansinė parama bus naudojama efektyviai ir racionaliai;

2) turi būti atsižvelgiama į valstybės finansines galimybes ir siekiama valstybės piniginius išteklius ir turtą naudoti efektyviai ir racionaliai;

3) turi būti vadovaujamas valstybės pagalbą reglamentuojančiais teisės aktais;

4) prevencinė viešoji finansinė parama turi būti laikina, o jos dydis turi būti proporcingas siekiamų pašalinti didelio ekonomikos sutrikimo pasekmių mastui;

5) prevencinė viešoji finansinė parama turi būti teikiama laiku.

3. Prevencinė viešoji finansinė parama gali būti teikiama tik mokioms įstaigoms, ji negali būti teikiama siekiant kompensuoti įstaigos patirtus arba artimiausiu metu tikėtinus patirti nuostolius. Prevencinė viešoji finansinė parama gali būti teikiama, jeigu yra įvykdytos šios sąlygos:

1) suteikti prevencinę viešąją finansinę paramą prašo įstaiga ir (arba) jos akcininkai, turintys įstaigos įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalį, suteikiančią teisę kontroliuoti įstaigos veiklą;

2) priežiūros institucija pateikia Lietuvos Respublikos Vyriausybei (toliau – Vyriausybė) išvadą, kad prevencinės viešosios finansinės paramos prašanti įstaiga turi likvidumo problemų arba kyla reali grėsmė, kad turės likvidumo problemų, ir Lietuvos banko pagal teisės aktus galimos taikyti priemonės yra nepakankamos įstaigos likvidumo problemoms spręsti, arba išvadą, kad kyla reali grėsmė, kad įstaiga taps nemoki;

3) už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakinga institucija nustato ir Vyriausybei pateikia išvadą, kad prašomos prevencinės viešosios finansinės paramos suteikimas yra būtinas siekiant užtikrinti finansų sektoriaus stabilumą.

4. Sprendimą dėl prevencinės viešosios finansinės paramos teikimo pagal šį straipsnį priima Vyriausybė.

5. Valstybės garantijos gali būti teikiamos tik įstaigos naujiems pirmaeiliams įsipareigojimams ir tik jeigu šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytoje priežiūros institucijos išvadoje konstatuojama, kad įstaiga neturi kapitalo trūkumo. Draudžiama teikti valstybės garantijas dėl reikalavimų pagal nuosavybės vertybinius popierius.

6. Vyriausybė, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustato šiame straipsnyje numatytų valstybės garantijų teikimo ir vykdymo sąlygas ir tvarką, įskaitant garantinės įmokos nustatymo principus ir reikalavimą prievolių, galinčių atsirasti valstybei įvykdžius garanto įsipareigojimus, įvykdymą užtikrinti garantijos teikėjui priimtino įstaigos turto įkeitimu ir (arba) kitomis priimtinomis prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonėmis, laikantis nuostatos, kad įkeičiamo turto, įvertinto nepriklausomo turto vertintojo, vertė turi būti ne mažesnė negu suteikiamos paskolos suma.

7. Kapitalo priemonių pirkimas gali būti vykdomas tik siekiant pašalinti kapitalo trūkumą, nustatytą Europos Centriniam Bankui, priežiūros institucijai arba Europos bankininkystės institucijai atlikus testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, turto kokybės patikrinimus arba kitus lygiaverčius veiksmus. Kapitalo priemonių pirkimas gali būti vykdomas tik tokiomis kainomis ir sąlygomis, dėl kurių įstaiga neįgyja pranašumo rinkoje, ir jeigu šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nurodytoje priežiūros institucijos išvadoje konstatuojama, kad nėra susidariusios šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 3 punktuose arba šio įstatymo

58 straipsnio 2 dalyje nurodytos aplinkybės. Kapitalo priemonių pirkimas vykdomas valstybės investicijas reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Nupirkto kapitalo priemonės patikėjimo teise perduodamos Lietuvos Respublikos valstybės ir savivaldybių turto valdymo, naudojimo ir disponavimo juo įstatymo 7 straipsnyje nurodytiems subjektams.

9. Teikiant prevencinę viešąją finansinę paramą šiame straipsnyje nustatyta tvarka, Lietuvos Respublikos valstybės skolos įstatymo 3 straipsnio 2 dalies, 6 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos netaikomos.

III SKYRIUS

PERTVARKYMAS

PIRMASIS SKIRSNIS

PERTVARKYMO TIKSLAI, SĄLYGOS IR PRINCIPAI

40 straipsnis. Pertvarkymo tikslai

1. Pertvarkymo institucija, atlikdama pertvarkymo veiksmus, atsižvelgia į šiuos tikslus:
 - 1) užtikrinti pertvarkomo subjekto ypač svarbių funkcijų tęstinumą;
 - 2) išvengti didelių neigiamų pasekmių finansų sistemai, visų pirma užkertant kelią problemų plitimui, ypač rinkos infrastruktūroje, ir palaikant rinkos drausmę;
 - 3) apsaugoti viešąsias lėšas, kiek įmanoma sumažinant valstybės pagalbos teikimo būtinybę;
 - 4) apsaugoti indėlius ir įsipareigojimus investuotojams, kuriems taikomas Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymas;
 - 5) apsaugoti klientų lėšas ir turtą.
2. Pertvarkymo tikslai yra lygiaverčiai. Pertvarkymo institucija, taikydama pertvarkymo priemones, šiuos tikslus derina, atsižvelgdama į konkretaus atvejo pobūdį ir aplinkybes.

41 straipsnis. Bendrieji pertvarkymo principai

1. Atliekant pertvarkymo veiksmus, laikomasi šių principų:
 - 1) nuostoliai pirmiausia tenka pertvarkomo subjekto akcininkams;
 - 2) nuostoliai pertvarkomo subjekto kreditoriams paskirstomi po akcininkų atvirkščiai jų reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam tuo atveju, jeigu būtų keliama bankroto byla, jeigu kitos šio įstatymo nuostatos nenustato kitaip;

3) pertvarkomo subjekto valdymo organai ir vyresnioji vadovybė pakeičiami, išskyrus atvejus, kai būtina išlaikyti visus valdymo organus ar vyresniąją vadovybę arba jų dalį, siekiant šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų;

4) pertvarkomo subjekto valdymo organai ir vyresnioji vadovybė teikia visą reikiamą pagalbą siekiant šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų;

5) už pertvarkomo subjekto žlugimą atsakingiems fiziniams ar juridiniams asmenims taikoma atsakomybė pagal Lietuvos Respublikos įstatymus;

6) tos pačios kreditorių reikalavimų eilės kreditoriai traktuojami vienodai, jeigu kitos šio įstatymo nuostatos nenustato kitaip;

7) nė vienas kreditorius nepatiria didesnių nuostolių negu nuostoliai, kurie būtų patirti, jeigu įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas būtų likviduojami iškeliant bankroto bylą;

8) užtikrinama visapusiška apdraustųjų indėlių apsauga;

9) sprendimai priimami ir pertvarkymo veiksmų imamasi derama skuba, laikantis skaidrumo principo ir taikant šio skyriaus šeštajame skirsnyje nurodytas apsaugos priemones.

2. Kai įstaiga priklauso finansinei grupei, pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytus pertvarkymo tikslus, atlieka pertvarkymo veiksmus, siekdama kiek įmanoma sumažinti poveikį kitiems finansinės grupės subjektams ir visai finansinei grupei bei neigiamas pasekmes ES ir jos valstybių narių, visų pirma valstybių, kuriose ta grupė veikia, finansiniam stabilumui.

3. Pertvarkymo institucija stengiasi kiek įmanoma sumažinti išlaidas pertvarkymo veiksmams ir išvengti pertvarkomo subjekto vertės praradimo, išskyrus atvejus, kai tai būtina siekiant šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų.

4. Imdamasi pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucija vadovaujasi pertvarkymo planais, nebent, atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau.

5. Vykdamas pertvarkymo veiksmus, laikomasi valstybės pagalbą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų. Pertvarkymo institucija turi visas šiuo įstatymu jai suteiktas teises, imdamasi priemonių užtikrinti Reglamento (ES) Nr. 806/2014 19 straipsnio 3 ir 5 dalyse nurodytų Europos Komisijos sprendimų įgyvendinimą.

6. Kai įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui taikoma bet kuri iš šio įstatymo 42 straipsnio 1 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytų pertvarkymo priemonių, darbuotojai informuojami ir su jais konsultuojamasi pagal tos įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto bankroto procedūras reglamentuojančius

teisės aktus. Prireikus pertvarkymo institucija informuoja darbuotojų atstovus ir su jais konsultuojasi.

7. Iškelus bankroto bylą subjektui, kuriam vadovaujantis šiuo įstatymu buvo atlikti pertvarkymo veiksmai, bankroto administratorius neturi teisės tikrinti sandorių, sudarytų pagal šį įstatymą vykdant pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, ir reikšti ieškinių teisme dėl tokių sandorių pripažinimo negaliojančiais.

42 straipsnis. Pertvarkymo priemonės ir jų taikymas

1. Pertvarkymo priemonės yra:

- 1) verslo perleidimas;
- 2) laikinoji įstaiga;
- 3) turto atskyrimas;
- 4) gelbėjimas privačiomis lėšomis.

2. Pertvarkymo priemonės įstaigoms pertvarkymo institucija taiko, kai yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) priežiūros institucija, pasikonsultavusi su pertvarkymo institucija, arba pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nustatė, kad įstaiga žlunga arba galėtų žlugti;

2) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, pertvarkymo institucijos nuomone, nėra pagrindo tikėtis, kad kitomis alternatyviomis įstaigai taikomomis priemonėmis arba priežiūros veiksmais, įskaitant kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą pagal šio skyriaus ketvirtąjį skirsnį, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos žlugimo;

3) pertvarkymo institucija nustato, kad pertvarkymo veiksmai yra būtini vienam ar daugiau šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytų pertvarkymo tikslų pasiekti ir kad jie yra proporcingi tiems tikslams, o įstaigą likvidavus iškeliant bankroto bylą, tų pertvarkymo tikslų būtų pasiekta mažesniu mastu.

3. Šio straipsnio 2 dalies 1 punkto tikslais laikoma, kad įstaiga žlunga arba gali žlugti, jeigu yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) įstaiga pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, artimiausiu metu pažeis licencijai išlaikyti taikomus reikalavimus taip, kad priežiūros institucija turėtų pagrindo atšaukti licenciją, įskaitant atvejus ir dėl to, kad įstaiga patyrė arba, tikėtina, patirs nuostolių, kuriems padengti reikės visų jos nuosavų lėšų arba didelės jų dalies;

2) įstaigos turtas yra arba, remiantis objektyviais veiksniais, nustatoma, kad artimoje ateityje bus mažesnis už jos įsipareigojimus;

3) įstaiga negali arba, remiantis objektyviais tokių vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, nustatoma, kad artimoje ateityje negalės suėjus terminui apmokėti savo skolų arba įvykdyti kitų įsipareigojimų;

4) įstaigos gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti reikalinga valstybės pagalba, kuri nėra prevencinė viešoji finansinė parama, kaip ji apibrėžta šio įstatymo 39 straipsnyje.

4. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodytoms finansų įmonėms pertvarkymo priemonės gali būti taikomos, kai šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos tenkinamos tiek dėl finansų įmonės, tiek dėl patronuojančiosios įmonės, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra.

5. Šio įstatymo 1 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytiems subjektams pertvarkymo priemonės gali būti taikomos, kai yra tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos ir dėl to subjekto, ir dėl bent vienos patronuojamosios įmonės, kuri yra įstaiga, o jeigu patronuojamoji įmonė yra įsisteigusi ne ES, – kai trečiosios valstybės priežiūros institucija yra nustačiusi, kad dėl šios įmonės yra tenkinamos pertvarkymo priemonių taikymo sąlygos pagal tos trečiosios valstybės teisės aktus.

6. Nepaisant to, kad dėl šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyto subjekto nėra tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos, pertvarkymo institucija gali imtis šio subjekto pertvarkymo veiksmų, kai nustato, kad yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) dėl bent vienos patronuojamosios įmonės, kuri yra įstaiga, yra tenkinamos šio straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytos sąlygos;

2) patronuojamosios įmonės, kuri yra įstaiga, turtas ar įsipareigojimai yra tokie, kad jos žlugimas kelia grėsmę įstaigai ar visai finansinei grupei;

3) imtis šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo veiksmų yra būtina, kad reikiamos priemonės būtų pritaikytos patronuojamosioms įmonėms, kurios yra įstaigos, arba visai finansinei grupei.

7. Kai mišrios veiklos kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamąsias įstaigas tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja tarpinė finansų kontroliuojančioji bendrovė, finansinės grupės pertvarkymo veiksmai taikomi šiai tarpinei finansų kontroliuojančiajai bendrovei ir netaikomi mišrios veiklos kontroliuojančiajai bendrovei.

8. Šio straipsnio 5 ir 7 dalių tikslais vertinant, ar viena ar daugiau patronuojamųjų įstaigų atitinka šio straipsnio 2 dalyje nustatytas sąlygas, atitinkamos įstaigos pertvarkymo institucija ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucija gali bendru sutarimu nepaisyti finansinės grupės subjektų kapitalo ar nuostolių tarpusavio perdavimo, įskaitant atvejus, kai vykdomas kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas.

9. Pertvarkymo priemonės gali būti panaudojamos individualiai arba taikant bet kokių jų derinį, išskyrus turto atskyrimo priemonę, kuri visada taikoma kartu su bent viena iš šio straipsnio 1 dalies 1, 2 ar 4 punkte nurodyta priemone.

10. Kai pertvarkymo priemonių taikymas gali lemti tai, kad kreditoriai turės padengti nuostolius arba jų reikalavimai bus konvertuojami, pertvarkymo institucija, laikydamasi šio skyriaus ketvirtajame skirsnyje nustatytų reikalavimų, nurašo ar konvertuoja kapitalo priemones prieš pat taikydama atitinkamą pertvarkymo priemonę arba kartu taikydama tą priemonę.

11. Kai taikomos tik verslo perleidimo arba laikinosios įstaigos priemonės ir perduodama tik dalis pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų, likusi įstaiga ar subjektas, kurių turtas, teisės arba įsipareigojimai perduoti, likviduojami iškeliant bankroto bylą. Toks likvidavimas įvykdomas per pagrįstą laikotarpį, atsižvelgiant į tai, ar įstaiga ar subjektas turi teikti paslaugas arba leisti naudotis savo infrastruktūra pagal šio įstatymo 47 straipsnį tam, kad turto, teisių ar įsipareigojimų gavėjas (toliau – gavėjas) galėtų vykdyti jam perduotą veiklą ar teikti jam perduotas paslaugas, ir į kitas priežastis, dėl kurių būtina tęsti likusios įstaigos ar subjekto veiklą, kad būtų pasiekti šio įstatymo 40 straipsnyje nurodyti pertvarkymo tikslai arba būtų laikomasi šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytų principų.

12. Pertvarkymo institucija ir Pertvarkymo fondas turi siekti susigrąžinti visas pagrįstas išlaidas, faktiškai patirtas vykdant pertvarkymo veiksmus bet kuriuo iš šių būdų arba jų deriniu:

- 1) kaip atskaitymą iš atlygio, gavėjo sumokėto pertvarkomam subjektui arba prireikus nuosavybės priemonių savininkams;
- 2) iš pertvarkomo subjekto kaip privilegijuotasis kreditorius;
- 3) iš pajamų, gautų nutraukus laikinosios įstaigos arba turto valdymo įmonės veiklą, kaip privilegijuotasis kreditorius.

13. Šio straipsnio 12 dalyje nurodytų susigrąžintinų išlaidų nustatymo ir susigrąžinimo tvarką nustato pertvarkymo institucija.

43 straipsnis. Pertvarkomo subjekto valdymo organų ir vyresniosios vadovybės keitimas

1. Pertvarkymo institucija gali nuspręsti pertvarkomam subjektui paskirti vieną ar daugiau specialiųjų valdytojų, pakeisiančių pertvarkomo subjekto valdymo organus. Paskyrusi specialųjį valdytoją, pertvarkymo institucija ne vėliau negu kitą darbo dieną apie tai paskelbia savo interneto svetainėje.

2. Specialiuoju valdytoju gali būti paskirtas juridinis ar fizinis asmuo. Specialiuoju valdytoju skiriamam fiziniam asmeniui ar juridinio asmens vadovui *mutatis mutandis* taikomi atitinkamos įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto

vadovams teisės aktuose nustatyti nepriekaištingos reputacijos ir kvalifikacijos bei patirties reikalavimai, jo neturi saistyti joks interesų konfliktas.

3. Specialusis valdytojas turi visus pertvarkomo subjekto dalyvių susirinkimo ir valdymo organų įgaliojimus. Nuo sprendimo skirti specialųjį valdytoją priėmimo dienos, nebent tame sprendime numatyta vėlesnė data, pertvarkomo subjekto valdymo organų įgaliojimai sustabdomi. Visi pertvarkomo subjekto valdymo organų sprendimai, priimti po sprendimo paskirti specialųjį valdytoją įsigaliojimo dienos, yra negaliojantys ir nevykdytini. Specialiojo valdytojo įgaliojimai, funkcijos, veiksmai, kuriuos specialusis valdytojas gali atlikti tik pertvarkymo institucijai iš anksto pritarus, specialiojo valdytojo paskyrimo terminas ir kitos išsamios specialiojo valdytojo veiklos sąlygos nustatomi specialiojo valdymo veiklos sutartyje, sudarytoje tarp pertvarkymo institucijos ir specialiojo valdytojo. Tokia sutartis gali nustatyti pertvarkymo institucijos įsipareigojimus, susijusius su specialiojo valdytojo veiksmais tretiesiems asmenims padarytos žalos atlyginimu, kiek tai neprieštarauja Lietuvos Respublikos civilinio kodekso normoms. Bet kuriuo atveju specialusis valdytojas neatsako už žalą, atsiradusią dėl veiksmų, atliktų vadovaujantis pertvarkymo institucijos duotais nurodymais. Tokiu atveju už padarytą žalą, kai yra įstatymuose nustatytos sąlygos, atsako pertvarkymo institucija.

4. Specialusis valdytojas privalo tik pradėjęs ir baigęs vykdyti savo pareigas, taip pat reguliariai, kaip nustatyta specialiojo valdymo veiklos sutartyje, rengti pertvarkymo institucijai pertvarkomo subjekto ekonominės ir finansinės būklės bei veiksmų, kuriuos jis vykdo atlikdamas savo pareigas, ataskaitas.

5. Specialusis valdytojas savo nuožiūra turi teisę pasitelkti paslaugų teikėjų (įskaitant teisės, apskaitos, audito ir valdymo konsultantus), reikalingų savo funkcijoms tinkamai atlikti. Atlyginimas ir kitos išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) specialiajam valdytojui, atsižvelgiant į specialiojo valdytojo veiklos mastą, kvalifikaciją, veiklos terminus, nustatomi specialiojo valdymo veiklos sutartyje. Atlyginimas išmokamas ir išlaidos (įskaitant išlaidas paslaugų teikėjams) apmokamos iš pertvarkomo subjekto lėšų prieš atliekant bet kokius kitus pertvarkomo subjekto mokėjimus. Tuo atveju, jeigu pertvarkomas subjektas nesumoka specialiajam valdytojui laiku, specialiajam valdytojui privalo sumokėti pertvarkymo institucijai, kuri turi teisę reikalauti sumokėtų sumų iš pertvarkomo subjekto.

6. Pertvarkymo institucija bet kuriuo metu gali nutraukti specialiojo valdymo veiklos sutartį su specialiuoju valdytoju arba esant svarbioms aplinkybėms reikalauti, kad specialusis valdytojas nutrauktų sutartį (sutartis) su vienu ar keliais jo pasitelktais paslaugų teikėjais. Specialusis valdytojas, apie tai prieš protingą terminą raštu įspėjęs pertvarkymo instituciją, specialiojo valdymo veiklos sutartyje nustatyta tvarka turi teisę vienašališkai nutraukti specialiojo valdymo veiklos sutartį.

7. Specialusis valdytojas privalo savo funkcijas atlikti apdairiai ir sąžiningai, imtis visų būtinų priemonių pertvarkymo tikslams pasiekti ir įgyvendinti pertvarkymo institucijos nurodytus pertvarkymo veiksmus. Specialusis valdytojas negali jam suteiktų teisių panaudoti savo ar trečiųjų asmenų poreikiams tenkinti. Specialiojo valdytojo ir pertvarkomo subjekto, kurį valdyti jis paskirtas, negali sieti pasitikėjimo (fiduciariniai) santykiai, jis neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto ar jo akcininkų interesais, jeigu tai kliudytų efektyviai pasiekti pertvarkymo tikslus ir įgyvendinti pertvarkymo veiksmus.

8. Specialusis valdytojas skiriamas ne ilgesniam negu vienų metų laikotarpiui. Išimtiniais atvejais, kai nustatoma, kad specialiojo valdytojo skyrimo pagrindu galinčios būti aplinkybės nėra išnykusios, specialiojo valdytojo paskyrimo terminas motyvuotu pertvarkymo institucijos sprendimu gali būti pratęstas.

9. Kai viena ar daugiau kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų ketina paskirti specialųjį valdytoją kitam subjektui, priklausančiam tai pačiai finansinei grupei kaip ir pertvarkomas subjektas, kuriam pertvarkymo institucija ketina paskirti specialųjį valdytoją, pertvarkymo institucija kartu su tomis kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis apsvarsto, ar nebūtų tikslingiau paskirti tą patį specialųjį valdytoją visiems susijusiems subjektams.

10. Paskirto bankroto administratoriaus veikla pertvarkymo institucijos sprendimu gali būti laikoma šiame straipsnyje nurodyta specialiojo valdytojo veikla.

11. Pertvarkomo subjekto vyresniosios vadovybės nušalinimui ar pakeitimui *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75 straipsnio nuostatos.

ANTRASIS SKIRSNIS

PERTVARKYMO INSTITUCIJA, JOS TEISĖS, ĮGALIOJIMAI IR PAREIGOS

44 straipsnis. Pertvarkymo institucija

1. Pertvarkymo institucija savo funkcijas atlieka vadovaudamasi šiuo įstatymu, Reglamentu (ES) Nr. 806/2014, jo įgyvendinamaisiais ir kitais taikytiniais ES bei Lietuvos Respublikos teisės aktais.

2. Lietuvos bankas užtikrina pertvarkymo institucijos funkcijas vykdančio struktūrinio padalinio veiklos nepriklausomumą, įskaitant atskirą atskaitomybę, užkertantį kelią pertvarkymo institucijos ir Lietuvos banko interesų konfliktui dėl teisės aktais priskirtų funkcijų. Pertvarkymo institucija tvirtina ir viešai skelbia šį funkcijų atskyrimą reglamentuojančias vidaus taisykles, kuriose taip pat nustato profesinės paslapties saugojimo ir keitimosi informacija, susijusia su skirtingomis funkcinėmis sritimis, tvarką.

3. Rengiant, planuojant ir taikant pertvarkymo veiksmus, pertvarkymo ir priežiūros institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje, o kai pertvarkymo veiksmai gali turėti poveikio vienoje ar daugiau kitų valstybių narių, – ir su atitinkamų valstybių narių pertvarkymo ir priežiūros institucijomis, siekdamos užtikrinti, kad sprendimai būtų priimami ir veiksmų būtų imamasi koordinuotai ir veiksmingai.

45 straipsnis. Pertvarkomo subjekto kontrolė

1. Ketindama imtis pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į pertvarkymo tikslus ir bendruosius pertvarkymo principus bei įvertinusi konkrečias pertvarkomo subjekto aplinkybes ir galimybes kuo veiksmingiau pritaikyti pertvarkymo priemones tam subjektui ar tarpvalstybinėms finansinėms grupėms, gali nuspręsti:

1) perimti pertvarkomo subjekto kontrolę, kad galėtų:

a) valdyti pertvarkomą subjektą ir vykdyti jo veiklą bei teikti paslaugas, naudodamasi visais pertvarkomo subjekto akcininkų ir valdymo organų įgaliojimais, ir

b) valdyti, naudoti pertvarkomo subjekto turtą ir nuosavybę ir jais disponuoti;

2) imtis pertvarkymo veiksmų neperimdama pertvarkomo subjekto kontrolės.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytai kontrolei įgyvendinti pertvarkymo institucija gali pasitelkti trečiuosius asmenis.

3. Pertvarkymo veiksmų vykdymo laikotarpiu pertvarkomo subjekto akcininkai negali naudotis nuosavybės priemonių suteiktomis balsavimo teisėmis.

4. Pertvarkymo institucijos ir jos darbuotojų ar kitų jos funkcijas atliekančių asmenų ir pertvarkomo subjekto nesieja pasitikėjimo (fiduciariniai) santykiai, jie neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto ir jo akcininkų interesais.

46 straipsnis. Pertvarkymo institucijos teisės ir pareigos

1. Pertvarkymo institucija turi teisę:

1) reikalauti, kad bet kuris asmuo pateiktų informaciją, reikalingą, kad pertvarkymo institucija galėtų spręsti dėl pertvarkymo veiksmo ir jam pasirengti, įskaitant informaciją, būtiną pertvarkymo planams papildyti ir atnaujinti. Ši teisė apima ir teisę reikalauti informacijos atliekant patikrinimus vietoje;

2) perimti pertvarkomo subjekto kontrolę ir naudotis visomis teisėmis ir įgaliojimais, suteiktais pertvarkomo subjekto akcininkams, kitiems savininkams ir valdymo organui;

3) perduoti pertvarkomo subjekto išleistas nuosavybės priemones;

4) kitam subjektui jo sutikimu perduoti pertvarkomo subjekto teises, turtą ar įsipareigojimus;

5) sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, tinkamų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų pagrindinę sumą arba negrąžintą mokėtiną sumą;

6) tinkamus pertvarkomo subjekto įsipareigojimus konvertuoti į to subjekto, jo patronuojančiosios įmonės arba laikinosios įstaigos, kuriai perduodamas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai, nuosavybės priemones;

7) panaikinti pertvarkomo subjekto išleistas skolos priemones – obligacijas ar kitų formų perduodamą skolą, finansines priemones, kuriomis sukurama ar pripažįstama skola arba kuriomis suteikiamos teisės įsigyti skolos priemonių (toliau bet kuri (kurios) iš jų atskirai ar visos kartu – skolos priemonės), išskyrus šio įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus;

8) sumažinti, įskaitant sumažinimą iki nulio, pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių nominaliąją vertę ir panaikinti tokias nuosavybės priemones;

9) reikalauti, kad pertvarkomas subjektas arba jo patronuojančioji įmonė išleistų naujų nuosavybės priemonių arba kitų kapitalo priemonių;

10) koreguoti ar keisti pertvarkomo subjekto išleistų skolos priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų terminą arba koreguoti tokių priemonių ir kitų tinkamų įsipareigojimų mokėtiną palūkanų sumą arba datą, kurią pradedamos mokėti palūkanos, be kita ko, laikinai sustabdydama mokėjimą, išskyrus šio įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje nurodytus atvejus;

11) užbaigti ir nutraukti finansines sutartis arba sutartis dėl išvestinių finansinių priemonių šio įstatymo 81 straipsnio taikymo tikslais;

12) nušalinti arba pakeisti pertvarkomo subjekto valdymo organus ir vyresniąją vadovybę;

13) prašyti, kad priežiūros institucija per trumpesnius negu Bankų įstatymo 25 straipsnyje ir Finansinių priemonių rinkų įstatymo 10 straipsnyje nustatytus terminus įvertintų kvalifikuotąją akcijų paketo dalį įsigyjantįjį asmenį;

14) nustatyti, kad finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimas vykdomas netaikant jokių kitų suvaržymų dėl perduodamų finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų, negu nustatyti šiame įstatyme;

15) panaikinti teisę įsigyti papildomų nuosavybės priemonių;

16) prašyti, kad priežiūros institucija nutrauktų ar sustabdytų finansinės priemonės įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje ar viešą siūlymą pagal Vertybinių popierių įstatymą;

17) nustatyti, kad gavėjas perimtų pertvarkomo subjekto teises ir pareigas, įskaitant atsirandančias dėl pertvarkomo subjekto dalyvavimo rinkų infrastruktūroje, kai taikomos verslo perleidimo ar laikinosios įstaigos priemonės;

18) įpareigoti pertvarkomą subjektą arba gavėją teikti vienas kitam informaciją ir pagalbą;

19) panaikinti arba pakeisti sutarties, kurios šalis yra pertvarkomas subjektas, sąlygas arba vietoj pertvarkomo subjekto kaip sutarties šalį nustatyti gavėją;

20) prašyti teismo sustabdyti visų teismo bylų, kurių šalis yra pertvarkomas subjektas ar kurių šalimi jis taptų, nagrinėjimą;

21) sudaryti sutartis su audito įmonėmis, turto vertintojais ar kitais tinkamą kvalifikaciją turinčiais asmenimis dėl šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų finansų sektoriaus subjektų patikrinimo, kad būtų nustatyta jų turto vertė, finansinė būklė ar patikrintos kitos jų veiklos sritys. Šių asmenų darbą ir kitas su tuo susijusias išlaidas apmoka atitinkamas finansų sektoriaus subjektas;

22) atlikti kitus teisės aktuose nustatytus veiksmus.

2. Atliekant pertvarkymo veiksmus, pertvarkymo institucijai netaikomi šie reikalavimai:

1) gauti kitų institucijų ar asmenų, įskaitant pertvarkomo subjekto akcininkus arba kreditorius, leidimą arba sutikimą, išskyrus šio straipsnio 5 dalyje nurodytą reikalavimą gauti Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Finansų ministerija) pritarimą;

2) pranešti kitiems asmenims, paskelbti pranešimą ar prospektą arba kitai institucijai pateikti dokumentą arba jį užregistruoti prieš atliekant pertvarkymo veiksmus, išskyrus šio įstatymo 96 ir 98 straipsniuose nurodytus atvejus ir pranešimo reikalavimus pagal valstybės pagalbą reglamentuojančius teisės aktus;

3) jokie kiti teisės aktuose ar sutartyse nustatyti apribojimai arba reikalavimai gauti sutikimą, susiję su konkrečių finansinių priemonių, teisių, turto ar įsipareigojimų perdavimu.

3. Pertvarkymo institucija gali numatyti pertvarkomo subjekto veiklos tęstinumo užtikrinimo priemones, būtinas siekiant užtikrinti pertvarkymo veiksmų efektyvumą ir prireikus galimybę gavėjui valdyti jam perduotą verslą. Tokias tęstinumo priemones, be kita ko, sudaro:

1) pertvarkomo subjekto sudarytų sutarčių tęstinumas, kad gavėjas perimtų jo teises ir įsipareigojimus, susijusius su visomis perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais, ir pakeistų pertvarkomą subjektą, tiesiogiai arba netiesiogiai tai nurodant visuose atitinkamuose sutartiniuose dokumentuose;

2) pertvarkomo subjekto procesinių teisių perleidimas gavėjui visuose teisiniuose procesuose, kiek tai susiję su perduotomis finansinėmis priemonėmis, teisėmis, turtu ar įsipareigojimais.

4. Teisės, nurodytos šio straipsnio 1 dalies 17 punkte ir 3 dalies 1 punkte, nedaro poveikio:

1) pertvarkomo subjekto darbuotojų teisei nutraukti darbo sutartį;

2) sutarties šalies teisei pasinaudoti sutartyje numatytomis teisėmis, įskaitant teisę nutraukti sutartį, kai tokia teisė atsiranda pagal sutarties sąlygas dėl pertvarkomo subjekto veiksmų arba neveikimo iki atitinkamo turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimo dienos arba gavėjo veiksmų arba neveikimo po atitinkamo turto, teisių ir įsipareigojimų perdavimo dienos, kiek tai neprieštarauja šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsnių nuostatoms.

5. Prieš atlikdama veiksmus, kurie turėtų tiesioginį fiskalinį poveikį ar sukeltų sisteminius padarinius valstybei, pertvarkymo institucija privalo gauti Finansų ministerijos pritarimą šiems veiksams.

6. Jeigu Bendra pertvarkymo valdyba, vadovaudamasi Reglamentu (ES) Nr. 806/2014, paskiria baudą Lietuvos Respublikoje licencijuotam subjektui, pertvarkymo institucija patvirtina Bendros pertvarkymo valdybos priimto sprendimo skirti baudą autentiškumą. Jeigu bauda nesumokama per sprendime skirti baudą nustatytą terminą, o kai toks terminas nenustatytas, – ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dienos, kurią susijęs subjektas gavo sprendimą skirti baudą, ji pertvarkymo institucijos sprendimu išieškoma ne ginčo tvarka (be asmens nurodymo nurašyti lėšas) iš asmens, kuriam paskirta bauda, piniginių lėšų, esančių jo sąskaitose Lietuvos banke, kredito ar mokėjimo įstaigose arba, kai išieškojimo ne ginčo tvarka negalima atlikti, sprendimas vykdomas Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

47 straipsnis. Reikalavimas teikti paslaugas ir leisti naudotis infrastruktūra

1. Pertvarkymo institucija turi teisę įpareigoti pertvarkomą subjektą arba bet kurį iš jo finansinės grupės subjektų, įskaitant atvejus, kai jiems yra iškelta bankroto byla, teikti visas būtinas paslaugas ar leisti naudotis visa reikiama savo infrastruktūra, kad gavėjas galėtų veiksmingai valdyti jam perduodamą verslą.

2. Pertvarkymo institucija imasi priemonių užtikrinti, kad Lietuvos Respublikoje įsteigti finansinės grupės subjektai vykdytų šio straipsnio 1 dalyje nustatytas pareigas, kai tai daryti juos įpareigoja kitų valstybių narių pertvarkymo institucijos. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija turi visas šiuo įstatymu jai suteiktas teises, nustatytas jai pačiai atliekant pertvarkymo veiksmus.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytos paslaugos ir infrastruktūra neapima jokios finansinės paramos. Šios paslaugos teikiamos ir infrastruktūra leidžiama naudotis šiomis sąlygomis:

1) kai pertvarkomam subjektui paslaugos buvo teikiamos ir buvo leidžiama naudotis infrastruktūra pagal sutartį prieš pat imantis pertvarkymo veiksmų tos sutarties galiojimo laikotarpiu, – sutartyje nustatytomis sąlygomis;

2) kai sutartis dėl paslaugų teikimo ar naudojimosi infrastruktūra nebuvo sudaryta arba kai sutarties galiojimas yra pasibaigęs, – pertvarkymo institucijos nustatytomis pagrįstomis sąlygomis.

48 straipsnis. Tarpvalstybinių krizių valdymo priemonių arba krizių prevencijos priemonių taikymas

1. Kai perduodamos nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai apima turtą, esantį kitoje valstybėje narėje, arba teises ar įsipareigojimus, reglamentuojamus pagal kitos valstybės narės teisės aktus, šių nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas vykdomas toje kitoje valstybėje narėje arba pagal tos kitos valstybės narės teisės aktus.

2. Kai kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos vykdomi pertvarkymo veiksmai apima nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų, esančių Lietuvos Respublikoje arba reglamentuojamų pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus, perdavimą, šių nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas vykdomas Lietuvos Respublikoje ir (arba) pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus. Akcininkai, kreditoriai ir tretieji asmenys, kurių nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai perduodami pagal šią dalį, Lietuvos Respublikoje neturi teisės neleisti perdavimo, jo ginčyti ar atidėti.

3. Pertvarkymo institucija teikia visą reikalingą pagalbą kitos valstybės narės pertvarkymo institucijai, kuri atlieka arba ketina atlikti Lietuvos Respublikoje esančių arba pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus reglamentuojamų nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju, kad užtikrintų šių nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą gavėjui pagal šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimus, taikytinus pertvarkant Lietuvos Respublikoje licencijuotas įstaigas. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija turi visas šiuo įstatymu jai suteiktas teises, nustatytas jai pačiai atliekant nuosavybės priemonių arba turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą.

4. Kai kitos valstybės narės pertvarkymo institucija taiko kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą, o pertvarkomo subjekto tinkami įsipareigojimai arba atitinkamos kapitalo priemonės apima priemones ar įsipareigojimus, kuriems taikomi Lietuvos Respublikos teisės aktai, arba įsipareigojimus kreditoriams, esantiems Lietuvos Respublikoje, pertvarkymo institucija imasi priemonių užtikrinti, kad, kitos valstybės narės pertvarkymo institucijai vykdant kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą, tų priemonių arba įsipareigojimų pagrindinė suma būtų sumažinta arba kad priemonės ar įsipareigojimai būtų konvertuoti. Kreditoriai, dėl kurių taikomas kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas pagal šią dalį, Lietuvos

Respublikoje neturi teisės ginčyti kapitalo priemonės ar įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimo arba jų konvertavimo.

5. Vadovaujantis šio įstatymo 101 straipsnio nuostatomis, teismui gali skūsti:

1) akcininkai, kreditoriai ir tretieji asmenys – šio straipsnio 1 dalyje nurodytą nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą;

2) kreditoriai – finansinės priemonės arba įsipareigojimo pagrindinės sumos sumažinimą arba jų konvertavimą, jeigu priemonei arba įsipareigojimui taikomi kitos valstybės narės teisės aktai arba jie yra kitoje valstybėje narėje, bet dėl jų nurašymo ar konvertavimo sprendžia pertvarkymo institucija.

49 straipsnis. Nuosavybės priemonių, turto, teisių ir įsipareigojimų, esančių trečiosiose valstybėse, perdavimas, nurašymas ir konvertavimas

1. Kai pertvarkymo veiksmai apima veiksmus, taikomus turtui, esančiam trečiojoje valstybėje, arba nuosavybės priemonėms, teisėms arba įsipareigojimams, kuriuos reglamentuoja trečiosios valstybės teisė, pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad:

1) laikinasis administratorius, bankroto administratorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą subjektą, ir gavėjas imtųsi visų priemonių, būtinų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui, nurašymui, konvertavimui ar kitiems turtui, nuosavybės priemonėms, teisėms arba įsipareigojimams taikytiniams veiksams įvykdyti;

2) laikinasis administratorius, bankroto administratorius arba kitas asmuo, kontroliuojantis pertvarkomą subjektą, turėtų nuosavybės priemones, turtą ar teises arba vykdytų įsipareigojimus gavėjo vardu tol, kol įvykdomi perdavimas, nurašymas, konvertavimas ar kiti taikytini veiksmai;

3) pagrįstos gavėjo išlaidos, faktiškai patirtos vykdant veiksmus, privalomus pagal šios dalies 1 ir 2 punktus, būtų apmokamos bet kuriuo iš šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje nurodytų būdų.

2. Kai pertvarkymo institucija nustato, kad, nepaisant visų būtinų veiksmų, kurių pagal šio straipsnio 1 dalies 1 punktą ėmėsi laikinasis administratorius, bankroto administratorius ar kitas asmuo, yra labai maža tikimybė, kad tam tikros nuosavybės, esančios trečiojoje valstybėje, arba tam tikrų nuosavybės priemonių, teisių ar įsipareigojimų, reglamentuojamų pagal trečiosios valstybės teisę, perdavimas, konvertavimas ar kitas jiems taikytinas veiksmas bus atliktas, pertvarkymo institucija turi nevykdyti to perdavimo, nurašymo, konvertavimo ar kito taikytino veiksmo. Jeigu pertvarkymo institucija davė nurodymą vykdyti nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimą, nurašymą, konvertavimą ar kitą taikytiną veiksmą, tas nurodymas negalioja susijusiam turtui, nuosavybės priemonėms, teisėms ar įsipareigojimams.

50 straipsnis. Tam tikrų įsipareigojimų vykdymo sustabdymas

1. Pertvarkymo institucija turi teisę sustabdyti bet kokius mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimus pagal sutartis, kurių šalis yra pertvarkomas subjektas. Toks sustabdymas galioja nuo jo paskelbimo pertvarkymo institucijos interneto svetainėje pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių.

2. Tais atvejais, kai mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimų įvykdymo terminas būtų suėjęs jų sustabdymo laikotarpiu, to mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimų įvykdymo terminas sueina pasibaigus jų sustabdymo laikotarpiui.

3. Jeigu pertvarkomo subjekto mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimai pagal sutartį sustabdomi pagal šio straipsnio 1 dalį, kitų tos sutarties šalių mokėjimo ar perdavimo įsipareigojimai pagal tą sutartį sustabdomi tam pačiam laikotarpiui.

4. Sustabdymas pagal šio straipsnio 1 dalį netaikomas:

1) tinkamiems drausti indėliams, kaip jie suprantami pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą;

2) mokėjimo ir perdavimo įsipareigojimams mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms ar sistemų valdytojams, pagrindinėms sutarties šalims ir centriniam bankams;

3) įsipareigojimams investuotojams, kurie yra įsipareigojimų investuotojams draudimo objektas pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą.

5. Atlikdama šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, pertvarkymo institucija atsižvelgia į tai, kokią poveikį šie veiksmai galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

51 straipsnis. Teisių į užtikrinimo priemones įgyvendinimo apribojimas

1. Pertvarkymo institucija turi teisę apriboti pertvarkomo subjekto užtikrinimo priemonių turinčių kreditorių galimybes įgyvendinti savo teises į užtikrinimo priemones, susijusias su to pertvarkomo subjekto turtu, nuo pranešimo apie apribojimą paskelbimo pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių.

2. Pertvarkymo institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytų apribojimų netaiko mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų arba sistemų valdytojų, pagrindinių sandorio šalių ir centrinių bankų teisėms į užtikrinimo priemones, susijusioms su turtu, kuris pertvarkomo subjekto įkeistas kaip garantinė įmoka arba užstatas.

3. Kai taikomas šio įstatymo 93 straipsnis, pertvarkymo institucija taiko šio straipsnio 1 dalyje nurodytus apribojimus visiems finansinės grupės subjektams, kurių pertvarkymo veiksmai atliekami.

4. Atlikdama šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, pertvarkymo institucija atsižvelgia į tai, kokią poveikį šie veiksmai galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

52 straipsnis. Teisių nutraukti sutartį laikinas sustabdymas

1. Pertvarkymo institucija turi teisę sustabdyti su pertvarkomu subjektu sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį nuo pranešimo paskelbimo pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių tik tuo atveju, kai ir toliau vykdomi mokėjimo ir perdavimo įsipareigojimai ir teikiamas užstatas.

2. Pertvarkymo institucija gali sustabdyti su pertvarkomo subjekto patronuojamąja įmone sudarytos sutarties bet kurios šalies teises nutraukti sutartį, kai tenkinamos visos šios sąlygos:

- 1) pareigas pagal tą sutartį užtikrina pertvarkomas subjektas;
- 2) teisės nutraukti sutartį pagal tą sutartį grindžiamos vien pertvarkomo subjekto nemokumu arba finansine būkle ir
- 3) tuo atveju, kai buvo arba gali būti atliktas pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas:

a) visas patronuojamosios įmonės turtas ir įsipareigojimai, susiję su ta sutartimi, yra arba gali būti perduoti gavėjui ir yra arba gali būti jo priimti arba

b) pertvarkymo institucija kitaip deramai užtikrina tokių pareigų apsaugą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sustabdymas galioja nuo pranešimo paskelbimo pagal šio įstatymo 98 straipsnio 3 dalį momento iki po paskelbimo dienos einančios darbo dienos dvidešimt ketvirtos valandos nulis minučių.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas sustabdymas netaikomas mokėjimo ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms ar sistemų valdytojams, pagrindinėms sutarties šalims ar centriniams bankams.

5. Asmuo gali pasinaudoti teise nutraukti sutartį nepasibaigus šio straipsnio 1 arba 3 dalyje nurodytam laikotarpiui, jeigu gauna pertvarkymo institucijos pranešimą, kad iš sutarties kylančios teisės ir įsipareigojimai:

- 1) neperduodami kitam subjektui arba
- 2) negali būti nurašyti arba konvertuoti pritaikius gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę.

6. Kai pertvarkymo institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 arba 2 dalyje nurodytais įgaliojimais ir nepateikia pranešimo pagal šio straipsnio 5 dalį, remiantis šio įstatymo 53 straipsniu, tomis teisėmis galima pasinaudoti pasibaigus sustabdymo laikotarpiui šiomis sąlygomis:

1) jeigu sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai perduoti kitam subjektui, sandorio šalis gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis tik tuo atveju, jeigu priverstinio vykdymo įvykis tęsiasi arba kai įvyksta vėliau;

2) jeigu sutartyje numatytos teisės ir įsipareigojimai lieka pertvarkomam subjektui ir pertvarkymo institucija tai sutarčiai netaikė gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pagal šio įstatymo 76 straipsnio 1 dalies 1 punktą, sandorio šalis gali pasinaudoti teisėmis nutraukti sutartį toje sutartyje numatytomis sąlygomis.

7. Atlikdama šiame straipsnyje nurodytus veiksmus, pertvarkymo institucija atsižvelgia į tai, kokią poveikį šie veiksmai galėtų turėti tinkamam finansų rinkų veikimui.

8. Priežiūros arba pertvarkymo institucijos prašymu sandorių duomenų saugykla pagal Reglamento (ES) Nr. 648/2012 81 straipsnį priežiūros ir pertvarkymo institucijoms pateikia informaciją, būtiną jų funkcijoms vykdyti.

53 straipsnis. Tam tikrų sutartinių nuostatų apribojimas ankstyvosios intervencijos ir pertvarkymo atvejais

1. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė, kuri taikoma pagal šį įstatymą, įskaitant bet kokią įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, kaip apibrėžta Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatyme, ar bankroto procesu Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatymo tikslais, jeigu tęsiamas esminių pareigų pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir perdavimo pareigas ir užstato pateikimą, vykdymas.

2. Krizių prevencijos priemonė arba krizių valdymo priemonė taip pat *per se* nelaikoma priverstinio vykdymo įvykiu, bankroto procesu arba pakankamu pagrindu manyti, kad sutartis nebus įvykdyta pagal sutartį, kurią sudaro:

1) patronuojamoji įmonė, ir ta sutartis apima pareigas, kurias užtikrina patronuojančioji įmonė arba kitas finansinės grupės subjektas, arba

2) bet kuris finansinės grupės subjektas, ir ta sutartis apima kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatas.

3. Kai trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros pripažįstamos pagal šio įstatymo 111 straipsnį arba kai taip nusprendžia pertvarkymo institucija, šio straipsnio tikslais tokios procedūros laikomos krizių valdymo priemone.

4. Kai tęsiamas esminių pareigų pagal sutartį, įskaitant mokėjimo ir perdavimo pareigas ir užstato pateikimą, vykdymas, krizių prevencijos priemonės arba krizių valdymo priemonės taikymas, įskaitant bet kurį įvykį, tiesiogiai susijusį su tokios priemonės taikymu, neleidžia jokiame subjektui:

1) pasinaudoti nutraukimo, sustabdymo, pakeitimo, užskaitos arba įskaitymo teisėmis, įskaitant pagal sutartį, kurią sudaro:

a) patronuojamoji įmonė, kurios įsipareigojimų vykdymą užtikrina arba kitaip paremia kitas finansinės grupės subjektas;

b) bet kuris finansinės grupės subjektas, kai sutartis apima kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatus;

2) įgyti, imti kontroliuoti susijusios įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto nuosavybės ar pasinaudoti sutartine užtikrinimo priemone arba įgyti, imti kontroliuoti bet kurio finansinės grupės subjekto nuosavybės ar pasinaudoti sutarties užtikrinimo priemone pagal sutartį, apimančią kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatus;

3) daryti įtakos susijusios įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto sutartinėms teisėms arba bet kurio finansinės grupės subjekto sutartinėms teisėms pagal sutartį, apimančią kryžminio įsipareigojimų nevykdymo nuostatus.

5. Šiuo straipsniu nedaromas poveikis asmens teisei imtis šio straipsnio 4 dalyje nurodytų veiksmų, kai ta teisė atsiranda dėl įvykio, kuris nėra krizių prevencijos priemonė, krizių valdymo priemonė arba įvykis, tiesiogiai susijęs su tokios priemonės taikymu.

6. Sustabdymas arba apribojimas pagal šio įstatymo 50, 51 arba 52 straipsnį nelaikomas sutartinės pareigos nevykdymu šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse nurodytais tikslais.

7. Šiame straipsnyje išdėstytos nuostatos laikomos viršesnėmis privalomomis nuostatomis, kaip apibrėžta 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) (OL 2008 L 177, p. 6) 9 straipsnyje.

TREČIASIS SKIRSNIS

VERTINIMAS

54 straipsnis. Vertinimas

1. Pertvarkymo priemonės arba kapitalo priemonių nurašymas ar konvertavimas gali būti taikomi tik tada, kai yra atliktas teisingas, ekonomiškai pagrįstas ir faktinę padėtį atitinkantis įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto vertinimas, skirtas šios įstaigos ar atitinkamo subjekto turto ir įsipareigojimų vertei nustatyti. Tokį vertinimą atlieka

nuo pertvarkymo institucijos ir kitų pertvarkymo procese dalyvaujančių institucijų, taip pat nuo įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto nepriklausomas asmuo. Vertinimas, atliktas laikantis visų šio skirsnio ir kituose taikytinuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, laikomas galutiniu.

2. Jeigu nėra galimybės atlikti šio straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus atitinkantį nepriklausomą vertinimą, gali būti atliekamas preliminarus įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimas. Preliminarus vertinimas taip pat atliekamas, jeigu pertvarkymo priemonės būtina taikyti skubiai ir nėra galimybės laikytis šio įstatymo 56 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytų reikalavimų.

3. Preliminarus vertinimas gali būti taikomas tik įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, kurie atitinka pertvarkymo sąlygas. Preliminarus vertinimas, kiek tai įmanoma atsižvelgiant į faktinę situaciją, privalo atitikti šio straipsnio 1 dalyje ir šio įstatymo 56 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytus reikalavimus. Atliekant preliminarų vertinimą turi būti numatomas rezervas galimiems papildomiems nuostoliams atlyginti, pagrindžiant šio rezervo dydį.

4. Preliminarus vertinimas yra pakankamas pagrindas pertvarkymo institucijai priimti sprendimą taikyti pertvarkymo priemones, perimti įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto kontrolę arba taikyti kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą.

5. Vertinimas, neatitinkantis šio įstatymo ir kitų taikytinų teisės aktų reikalavimų, laikomas preliminariumi iki tol, kol nepriklausomas asmuo atlieka visus šiame skirsnyje ir kituose taikytinuose teisės aktuose nustatytus reikalavimus atitinkantį vertinimą. Galutinis vertinimas turi būti atliktas kiek įmanoma skubiau ir gali būti atliktas atskirai nuo šio įstatymo 90 straipsnyje nurodyto vertinimo arba kartu su tokiu vertinimu bei to paties nepriklausomo asmens, tačiau jis nėra sudedamoji vertinimo, atlikto pagal šio įstatymo 90 straipsnį, dalis.

6. Vertinimas yra neatskiriama sprendimo taikyti pertvarkymo priemonę arba sprendimo taikyti kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą dalis. Vertinimas gali būti apskustas tik kartu su šiame punkte nurodytu atitinkamu sprendimu šio įstatymo 101 straipsnyje nustatyta tvarka.

7. Pertvarkymo institucija nustato priemones, skirtas užtikrinti, kad vertinimas būtų grindžiamas kiek įmanoma naujausia ir išsamia informacija apie įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turtą ir įsipareigojimus, ir prižiūri, kaip jos įgyvendinamos.

55 straipsnis. Vertinimo tikslai ir prielaidos

1. Šio įstatymo 54 straipsnyje nurodyto vertinimo tikslai yra:

1) suteikti informaciją, reikalingą nustatyti, ar yra tenkinamos pertvarkymo priemonių taikymo arba kapitalo priemonių nurašymo ar konvertavimo sąlygos, ir, jeigu šios sąlygos yra tenkinamos, suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl tinkamiausių įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo veiksmų priimti;

2) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl nuosavybės priemonių ar kapitalo priemonių nurašymo arba konvertavimo apimties priimti, jeigu būtų taikomas nuosavybės priemonių ar kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas;

3) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl tinkamų įsipareigojimų nurašymo arba konvertavimo apimties priimti, jeigu būtų taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;

4) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl perduotino turto, teisių, įsipareigojimų, nuosavybės priemonių ir sprendimui dėl atlygio, mokėtino pertvarkomam subjektui arba, jeigu taikoma, nuosavybės priemonių savininkams, dydžio priimti, jeigu būtų taikoma laikinosios įstaigos priemonė arba turto atskyrimo priemonė;

5) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui dėl perduotino turto, teisių, įsipareigojimų, nuosavybės priemonių priimti ir padėti pertvarkymo institucijai nustatyti, kas laikytina rinkos sąlygomis, nurodytomis šio įstatymo 61 straipsnyje, jeigu būtų taikoma verslo perleidimo priemonė;

6) suteikti informaciją, reikalingą galimam Indėlių draudimo fondo lėšų poreikiui nustatyti;

7) visais atvejais užtikrinti, kad bet koks įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto vertės sumažėjimas būtų tinkamai įvertintas pritaikius pertvarkymo priemones arba kapitalo priemonių nurašymą arba konvertavimą.

2. Šio įstatymo 54 straipsnio 1, 2 ir 5 dalyse nurodytas vertinimas:

1) turi būti paremtas pagrįstomis prielaidomis, įskaitant prielaidas dėl įsipareigojimų nevykdymo ir nuostolių apimties, vadovaujantis valstybės pagalbą reglamentuojančiais teisės aktais;

2) negali būti paremtas prielaida, kad, įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui pradėjus taikyti pertvarkymo priemones arba kapitalo priemonių nurašymą ar konvertavimą, jiems bus teikiama valstybės pagalba arba centrinio banko pagalba likvidumui arba mokumui išsaugoti.

3. Atliekant vertinimą turi būti įvertinama, kad:

1) pertvarkymo institucija ir Pertvarkymo fondas turi teisę pagal šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalį atgauti iš pertvarkomo subjekto visas faktiškai patirtas ir pagrįstas išlaidas;

2) Pertvarkymo fondas turi teisę už pertvarkomam subjektui suteiktas paskolas ar garantijas nustatyti palūkanas arba kitus mokėjimus.

56 straipsnis. Vertinimo turinys

1. Vertinime, be kita ko, turi būti nurodyta ši įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto informacija:

1) nuo paskutinio finansinių atskaitų rinkinio pateikimo dienos atnaujintas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto balansas ir pelno (nuostolių) ataskaita;

2) turto apskaitinės vertės analizė ir vertinimas;

3) įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto balansinių ir nebalansinių įsipareigojimų sąrašas, kartu nurodant atitinkamus įsipareigojimus ir jų tenkinimo eiliškumą, taikytiną, jeigu įstaigai ar subjektui būtų iškeliamas bankroto byla.

2. Priimant šio įstatymo 55 straipsnio 1 dalies 4 ar 5 punkte nurodytus sprendimus, šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta informacija gali būti papildyta įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų analize ir rinkos vertės įvertinimu.

3. Vertinime turi būti nurodomas kreditorių suskirstymas pagal kreditorių reikalavimų tenkinimo eiles, taikomas bankroto atveju. Vertinime taip pat nurodomos kreditorių ir akcininkų reikalavimų patenkinimo galimybės, kurių galėtų tikėtis akcininkai arba kiekviena kreditorių eilė, jeigu įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas būtų likviduojami iškeliant bankroto bylą.

57 straipsnis. Galutinio vertinimo atlikimo ypatumai

1. Galutinio vertinimo tikslai:

1) užtikrinti, kad bet koks įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto vertės sumažėjimas yra nurodytas tos įstaigos ar atitinkamo subjekto apskaitos dokumentuose;

2) suteikti informaciją, reikalingą sprendimui atkurti kreditorių reikalavimus arba padidinti sumokėto atlygio dydį priimti pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Jeigu atliekant galutinį vertinimą nustatoma didesnė įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto grynoji turto vertė, negu buvo nustatyta atliekant preliminarų vertinimą, pertvarkymo institucija gali:

1) taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę padidinti nurašytų kreditorių arba atitinkamų kapitalo priemonių savininkų reikalavimų vertę;

2) nurodyti laikinajai įstaigai arba turto valdymo įmonei sumokėti atitinkamą papildomą atlygį už perduotą turtą, teises, įsipareigojimus pertvarkomam subjektui, arba, jeigu taikoma, už nuosavybės priemones jų savininkams.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

KAPITALO PRIEMONIŲ NURAŠYMAS IR KONVERTAVIMAS

58 straipsnis. Kapitalo priemonių nurašymas ir konvertavimas

1. Pertvarkymo institucija turi teisę nurašyti įstaigų ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų papildomas 1 lygio kapitalo priemones ir 2 lygio kapitalo priemones (toliau kartu – atitinkamos kapitalo priemonės) arba jas konvertuoti į nuosavybės priemones tiek kartu taikydama pertvarkymo priemones, kai šio įstatymo nustatyta tvarka įstaigą ar subjektą nusprendžiama pertvarkyti, tiek tais atvejais, kai įstaiga ar subjektas nėra pertvarkomi, bet susidaro bent viena iš šio straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių.

2. Pertvarkymo institucija, vadovaudamasi šio įstatymo 59 straipsnyje nustatyta tvarka, privalo nedelsdama nurašyti arba konvertuoti įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto išleistas atitinkamas kapitalo priemones, jeigu yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) šio įstatymo 42 straipsnyje nustatyta tvarka nustatoma, kad yra tenkinamos pertvarkymo sąlygos – tokiu atveju atitinkamos kapitalo priemonės nurašomos arba konvertuojamos prieš imantis pertvarkymo veiksmų;

2) pertvarkymo institucija nustato, kad, nenurašius ar nekonvertavus atitinkamų kapitalo priemonių, įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas nebebus gyvybingi;

3) šio įstatymo 110 straipsnyje nustatyta tvarka priimtu bendru pertvarkymo institucijos ir kitos valstybės narės, kurioje yra priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, atitinkamos institucijos sprendimu nustatoma, kad, nenurašius ar nekonvertavus finansinei grupei priklausančios Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamų kapitalo priemonių, kurios yra įtraukiamos apskaičiuojant individualiai ir konsoliduotu pagrindu taikomus reikalavimus nuosavoms lėšoms, finansinė grupė nebebus gyvybinga;

4) pertvarkymo institucija nustato, kad, nenurašius ar nekonvertavus Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojančiosios įmonės atitinkamų kapitalo priemonių, kurios yra įtraukiamos apskaičiuojant individualiai arba konsoliduotu pagrindu taikomus reikalavimus nuosavoms lėšoms, finansinė grupė nebebus gyvybinga;

5) pertvarkymo institucijos nuomone, įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto gyvybingumui, likvidumui arba mokumui išsaugoti arba atkurti reikalinga valstybės pagalba, išskyrus šio įstatymo 39 straipsnio 7 dalyje nurodytą atvejį.

3. Šio straipsnio 2 dalies tikslais įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas arba finansinė grupė laikomi nebegyvybingais tik tuo atveju, jeigu tenkinamos abi šios sąlygos:

1) įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas arba finansinė grupė žlunga arba gali žlugti;

2) atsižvelgiant į laiką ir kitas svarbias aplinkybes, pertvarkymo institucijos nuomone, nėra pagrindo tikėtis, kad kokiais nors veiksmais, įskaitant alternatyvius privataus sektoriaus arba priežiūros institucijos veiksmus, taip pat ankstyvosios intervencijos priemones, per pagrįstą laikotarpį būtų išvengta įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto arba finansinės grupės žlugimo, jeigu savarankiškai ar kartu taikant ir pertvarkymo priemones nebus atliktas atitinkamų kapitalo priemonių nurašymas arba konvertavimas.

4. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkto tikslais laikoma, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas žlunga arba gali žlugti, jeigu yra viena ar daugiau iš šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalyje nurodytų aplinkybių.

5. Šio straipsnio 3 dalies 1 punkto tikslais laikoma, kad finansinė grupė žlunga arba gali žlugti, jeigu ta grupė pažeidžia arba, remiantis objektyviais tokį vertinimą pagrindžiančiais veiksniais, nustatoma, kad artimiausiu metu pažeis konsoliduotu pagrindu taikomus rizikos ribojimo reikalavimus taip, kad priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, turėtų imtis veiksmų dėl to, kad finansinė grupė, be kita ko, patyrė arba galėtų patirti nuostolių, kuriems padengti reikės visų arba didelės dalies jos nuosavų lėšų.

6. Šio straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytu atveju patronuojamosios įmonės atitinkamos kapitalo priemonės negali būti nurašytos didesne apimtimi arba konvertuotos blogesnėmis sąlygomis, negu buvo nurašytos ar konvertuotos tokio paties eiliškumo patronuojančiosios įmonės atitinkamos kapitalo priemonės.

7. Prieš nurašydama ar konvertuodama atitinkamas kapitalo priemones, pertvarkymo institucija užtikrina, kad, laikantis šio skyriaus trečiojo skirsnio reikalavimų, būtų atliktas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto turto ir įsipareigojimų vertinimas. Tokiu vertinimu nustatoma atitinkamoms kapitalo priemonėms taikytina nurašymo ar konvertavimo apimtis ir taikytinas konvertavimo kursas.

59 straipsnis. Kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo tvarka

1. Pertvarkymo institucija nurašo ir konvertuoja atitinkamas kapitalo priemones, laikydamosi atvirktinio kreditorių reikalavimų tenkinimo eiliškumo, negu taikomas iškeliant bankroto bylą, tai yra kai pirmesnės kreditorių reikalavimų eilės įsipareigojimai nurašomi ar konvertuojami tik tuo atveju, jeigu paskesnės kreditorių reikalavimų eilės įsipareigojimų sumažinimo nepakanka šio įstatymo 40 straipsnyje nurodytiems pertvarkymo tikslams pasiekti taip, kad būtų pasiekti šie rezultatai:

1) pirmiausia proporcingai nuostoliams sumažinami bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai, pertvarkymo institucijai imantis šio įstatymo 82 straipsnio 1 dalyje nurodyto vieno ar abiejų veiksmų, taikomų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių savininkams;

2) papildomų 1 lygio priemonių pagrindinė suma nurašoma ir (arba) konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones;

3) 2 lygio priemonių pagrindinė suma nurašoma ir (arba) konvertuojama į bendro 1 lygio kapitalo priemones.

2. Kai nurašoma atitinkamų kapitalo priemonių pagrindinė suma:

1) tos sumos sumažinimas yra nuolatinis, išskyrus atvejus, kai taikomas kapitalo atkūrimo mechanizmas, kaip nustatyta šio įstatymo 80 straipsnio 4 dalyje;

2) atitinkamos kapitalo priemonės savininkas nebeturi jokių reikalavimų, kylančių iš nurašytos priemonės sumos ar susijusių su ta suma, išskyrus iki nurašymo dienos atsiradusius reikalavimus ir reikalavimus dėl žalos, kilusios dėl neteisėto priemonės nurašymo;

3) atitinkamų kapitalo priemonių savininkams neišmokama jokia kita kompensacija, išskyrus kompensaciją, nurodytą šio straipsnio 4 dalyje.

3. Šio straipsnio 2 dalies 2 punkte nedraudžiama atitinkamų kapitalo priemonių savininkui suteikti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal šio straipsnio 4 dalį.

4. Siekdama įvykdyti atitinkamų kapitalo priemonių konvertavimą pagal šio straipsnio 1 dalies 3 punktą, pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas išleistų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones atitinkamų kapitalo priemonių savininkams. Atitinkamos kapitalo priemonės gali būti konvertuotos tik tais atvejais, kai yra tenkinamos šios sąlygos:

1) įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas arba šios įstaigos ar šio subjekto patronuojančioji įmonė išleidžia bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones, gavę pertvarkymo institucijos arba, atitinkamais atvejais, patronuojančiosios įmonės pertvarkymo institucijos sutikimą;

2) įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas išleidžia bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones prieš išleisdami nuosavybės priemones, kad galėtų būti suteikta prevencinė viešojo finansinė parama;

3) šios bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra suteikiamos ir perduodamos nedelsiant po to, kai atliekamas konvertavimas;

4) konvertavimo kursas, kuriuo nustatoma, kiek bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių suteikiama vietoj kiekvienos atitinkamos kapitalo priemonės, turi atitikti šio įstatymo 85 straipsnyje nustatytus principus ir kitus taikytinų teisės aktų reikalavimus.

5. Siekdama užtikrinti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių pateikimą pagal šio straipsnio 4 dalį, pertvarkymo institucija gali reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai nuolat turėtų išankstinę priežiūros institucijos leidimą, būtiną atitinkamam bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių skaičiui išleisti.

60 straipsnis. Sprendimo dėl tarpvalstybinės finansinės grupės kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo priėmimas

1. Prieš nusprendžiant dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo, kuris reikštų būtinybę nurašyti ar konvertuoti Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamas kapitalo priemones, kurios įtraukiamos apskaičiuojant individualiai ir konsoliduotu pagrindu nuosavoms lėšoms taikomus reikalavimus, pertvarkymo institucija privalo:

1) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir valstybės narės, kurioje yra priežiūros institucija, atliekanti jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, atitinkamai dėl tokių aplinkybių buvimo sprendžiančiai institucijai, jeigu jos nesutampa;

2) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių buvimo visoms priežiūros institucijoms, atsakingoms už įstaigas ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus subjektus, kurių išleistos atitinkamos kapitalo priemonės būtų nurašomos arba konvertuojamos, jeigu būtų nustatytas tų aplinkybių buvimas, ir valstybių narių, kurių priežiūros institucijos yra informuojamos, atitinkamoms dėl tokių aplinkybių buvimo sprendžiančioms institucijoms, jeigu jos nesutampa.

2. Prieš nusprendžiant dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo, kuris reikštų būtinybę nurašyti ar konvertuoti finansinei grupei, kurios jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą atlieka priežiūros institucija, priklausančios kitoje valstybėje narėje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamas kapitalo priemones, kurios yra įtraukiamos apskaičiuojant individualiai ir konsoliduotu pagrindu nuosavoms lėšoms taikomus reikalavimus, pertvarkymo institucija privalo:

1) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo priežiūros institucijai;

2) nedelsdama pranešti apie poreikį priimti sprendimą dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių buvimo visoms priežiūros institucijoms, atsakingoms už įstaigas ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus subjektus, kurių išleistos atitinkamos kapitalo priemonės būtų nurašomos arba konvertuojamos, jeigu būtų nustatytas tokių aplinkybių buvimas, ir valstybių narių, kurių priežiūros institucijos yra informuojamos, atitinkamoms dėl tokių aplinkybių buvimo sprendžiančioms institucijoms, jeigu jos nesutampa.

3. Sprendžiant dėl šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 2, 3, 4 arba 5 punkte nurodytų aplinkybių buvimo, kai tai susiję su tarpvalstybinę veiklą vykdančia įstaiga ar finansine grupe, pertvarkymo institucija įvertina galimą nurašymo ir konvertavimo poveikį visose valstybėse narėse, kuriose įstaiga ar finansinė grupė vykdo veiklą.

4. Pertvarkymo institucija, teikdama šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytą pranešimą, privalo prie jo pridėti paaiškinimą, kodėl, jos nuomone, reikia spręsti dėl pranešime nurodomų aplinkybių buvimo.

5. Pateikusi šio straipsnio 1 ar 2 dalyje nurodytą pranešimą ir pasikonsultavusi su informuotomis institucijomis, pertvarkymo institucija privalo įvertinti, ar yra nurašymui ar konvertavimui alternatyvių priemonių, kurias ji galėtų taikyti ir kurios leistų pagrįstai tikėtis išvengti šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių atsiradimo. Nustačiusi, kad tokių alternatyvių priemonių yra, pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad jos būtų pritaikytos. Nustačiusi, kad tokių alternatyvių priemonių nėra, pertvarkymo institucija sprendžia, ar būtina nustatyti, ar yra kurių nors iš šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalyje nurodytų aplinkybių.

6. Šio straipsnio 5 dalies tikslais alternatyvios priemonės apima ankstyvosios intervencijos priemones, priežiūros institucijos privalomus nurodymus ir lėšų ar kapitalo perdavimą iš patronuojančiosios įmonės.

7. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad būtina nustatyti šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų aplinkybių buvimą, ji apie tai nedelsdama praneša kitų valstybių narių, kuriose licencijuotos patronuojamosios įmonės, kurių kapitalo priemonėms galimai būtų taikomas nurašymas ar konvertavimas, atitinkamoms institucijoms, atsakingoms už tų aplinkybių buvimo nustatymą. Aplinkybių buvimas nustatomas priimant bendrą sprendimą, vadovaujantis šio įstatymo 110 straipsnyje nustatyta tvarka. Pertvarkymo institucijai ir kitų valstybių narių atitinkamoms institucijoms nesutarus dėl bendro sprendimo, laikoma, kad šio įstatymo 58 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytos aplinkybės nėra nustatytos.

8. Kai, vadovaujantis šio straipsnio 7 dalimi, priimamas bendras sprendimas, nustatantis Lietuvos Respublikoje licencijuotos patronuojamosios įmonės atitinkamų kapitalo priemonių

nurašymo ir (arba) konvertavimo būtinybę, pertvarkymo institucija privalo nedelsdama nurašyti ir (arba) konvertuoti atitinkamas kapitalo priemones, atsižvelgdama į konkrečiu atveju reikalingą veiksmų skubą.

PENKTASIS SKIRSNIS

PERTVARKYMO PRIEMONĖS

61 straipsnis. Verslo perleidimo priemonė

1. Verslo perleidimo priemonė yra pertvarkymo priemonė, kai įsigyjančiajam asmeniui, kuris nėra laikinoji įstaiga, perleidžiama:

- 1) pertvarkomo subjekto visos nuosavybės priemonės arba jų dalis;
- 2) pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai arba jų dalis.

2. Pertvarkymo institucija turi imtis reikalingų veiksmų, kad verslo perleidimo priemonė, atsižvelgiant į aplinkybes ir valstybės pagalbą reglamentuojančių teisės aktų nuostatas, būtų įgyvendinama rinkos sąlygomis ir vadovaujantis šio skyriaus trečiajame skirsnyje nustatyta tvarka atlikto vertinimo išvadomis. Siekdama pasirengti įstaigos pertvarkymui, pertvarkymo institucija gali nurodyti įstaigai, laikantis šio įstatymo 63 straipsnyje nurodytų reikalavimų, susisiekti su potencialiais įsigyjančiais asmenimis.

3. Pertvarkymo institucija turi teisę verslo perleidimo priemonę pritaikyti daugiau negu vieną kartą, kad papildomai būtų perleidžiamos pertvarkomo subjekto išleistos nuosavybės priemonės arba, atitinkamais atvejais, pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai.

4. Pritaikius verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiojo asmens sutikimu pertvarkymo institucija turi teisę priimti sprendimą įsigyjančiajam asmeniui perleistą turtą, teises ar įsipareigojimus grąžinti pertvarkomam subjektui arba įsigyjančiajam asmeniui perleistas pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones grąžinti jų ankstesniems savininkams, o pertvarkomas subjektas arba ankstesni savininkai privalo priimti tokį grąžinamą turtą, teises ar įsipareigojimus arba atitinkamai nuosavybės priemones.

5. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų atlyginimą, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, įsigyjantysis asmuo atlygį už nuosavybės priemones moka jų savininkams, o atlygį už turtą ar įsipareigojimus moka pertvarkomam subjektui.

6. Pertvarkomo subjekto akcininkai, kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perleidžiami įsigyjančiajam asmeniui, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į perleistą turtą, teises ar įsipareigojimus, išskyrus atvejus, numatytus šio skyriaus šeštajame skirsnyje, o įsigyjantysis asmuo neatsako pertvarkomo subjekto akcininkams,

kreditoriams ir kitiems tretiesiems asmenims, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nebuvo jam perleisti.

62 straipsnis. Įsigyjantysis asmuo ir jam keliami reikalavimai

1. Įsigyjantysis asmuo turi turėti teisės aktuose nurodytą veiklos licenciją, kad galėtų užsiimti verslu, įsigyjamu taikant verslo perleidimo priemonę. Jeigu įsigyjantysis asmuo, prieš įsigydamas perleidžiamą verslą, tokios licencijos neturi, jis turi pateikti priežiūros institucijai paraišką reikiamai veiklos licencijai gauti, o priežiūros institucija privalo tokią paraišką kartu su įsigyjančiojo asmens vertinimu svarstyti skubos tvarka, vadovaudamasi šio straipsnio nuostatomis.

2. Jeigu, perleidus pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones, kvalifikuotoji tokio subjekto įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalis būtų įsigyjama arba didinama taip, kaip nurodyta Bankų įstatymo 24 straipsnio 1 dalyje arba Finansinių priemonių rinkų įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje ir dėl to įsigyjantysis asmuo turėtų gauti minėtuose įstatymuose nustatytą priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, priežiūros institucija turi per trumpesnius negu Bankų įstatymo 25 straipsnyje ir Finansinių priemonių rinkų įstatymo 10 straipsnyje nustatytus terminus atlikti įsigyjančiojo asmens vertinimą, kad verslo perleidimo priemonė būtų taikoma kuo skubiau ir nebūtų užkertamas kelias tam, kad įgyvendinant pertvarkymo priemones būtų pasiekti pertvarkymo tikslai.

3. Priežiūros institucijai neužbaigus įsigyjančiojo asmens vertinimo iki nuosavybės priemonių perdavimo dienos, kaip tai nurodyta šio straipsnio 2 dalyje, taikant verslo perleidimo priemonę laikomasi šių reikalavimų:

1) pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių perdavimas įsigyjančiajam asmeniui laikomas įvykusi nuo perdavimo momento;

2) įsigyjančiojo asmens vertinimo laikotarpiu ir šio straipsnio 5 dalies 2 punkte numatyto turto pardavimo laikotarpiu įsigyjančiojo asmens balsavimo teisės, kylančios iš perleidžiamų pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, sustabdomos ir šios balsavimo teisės suteikiamos pertvarkymo institucijai. Pertvarkymo institucija neturi pareigos naudotis tokiomis balsavimo teisėmis. Pertvarkymo institucija neatsako už teisės naudotis suteiktomis balsavimo teisėmis įgyvendinimą ar tokios teisės nepanaudojimą;

3) įsigyjančiojo asmens vertinimo laikotarpiu ir šio straipsnio 5 dalies 2 punkte numatyto turto pardavimo laikotarpiu Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytos baudos ir kitos poveikio priemonės už kvalifikuotosios įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies įsigijimo ar perleidimo reikalavimų pažeidimus netaikomos;

4) užbaigusi įsigyjančiojo asmens vertinimą, priežiūros institucija nedelsdama raštu praneša pertvarkymo institucijai ir įsigyjančiajam asmeniui apie sprendimą prieštarauti arba neprieštarauti nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui.

4. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą neprieštarauti nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui pagal šio straipsnio 3 dalies 4 punktą, visos su perleistomis nuosavybės priemonėmis susijusios balsavimo teisės iš karto be apribojimų suteikiamos įsigyjančiajam asmeniui, kai pertvarkymo institucija ir įsigyjantysis asmuo gauna priežiūros institucijos pranešimą dėl neprieštaravimo.

5. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą prieštarauti nuosavybės priemonių perdavimui įsigyjančiajam asmeniui pagal šio straipsnio 3 dalies 4 punktą, taikomi šie reikalavimai:

1) balsavimo teisės toliau lieka pertvarkymo institucijai, kaip numatyta šio straipsnio 3 dalies 2 punkte;

2) pertvarkymo institucija turi teisę reikalauti, kad įsigyjantysis asmuo parduotų nuosavybės priemones, kurios jam buvo perleistos taikant verslo perleidimo priemonę, ir nustatyti jų pardavimo terminą, atsižvelgdama į vyraujančias rinkos sąlygas;

3) įsigyjančiajam asmeniui nepardavus nuosavybės priemonių laikantis šios dalies 2 punkte nurodytų reikalavimų, priežiūros institucija, gavusi pertvarkymo institucijos pranešimą dėl neprieštaravimo, gali įsigyjančiajam asmeniui taikyti Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytas poveikio priemones.

63 straipsnis. Verslo perleidimo procedūra

1. Pertvarkymo institucija, taikydama verslo perleidimo priemonę pertvarkomam subjektui, siūlo įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones ar turtą, teises, įsipareigojimus arba atskiras jų grupes, vykdo ar organizuoja derybas su potencialiais įsigyjančiais asmenimis dėl perleidimo sąlygų, įskaitant šio įstatymo 61 straipsnio 5 dalyje nurodyto atlygio dydį, arba taiko kitas priemones, reikalingas pertvarkomo subjekto turto, teisių, įsipareigojimų ar nuosavybės priemonių perleidimui atlikti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas siūlymas pertvarkomo subjekto turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones įsigyti rinkoje vykdomas laikantis šių principų:

1) atsižvelgiant į aplinkybes ir į poreikį išsaugoti finansinį stabilumą, siūlymas įsigyti turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones turi būti kuo skaidresnis ir neiškreipti pertvarkomo subjekto turto, teisių, įsipareigojimų, nuosavybės priemonių;

2) negalimas pirmenybės tam tikriems potencialiems įsigyjantiems asmenims suteikimas ar jų diskriminacija;

- 3) negalimas interesų konfliktas;
- 4) negalimas nesąžiningo pranašumo potencialiam įsigyjančiajam asmeniui suteikimas;
- 5) turi būti atsižvelgiama į poreikį greitai atlikti pertvarkymo veiksmus;
- 6) turi būti siekiama kiek įmanoma pakelti atitinkamų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų pardavimo kainą.

3. Nepažeisdama šio straipsnio 2 dalies 2 punkto nuostatų, pertvarkymo institucija turi teisę kreiptis į konkrečius potencialius įsigyjančiuosius asmenis, siūlydama įsigyti pertvarkomo subjekto turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones.

4. Įsigyjantieji asmenys, siekiantys įsigyti pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus, turi teisę susipažinti su pertvarkomo subjekto finansine informacija, kuri, pertvarkymo institucijos nuomone, reikalinga sprendimui dėl minėtos įstaigos nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų įsigijimo priimti. Tokios informacijos įsigijimui *mutatis mutandis* taikomos Lietuvos Respublikos teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios komercinę paslaptį.

5. Viešai neatskleistos informacijos apie pertvarkomo subjekto planuojamą perleidimą pateikimas visuomenei, kuris būtų privalomas pagal 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 596/2014 dėl piktnaudžiavimo rinka (Piktnaudžiavimo rinka reglamentas) ir kuriuo panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB ir Komisijos direktyvos 2003/124/EB, 2003/125/EB ir 2004/72/EB (OL 2014 L 173, p. 1), 17 straipsnio 1 dalį, gali būti atidėtas laikantis šio reglamento 17 straipsnio 4 ar 5 dalyje nustatytų reikalavimų.

6. Pertvarkymo institucija gali taikyti verslo perleidimo priemonę nesiūlydama įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalyje, jeigu nustatoma, kad, tikėtina, nebus visiškai pasiekti vienas ar daugiau pertvarkymo tikslų, nurodytų šio įstatymo 40 straipsnyje, ypač esant šioms sąlygoms:

- 1) pertvarkymo institucijos nuomone, kyla arba didėja grėsmė finansiniam stabilumui dėl pertvarkomo subjekto esamų finansinių problemų ar galimų finansinių problemų ir

- 2) pertvarkymo institucijos nuomone, siūlymas įsigyti rinkoje pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus galėtų neigiamai paveikti verslo perleidimo priemonės veiksmingumą, šalinant realią grėsmę finansiniam stabilumui arba siekiant šio įstatymo 40 straipsnio 1 dalies 3 punkte nurodyto pertvarkymo tikslo.

7. Taikant verslo perleidimo priemonę:

- 1) atsižvelgiant į šio įstatymo 62 straipsnio 2 ir 3 dalis, neprašoma pertvarkomo subjekto akcininkų arba kurio nors trečiojo asmens, išskyrus įsigyjantįjį asmenį, sutikimo ir netaikomi

Lietuvos Respublikos įstaigų veiklą arba vertybinių popierių perleidimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimai, kiek tai neprieštarauja kitoms šio straipsnio nuostatom;

2) netaikomos Civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar pertvarkomo subjekto sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims iš anksto pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdant verslo perleidimo priemonę, taip pat numatančios reikalavimus gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus tokiems veiksams atlikti, įskaitant kreditoriaus sutikimą perkelti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios verslo perleidimo priemonės taikymą;

3) verslo perleidimo priemonės taikymas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su pertvarkomais subjektais. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, toks sandoris gali būti grąžinamas pertvarkomam subjektui.

64 straipsnis. Įsigyjančiojo asmens interesų apsauga

1. Kad įsigyjantysis asmuo galėtų naudotis teise teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje, jis yra laikomas pertvarkomo subjekto teisių perėmėju ir gali toliau naudotis visomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkomas subjektas ir kurios susijusios su perleistu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

2. Taikant verslo perleidimo priemonę, turi būti užtikrinama, kad įsigyjantysis asmuo galėtų toliau naudotis pertvarkomo subjekto teise dalyvauti mokėjimo, tarpuskaitos ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose, reguliuojamose rinkose, indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo sistemose ir turėti galimybę jomis naudotis, jeigu atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose reikalavimus. Jeigu įsigyjantysis asmuo neatitinka tokių reikalavimų, šioje dalyje nurodytomis teisėmis jis naudojasi pertvarkymo institucijos nurodytą terminą, kuris negali būti ilgesnis kaip 24 mėnesiai. Pertvarkymo institucija įsigyjančiojo asmens prašymu turi teisę pratęsti šioje dalyje nurodytą terminą.

3. Negali būti atsisakyta suteikti įsigyjančiajam asmeniui teisę naudotis šio straipsnio 2 dalyje nurodytomis sistemomis dėl to, kad jis neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo arba kad tas reitingas neatitinka reikalaujamo reitingo lygio, pagal kurį būtų suteikta galimybė naudotis tokiomis sistemomis.

65 straipsnis. Laikinosios įstaigos priemonė

1. Laikinosios įstaigos priemonė yra pertvarkymo priemonė, kai pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į poreikį išlaikyti ypač svarbias funkcijas laikinojoje įstaigoje, laikinajai įstaigai perduoda:

- 1) vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų nuosavybės priemonės;
- 2) visus arba tam tikrus vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises ar įsipareigojimus.

2. Pertvarkymo institucijai taikant laikinosios įstaigos priemonę:

1) nereikalingi pertvarkomo subjekto akcininkų arba trečiųjų asmenų (išskyrus laikinąją įstaigą) sutikimai ir netaikomi Lietuvos Respublikos pertvarkomų įstaigų veiklą arba vertybinių popierių perleidimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimai;

2) netaikomos Civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar pertvarkomo subjekto sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims iš anksto pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdant laikinosios įstaigos priemonę, numatančios reikalavimus tokiems veiksams atlikti gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus, įskaitant kreditoriaus sutikimą perkelti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios laikinosios įstaigos priemonės taikymą;

3) laikinosios įstaigos priemonės taikymas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su pertvarkomais subjektais. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, toks sandoris gali būti grąžinamas pertvarkomam subjektui.

3. Pertvarkymo institucijai taikant laikinosios įstaigos priemonę, laikinajai įstaigai perduodamų įsipareigojimų bendra vertė negali viršyti iš pertvarkomo subjekto perduodamų ar iš kitų šaltinių suteikiamų turto ir teisių bendros vertės.

4. Pertvarkymo institucijai taikant laikinosios įstaigos priemonę, šio straipsnio 1 dalyje nurodyta perdavimo teise gali būti pasinaudojama daugiau negu vieną kartą, kad būtų papildomai perduotos pertvarkomo subjekto išleistos nuosavybės priemonės arba, atitinkamais atvejais, pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai.

5. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, padengimą, laikinosios įstaigos mokamas atlygis yra skiriamas nuosavybės priemonių savininkams, kai laikinajai įstaigai perduodamos pertvarkomo subjekto išleistos nuosavybės priemonės, arba pačiam pertvarkomam subjektui, kai laikinajai įstaigai perduodamas kuris nors arba visas pertvarkomo subjekto turtas ar įsipareigojimai.

6. Taikant laikinosios įstaigos priemonę, laikomasi šio skyriaus šeštajame skirsnyje nustatytų reikalavimų.

7. Pertvarkomo subjekto akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami laikinajai įstaigai, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į laikinajai įstaigai, jos valdymo organams ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus, išskyrus šio skyriaus šeštajame skirsnyje numatytus atvejus.

66 straipsnis. Laikinosios įstaigos steigimas

1. Laikinoji įstaiga yra juridinis asmuo, įsteigtas tam, kad gautų ir valdytų visas pertvarkomo subjekto nuosavybės priemones ar jų dalį arba visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų turtą, teises, įsipareigojimus ar jų dalį, siekiant išlaikyti ypač svarbias funkcijas ir perleisti įstaigą ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytą subjektą. Laikinąją įstaigą steigia pertvarkymo institucija arba Vyriausybė, tačiau visais atvejais ją kontroliuoja pertvarkymo institucija. Laikinoji įstaiga nuosavybės teise priklauso valstybei.

2. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas šio įstatymo 76 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu tikslu nedaro įtakos šio straipsnio 1 dalyje nurodytai pertvarkymo institucijos galimybei kontroliuoti laikinąją įstaigą.

3. Kad laikinoji įstaiga galėtų naudotis teise teikti paslaugas arba įsisteigti kitoje valstybėje narėje, ji yra laikoma pertvarkomo subjekto teisių perėmėja ir gali toliau naudotis visomis teisėmis, kuriomis naudojosi pertvarkomas subjektas ir kurios susijusios su perduotu turtu, teisėmis ar įsipareigojimais.

4. Pertvarkymo institucija turi teisę reikalauti, kad laikinoji įstaiga kitais negu šio straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais būtų laikoma pertvarkomo subjekto teisių perėmėja ir galėtų toliau naudotis bet kokiomis kitomis teisėmis, susijusiomis su perduotais turtu, teisėmis ar įsipareigojimais, kuriomis naudojosi pertvarkomas subjektas.

5. Laikinoji įstaiga gali ir toliau dalyvauti pertvarkomo subjekto mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemose, vertybinių popierių biržose, indėlių ir įsipareigojimų investuotojų draudimo sistemose ir turi galimybę jomis naudotis tuo atveju, jeigu atitinka narystės ir dalyvavimo tokiose sistemose reikalavimus. Jeigu laikinoji įstaiga neatitinka dalyvavimo šioje dalyje nurodytose sistemose reikalavimų, nurodytose sistemose laikinoji įstaiga dalyvauja pertvarkymo institucijos nurodytą laikotarpį, kuris negali būti ilgesnis kaip 24 mėnesiai. Pertvarkymo institucija laikinosios įstaigos prašymu turi teisę pratęsti šį laikotarpį.

6. Negali būti atsisakyta suteikti laikinajai įstaigai galimybę dalyvauti šio straipsnio 5 dalyje nurodytose sistemose tik dėl to, kad ji neturi kredito reitingų agentūros suteikto reitingo

arba kad tas reitingas neatitinka reitingo lygio, pagal kurį būtų suteikta galimybė dalyvauti šio straipsnio 5 dalyje nurodytose sistemose.

67 straipsnis. Laikinosios įstaigos veikimas

1. Laikinosios įstaigos veiklai taikomi visi šie reikalavimai:
 - 1) pertvarkymo institucija pritaria laikinosios įstaigos steigimo dokumentams;
 - 2) pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina laikinosios įstaigos valdymo organą ir tvirtina valdymo organo narių atlyginimą bei nustato jų pareigas;
 - 3) pertvarkymo institucija tvirtina laikinosios įstaigos veiklos strategiją ir rizikos valdymo modelį;
 - 4) laikinoji įstaiga turi tinkamą licenciją, kad galėtų vykdyti jai perduodamą veiklą;
 - 5) laikinoji įstaiga atitinka Reglamente (ES) Nr. 575/2013, Bankų įstatyme ir Finansinių priemonių rinkų įstatyme numatytus veiklos reikalavimus ir jai taikoma priežiūra šiuose teisės aktuose nustatyta tvarka;
 - 6) laikinoji įstaiga veikia pagal ES valstybės pagalbos sistemą, o pertvarkymo institucija gali atitinkamai nustatyti jos veiklos apribojimus.

2. Laikinoji įstaiga gali būti įsteigta ir veiklos leidimas jai gali būti suteiktas trumpam laikotarpiui, jos veiklos pradžioje nereikalaujant, kad ji atitiktų Bankų įstatymo arba Finansinių priemonių rinkų įstatymo reikalavimus ir neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus reikalavimus, kai tai būtina pertvarkymo tikslams pasiekti.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nurodytu atveju pertvarkymo institucija priežiūros institucijai pateikia prašymą dėl šio straipsnio 2 dalyje nurodytų reikalavimų netaikymo ir, jeigu priežiūros institucija nusprendžia suteikti tokį veiklos leidimą, priežiūros institucija nurodo laikotarpį, kuriuo laikinoji įstaiga neprivalo laikytis šio straipsnio 1 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytų reikalavimų.

4. Laikinosios įstaigos vadovybė, atsižvelgdama į ES ar Lietuvos Respublikos teisės aktuose numatytus konkurencijos reikalavimus ir apribojimus, laikinąją įstaigą valdo taip, kad būtų išlaikytas ypač svarbių funkcijų atlikimas ir tinkamomis sąlygomis per šio įstatymo 69 straipsnio 3 dalyje arba, kai taikytina, šio įstatymo 69 straipsnio 4 dalyje nustatytą terminą įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas, jų turtas, teisės ar įsipareigojimai būtų perleisti vienam ar daugiau privataus sektoriaus įsigyjančiųjų asmenų.

68 straipsnis. Pertvarkymo institucijos teisės taikant laikinosios įstaigos priemonę

1. Pertvarkymo institucijai taikant laikinosios įstaigos priemonę:

1) turtas, teisės ar įsipareigojimai gali būti grąžinami iš laikinosios įstaigos pertvarkomam subjektui arba nuosavybės priemonės gali būti grąžinamos jų pirminiams savininkams, o pertvarkomas subjektas arba pirminiai savininkai įpareigojami priimti tokį turtą, teises ar įsipareigojimus arba nuosavybės priemones atgal, laikantis šio straipsnio 2 dalyje nustatytų sąlygų;

2) nuosavybės priemonės arba turtas, teisės ar įsipareigojimai iš laikinosios įstaigos gali būti perduodami tretiesiems asmenims.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyti veiksmai gali būti atlikti jeigu:

1) galimybė grąžinti konkrečias nuosavybės priemones, turtą, teises ar įsipareigojimus buvo aiškiai nurodyta atliekant pirminį perdavimą arba

2) paaiškėja aplinkybės, kad konkrečios perduotos nuosavybės priemonės, turtas, teisės ar įsipareigojimai neturėjo būti perduoti, nes nepriklauso atliekant pirminį perdavimą nurodytoms nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų rūšims arba neatitinka atliekant pirminį perdavimą nustatytų sąlygų.

3. Šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytas grąžinimas turi būti atliekamas laikantis pirminio perdavimo metu nustatytų nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų galimo grąžinimo terminų ir kitų sąlygų.

69 straipsnis. Laikinosios įstaigos veiklos laikotarpis

1. Pertvarkymo institucija priima sprendimą, kad laikinoji įstaiga nebelaikoma laikinąja įstaiga bet kuriuo iš toliau nurodytų atvejų, priklausomai nuo to, kas įvyksta pirmiau:

1) laikinoji įstaiga yra sujungiama su kitu subjektu;

2) laikinoji įstaiga nebeatitinka šio įstatymo 66 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų;

3) trečiajam asmeniui parduodamas visas arba beveik visas laikinosios įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai;

4) baigiasi šio straipsnio 3 dalyje arba, kai taikoma, šio straipsnio 4 dalyje nustatytas laikotarpis;

5) visas laikinosios įstaigos turtas yra realizuojamas laikinosios įstaigos likvidavimo metu ir visi jos įsipareigojimai yra įvykdyti.

2. Tais atvejais, kai pertvarkymo institucija siekia parduoti laikinąją įstaigą arba jos turtą, teises ar įsipareigojimus, toks pardavimas turi atitikti visas šias sąlygas:

1) pardavimas turi būti vykdomas rinkos sąlygomis, atsižvelgiant į aplinkybes ir laikantis valstybės pagalbą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų;

2) laikinoji įstaiga arba jos turtas ar įsipareigojimai turi būti siūlomi įsigyti atvirai ir skaidriai ir toks siūlymas neturi iš esmės iškreipti informacijos apie laikinosios įstaigos turtą, teises, įsipareigojimus, nuosavybės priemones;

3) negalimas pirmenybės tam tikriems potencialiems įsigyjantiems asmenims suteikimas ar jų diskriminacija.

3. Jeigu neįvyksta nė vienas iš šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 ir 5 punktuose nurodytų įvykių, pertvarkymo institucija laikinosios įstaigos veiklą nutraukia kaip įmanoma greičiau, tačiau bet kuriuo atveju ne vėliau negu praėjus dvejims metams po paskutinio pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimo, atlikto taikant laikinosios įstaigos priemonę.

4. Pertvarkymo institucija turi teisę šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą pratęsti vienam ar daugiau papildomų vienu metų laikotarpių, kai toks pratęsimas:

1) padeda įvykti kuriam nors iš šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 arba 5 punkte nurodytų įvykių arba

2) yra būtinas siekiant užtikrinti esminių bankininkystės ar finansinių paslaugų tęstinumą.

5. Bet koks pertvarkymo institucijos sprendimas pratęsti šio straipsnio 3 dalyje nurodytą terminą turi būti motyvuotas, kartu pateikiant išsamią padėties vertinimo išvadą, kuri turi apimti rinkos sąlygų ir perspektyvų vertinimą, pagrindžiantį tokį pratęsimą.

6. Kai laikinosios įstaigos veikla nutraukiama šio straipsnio 1 dalies 3 arba 4 punkte nurodytomis aplinkybėmis, laikinoji įstaiga likviduojama realizuojant jos turtą.

7. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, padengimą, pajamos, gautos nutraukiant laikinosios įstaigos veiklą, skiriamos laikinosios įstaigos akcininkams.

8. Kai laikinoji įstaiga naudojama daugiau negu vieno pertvarkomo subjekto turtui ir įsipareigojimams perduoti, šio straipsnio 6 dalyje nustatyta turto realizavimo pareiga taikoma iš kiekvieno pertvarkomo subjekto perduotiems turtui ir įsipareigojimams, o ne pačiai laikinajai įstaigai.

70 straipsnis. Laikinosios įstaigos ir jos darbuotojų atsakomybė

Laikinoji įstaiga neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto akcininkų ir kreditorių interesais. Laikinosios įstaigos valdymo organai ar vyresnioji vadovybė už savo veiksmus ar neveikimu atliekant savo pareigas padarytą žalą nėra atsakingi pertvarkomo subjekto akcininkams ar kreditoriams, išskyrus atvejus, kai žala padaryta tyčia ar dėl didelio neatsargumo ir tiesiogiai pažeidžiami tokių akcininkų ar kreditorių interesai.

71 straipsnis. Turto atskyrimo priemonė

1. Turto atskyrimo priemonė yra pertvarkymo priemonė, kai įstaigos arba laikinosios įstaigos turtas, teisės ar įsipareigojimai perduodami vienai ar daugiau turto valdymo įmonių tik kai yra bent viena iš šių aplinkybių:

1) padėtis konkrečioje to turto rinkoje yra tokia, kad to turto realizavimas iškeliant įstaigai ar laikinajai įstaigai bankroto bylą galėtų turėti neigiamų pasekmių vienai ar daugiau finansų rinkų;

2) toks perdavimas yra būtinas siekiant užtikrinti tinkamą pertvarkomo subjekto arba laikinosios įstaigos veikimą;

3) toks perdavimas yra būtinas siekiant gauti kuo didesnes turto realizavimo pajamas.

2. Pertvarkymo institucijai taikant turto atskyrimo priemonę:

1) nereikalingi įstaigų, kurioms taikomos pertvarkymo priemonės, akcininkų arba trečiųjų asmenų (išskyrus laikinąją įstaigą) sutikimai ir netaikomi Lietuvos Respublikos įstaigų veiklą arba vertybinių popierių perleidimą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimai;

2) netaikomos Civilinio kodekso, kitų įstatymų ir teisės aktų ar pertvarkomo subjekto sudarytų sandorių nuostatos, numatančios reikalavimus kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims iš anksto pranešti apie tokius veiksmus, kurie atliekami vykdant turto atskyrimo priemonę, numatančios reikalavimus gauti kitų asmenų leidimus ar sutikimus atlikti tokius veiksmus, įskaitant kreditoriaus sutikimą perleisti skolą kitam asmeniui, arba kitaip ribojančios turto atskyrimo priemonės taikymą;

3) turto atskyrimo priemonės taikymas nelaikomas sandorio pažeidimu ir (arba) teisėta priežastimi kreditoriams, skolininkams ar kitiems asmenims nutraukti sandorį, sudarytą su pertvarkomais subjektais. Tuo atveju, jeigu kreditoriai, skolininkai ar kiti asmenys, nesilaikydami šios nuostatos, nutraukia sandorį, toks sandoris gali būti grąžinamas pertvarkomam subjektui.

3. Taikydama turto atskyrimo priemonę, pertvarkymo institucija pagal šio skyriaus trečiajame skirsnyje nustatytus principus ir ES valstybės pagalbos sistemą nustato atlygį, už kurį turtas, teisės ir įsipareigojimai perduodami turto valdymo įmonei. Nedraudžiama nustatyti, kad atlygis būtų nominalus ar neigiamas.

4. Nepažeidžiant pertvarkymo institucijos ar Pertvarkymo fondo teisės į pagrįstų išlaidų, kaip numatyta šio įstatymo 42 straipsnio 12 dalyje, padengimą, turto valdymo įmonės mokamas atlygis yra skiriamas pertvarkomam subjektui.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodytas atlygis už iš pertvarkomo subjekto įgytą turtą, teises ar įsipareigojimus gali būti sumokėtas kaip turto valdymo įmonės išleista skolos priemonė.

6. Turtas, teisės ar įsipareigojimai iš pertvarkomo subjekto gali būti perduoti vienai ar daugiau turto valdymo įmonių daugiau kaip vieną kartą ir turtas, teisės ar įsipareigojimai iš vienos ar daugiau turto valdymo įmonių gali būti grąžinti pertvarkomam subjektui, jeigu laikomasi šio įstatymo 74 straipsnyje nurodytų sąlygų. Pertvarkomas subjektas privalo priimti atgal tokį turtą, teises ar įsipareigojimus.

7. Turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimui tarp pertvarkomo subjekto ir turto valdymo įmonės taikomos šio skyriaus šeštojo skirsnio nuostatos.

8. Pertvarkomo subjekto akcininkai arba kreditoriai ir kiti tretieji asmenys, kurių turtas, teisės ar įsipareigojimai nėra perduodami turto valdymo įmonei, neturi tiesioginių arba netiesioginių teisių į turto valdymo įmonei arba jos valdymo organui ar vyresniajai vadovybei perduotą turtą, teises ar įsipareigojimus, išskyrus šio skyriaus šeštajame skirsnyje numatytus atvejus.

72 straipsnis. Turto valdymo įmonė ir jos steigimas

Turto valdymo įmonė yra juridinis asmuo, įsteigtas tam, kad gautų visą vienos ar daugiau pertvarkomų įstaigų arba laikinosios įstaigos turtą, teises ir įsipareigojimus arba jų dalį. Turto valdymo įmonę steigia pertvarkymo institucija arba Vyriausybė, tačiau visais atvejais ją kontroliuoja pertvarkymo institucija. Turto valdymo įmonė nuosavybės teise priklauso valstybei.

73 straipsnis. Turto valdymo įmonės veikimas

1. Turto valdymo įmonės veiklai taikomi visi šie reikalavimai:

- 1) pertvarkymo institucija pritaria turto valdymo įmonės steigimo dokumentams;
- 2) pertvarkymo institucija skiria arba tvirtina valdymo įmonės valdymo organą ir tvirtina valdymo organo narių atlyginimą bei nustato jų pareigas;
- 3) pertvarkymo institucija tvirtina turto valdymo įmonės veiklos strategiją ir rizikos valdymo modelį.

2. Turto valdymo įmonė jai perduotą turtą valdo taip, kad būtų kiek įmanoma padidinta jo vertė jį vėliau parduodant, įskaitant turto realizavimą, kai turto valdymo įmonė likviduojama.

3. Turto valdymo įmonė po to, kai buvo pritaikyta laikinosios įstaigos priemonė, turi teisę iš laikinosios įstaigos įsigyti turtą, teises ar įsipareigojimus.

74 straipsnis. Pertvarkymo institucijos teisės taikant turto atskyrimo priemonę

1. Pertvarkymo institucija gali grąžinti teises, turtą ar įsipareigojimus iš turto valdymo įmonės pertvarkomam subjektui, jeigu:

1) galimybė grąžinti konkrečias teises, turtą ar įsipareigojimus aiškiai nurodoma taikant turto atskyrimo priemonę, pagal kurią atliktas perdavimas, arba

2) paaiškėja aplinkybės, kad konkrečios teisės, turtas ar įsipareigojimai neturėjo būti perduoti, nes nepriklauso taikant turto atskyrimo priemonę, pagal kurią atliktas perdavimas, nurodytų teisių, turto ar įsipareigojimų klasėms ar rūšims arba toks šiame punkte nurodytų turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas neatitinka jų perdavimo sąlygų.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas grąžinimas atliekamas per laikotarpį, kuris buvo nustatytas taikant turto atskyrimo priemonę, ir turi atitikti taikant tą priemonę nurodytas kitas sąlygas.

75 straipsnis. Turto valdymo įmonės ir jos darbuotojų atsakomybė

Turto valdymo įmonė neturi pareigos veikti pertvarkomo subjekto akcininkų ir kreditorių interesais. Turto valdymo įmonės valdymo organai ar vyresnioji vadovybė už savo veiksmus ar neveikimu atliekant savo pareigas padarytą žalą nėra atsakingi pertvarkomo subjekto akcininkams ar kreditoriams, išskyrus atvejus, kai žala padaryta dėl tyčios ar didelio neatsargumo ir tiesiogiai pažeidžiami tokių akcininkų ar kreditorių interesai.

76 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė

1. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma siekiant bet kurio iš šių rezultatų:

1) pakeisti pertvarkomo subjekto kapitalo struktūrą. Kapitalo struktūra pakeičiama taip, kad būtų atkurtas pertvarkomo subjekto gebėjimas laikytis licencinės veiklos reikalavimų ir teikti paslaugas ir kad būtų išlaikytas pakankamas rinkos pasitikėjimas pertvarkomu subjektu;

2) konvertuoti įsipareigojimus arba skolos priemones į nuosavybės vertybinius popierius arba atitinkamai sumažinti jų pagrindinę sumą, kai jie perduodami laikinajai įstaigai jos kapitalui sudaryti arba kai jie perduodami taikant verslo perleidimo priemonę arba turto atskyrimo priemonę.

2. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytu tikslu gali būti taikoma tik tuo atveju, jeigu yra aplinkybių, leidžiančių pagrįstai tikėtis, kad ją taikant kartu su kitomis pertvarkymo priemonėmis, įskaitant priemones, kurios numatytos pagal reorganizavimo planą, nurodytą šio įstatymo 84 straipsnyje, bus pasiekti pertvarkymo tikslai ir atkurtas įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto ilgalaikis finansinės veiklos patikimumas ir stabilumas.

3. Kai nėra tenkinamos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos, gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė šio straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu tikslu gali būti taikoma kartu su bet kuria kita ar keliomis kitomis pertvarkymo priemonėmis.

4. Pertvarkymo institucija, taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, atsižvelgia į pertvarkomo subjekto teisinį statusą ir turi teisę reikalauti pakeisti pertvarkomo subjekto teisinę formą, o pastarasis privalo pakeisti tą formą teisės aktų nustatyta tvarka.

77 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo apimtis

1. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė gali būti taikoma visiems pertvarkomo subjekto įsipareigojimams, išskyrus šiuos įsipareigojimus, neatsižvelgiant į tai, ar jiems taikoma Lietuvos Respublikos, kitos valstybės narės ar trečiosios valstybės teisė:

1) apdraustieji indėliai, kaip apibrėžta Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams įstatyme;

2) užtikrinti įsipareigojimai, įskaitant hipotekines obligacijas ir įsipareigojimus, kylančius iš finansinių priemonių, naudojamų siekiant valdyti riziką, kurie yra užtikrinti įstaigos turto portfelio;

3) bet kokie įsipareigojimai, kylantys pertvarkomam subjektui laikant klientų turtą arba pinigus, įskaitant klientų turtą arba pinigus, laikomus kolektyvinio investavimo subjektų vardu, kai tokių klientų interesai apsaugoti pagal bankroto ir restruktūrizavimo procedūras reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus;

4) bet kokie įsipareigojimai, kylantys iš pertvarkomo subjekto (kaip patikėtinio) ir kito asmens (kaip naudos gavėjo), kurio interesai yra apsaugoti pagal bankroto ir restruktūrizavimo procedūras reglamentuojančius Lietuvos Respublikos teisės aktus, patikėjimo teisinių santykių;

5) įsipareigojimai įstaigoms, kurių įvykdymo terminas yra trumpesnis negu 7 dienos, išskyrus įsipareigojimus tai pačiai finansinei grupei priklausančiams subjektams;

6) įsipareigojimai mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoms ar tokių sistemų operatoriams arba tų sistemų dalyviams, kylantys dėl dalyvavimo tokiose sistemose, kurių likęs galiojimo terminas yra trumpesnis negu 7 dienos;

7) įsipareigojimai, kylantys iš darbo teisinių santykių, kiek tai susiję su darbuotojui mokėtinu darbo užmokesčiu, pensijos įmokomis ar kitais fiksuoto dydžio mokėjimais, išskyrus kintamąją darbo užmokesčio dalį, kuri nėra nustatyta kolektyvine sutartimi, ir visais atvejais išskyrus didelę riziką prisiimančių darbuotojų, kaip nurodyta ES ir pertvarkymo institucijos teisės aktuose, kintamąją darbo užmokesčio dalį;

8) įsipareigojimai, kylantys iš komercinių arba prekybos santykių dėl prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, kurios yra būtinos kasdienei pertvarkomo subjekto veiklai, įskaitant informacinių technologijų paslaugas, komunalines paslaugas ir patalpų nuomą, tvarkymą bei priežiūrą;

9) įsipareigojimai, susiję su mokesčių ir kitų įmokų į valstybės ir savivaldybių biudžetus ir privalomųjų valstybinio socialinio draudimo bei privalomojo sveikatos draudimo įmokų mokėjimu;

10) privalomos įmokos indėlių draudimo sistemoms.

2. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė netaikoma hipotekinėms obligacijoms užtikrinti skirto turto portfeliui. Šis užtikrinimui skirtas turtas turi būti atskirtas nuo pertvarkomo subjekto turto, užtikrinant pakankamą šio turto finansavimą.

3. Nepaisydama šio straipsnio 2 dalies ir šio straipsnio 1 dalies 2 punkto nuostatų, pertvarkymo institucija prireikus gali nurašyti ar konvertuoti bet kokią užtikrintų įsipareigojimų arba įsipareigojimų, garantuojamų įkeistu turtu, dalį, kuri viršija užtikrinimui skirto turto, įkeisto turto, sulaikymo teisės ar kitokio užstato, kuriais užtikrinamas toks įsipareigojimas, vertę.

4. Siekdama užtikrinti įstaigų ir finansinių grupių pertvarkymo galimybes, pertvarkymo institucija apriboja įstaigų tarpusavio tinkamų įsipareigojimų apimtį, kiek tai neprieštarauja teisės aktuose nustatytiems reikalavimams dėl didelių pozicijų, išskyrus atvejus, kai įstaigos priklauso tai pačiai finansinei grupei.

5. Išimtiniais atvejais pertvarkymo institucijos sprendimu tam tikri įsipareigojimai gali nebūti nurašomi ar konvertuojami arba gali būti nurašomi ar konvertuojami mažesne apimtimi, jeigu:

1) nepaisant pertvarkymo institucijos pastangų, nėra galimybės gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę atitinkamam įsipareigojimui ar jo daliai pritaikyti per protingą terminą;

2) tai yra būtina ir proporcinga, siekiant užtikrinti ypač svarbių funkcijų ir pagrindinių verslo dalių tęstinumą taip, kad būtų išlaikytas pertvarkomo subjekto gebėjimas tęsti pagrindinę veiklą, teikti paslaugas ir vykdyti sandorius;

3) tai yra būtina ir proporcinga, siekiant užkirsti kelią neigiamų finansinių padarinių išplitimui, ypač fizinių asmenų ir labai mažų, mažų ir vidutinių įmonių, kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos smulkiojo ir vidutinio verslo plėtros įstatyme, indėliams, jeigu toks išplitimas labai sutrikdytų finansų rinkų, įskaitant finansų rinkų infrastruktūrą, veikimą ir kartu Lietuvos Respublikos arba ES ekonomiką;

4) gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė sumažintų įsipareigojimų vertę taip, kad atsiradę nuostoliai, kuriuos turėtų padengti kiti kreditoriai, viršytų nuostolius, kurie atsirastų tuo atveju, jeigu tokiems įsipareigojimams gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė nebūtų taikoma.

6. Jeigu pertvarkymo institucija pagal šio straipsnio 5 dalį nusprendžia visiškai arba iš dalies nenurašyti ar nekonvertuoti tinkamo įsipareigojimo arba tinkamų įsipareigojimų rūšies, kiti tinkami įsipareigojimai gali būti nurašomi arba konvertuojami atitinkamai didesne apimtimi.

7. Prieš pasinaudodama šio straipsnio 5 dalyje nurodytomis išimtimis, pertvarkymo institucija privalo apie tai pranešti Europos Komisijai. Jeigu taikant šias išimtis planuojama pasinaudoti finansavimu iš Pertvarkymo fondo arba alternatyvaus finansavimo šaltinio, vadovaudamasi šio įstatymo 78 straipsnio nuostatomis, pertvarkymo institucija gali pradėti taikyti šias išimtis tik tuo atveju, jeigu Europos Komisija per 24 valandas arba per bendrai pertvarkymo institucijos ir Europos Komisijos sutartą ilgesnį laikotarpį nepareiškia prieštaravimo dėl tokių išimčių taikymo ir nepareikalauja jų pakeisti. Pertvarkymo institucija privalo vadovautis Europos Komisijos reikalavimais pakeisti išimčių taikymą.

8. Taikydama šio straipsnio 5 dalyje nurodytas išimtis, pertvarkymo institucija privalo atsižvelgti į:

- 1) principą, kad pirmiausia nuostolius dengia pertvarkomo subjekto akcininkai, o tik tada – kreditoriai atvirkštine jų reikalavimų tenkinimo, jeigu subjektui būtų iškeliami bankroto byla, eilės tvarka, pradedant reikalavimais, kurie tenkinami paskiausiai, ir baigiant reikalavimais, kurie tenkinamai pirmiausia;
- 2) pertvarkomo subjekto galimybes padengti nuostolius tuo atveju, jeigu įsipareigojimais arba įsipareigojimų rūšys nebūtų nurašomi arba konvertuojami, ir
- 3) lėšų, reikalingų pertvarkymui finansuoti, poreikį.

78 straipsnis. Pertvarkymo fondo ir alternatyvių finansavimo šaltinių naudojimas

1. Jeigu pertvarkymo institucija pagal šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalį nusprendžia visiškai ar iš dalies nenurašyti ar nekonvertuoti tinkamo įsipareigojimo arba tinkamų įsipareigojimų atitinkamos rūšies ir nuostoliai, kurie atsirastų dėl tokių įsipareigojimų nurašymo ar konvertavimo, nėra visiškai perkeliama kitiems kreditoriams, iš Pertvarkymo fondo pertvarkomam subjektui gali būti sumokamas įnašas, kad būtų galima:

- 1) padengti visus nuostolius, kurie nepadengiami tinkamais įsipareigojimais, bei atkurti pertvarkomo subjekto grynąją turto vertę iki nulio ir (arba)
- 2) įsigyti pertvarkomo subjekto nuosavybės ar kapitalo priemonių, siekiant atkurti bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą.

2. Įnašas iš Pertvarkymo fondo pertvarkomam subjektui gali būti sumokamas taip pat tais atvejais, kai galimų nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimų nepakanka šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose nurodytiems tikslams pasiekti, trūkstamai sumai padengti, neatsižvelgiant į tai, ar daliai tinkamų įsipareigojimų buvo taikoma šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalyje nurodyta išimtis.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas įnašas iš Pertvarkymo fondo lėšų gali būti sumokamas tik tuo atveju, kai yra tenkinamos abi šios sąlygos:

1) nuosavybės priemonių savininkai ir tinkamų įsipareigojimų turėtojai nurašymo, konvertavimo ar kitu būdu prisiėmė dalį pertvarkomo subjekto nuostolių ar prisidėjo prie rekapitalizavimo dydžiu, ne mažesniu negu 8 procentai visų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų sumos, įskaitant pertvarkomo subjekto nuosavas lėšas, apskaičiuotas pertvarkymo priemonių taikymo metu vadovaujantis šio skyriaus trečiajame skirsnyje numatytu vertinimu;

2) įnašas iš Pertvarkymo fondo lėšų neviršija 5 procentų visų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų sumos, įskaitant pertvarkomo subjekto nuosavas lėšas, apskaičiuotos pertvarkymo priemonių taikymo metu vadovaujantis šio skyriaus trečiajame skirsnyje numatytu vertinimu.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įnašas gali būti sudaromas iš:

1) Pertvarkymo fonde turimų lėšų, sukauptų renkant reguliarias (*ex-ante*) įmokas;

2) lėšų sumos, kuri gali būti sukaupta Pertvarkymo fonde per trejų metų laikotarpį renkant specialiąsias (*ex-post*) įmokas, ir

3) kai šios dalies 1 ir 2 punktuose nurodytų lėšų nepakanka, – lėšų, kurios gali būti surenkamos vadovaujantis Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo 33 straipsnio 11 dalimi.

5. Pertvarkymo institucija išimtiniais atvejais gali nuspręsti viršyti šio straipsnio 3 dalies 2 punkte nustatytą 5 procentų visų pertvarkomo subjekto įsipareigojimų sumą ir panaudoti alternatyvius finansavimo šaltinius ir (arba) renkant reguliarias (*ex-ante*) įmokas Pertvarkymo fonde sukauptas dar nepanaudotas lėšas, jeigu visi neužtikrinti įsipareigojimai, kurie nebūtų tenkinami pirmenybine kreditorių reikalavimų eile, taikytina, jei pertvarkomam subjektui būtų iškelta bankroto byla, išskyrus tinkamus drausti indėlius, buvo visiškai nurašyti arba konvertuoti.

6. Jeigu nėra galimybės įvykdyti šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytos sąlygos, iš Pertvarkymo fondo pertvarkomam subjektui taip pat gali būti sumokamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas įnašas, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:

1) akcininkai ir kitų tinkamų įsipareigojimų turėtojai nurašymo, konvertavimo ar kitu būdu prisiėmė dalį pertvarkomo subjekto nuostolių ar prisidėjo prie rekapitalizavimo dydžiu, ne mažesniu negu 20 procentų pertvarkomo subjekto pagal riziką įvertinto turto;

2) iš reguliarių (*ex-ante*) įmokų (išskyrus įmokas į Indėlių draudimo fondą) Pertvarkymo fonde sukaupta lėšų suma sudaro ne mažiau negu 3 procentus visų Lietuvos Respublikoje licencijuotose įstaigose laikomų apdraustųjų indėlių sumos;

3) pertvarkomo subjekto turimo turto konsoliduotu pagrindu nustatyta vertė yra mažesnė negu 900 000 000 000 eurų.

79 straipsnis. Sutartinės gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės

1. Pertvarkymo institucija gali nustatyti, kad minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymasis konsoliduotu pagrindu arba individualiai iš dalies gali būti užtikrintas sutartinėmis gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėmis.

2. Tam, kad priemonė būtų laikoma sutartine gelbėjimo privačiomis lėšomis priemone, turi būti tenkinamos šios sąlygos:

1) sandoryje dėl priemonės turi būti nustatyta, kad, jeigu pertvarkymo institucija priimtų sprendimą tai įstaigai taikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, tokia priemonė būtų nurašoma arba konvertuojama reikiama apimtimi pirmiau negu kiti tinkami įsipareigojimai;

2) sandoryje dėl priemonės arba vadovaujantis kitais privalomais reikalavimais nustatyta, kad, jeigu įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui būtų iškelta bankroto byla, iš tokios priemonės kylantys reikalavimai būtų tenkinami tik patenkinus reikalavimus, kylančius iš kitų tinkamų įsipareigojimų, ir negali būti atlyginti tol, kol patenkinami iš kitų tinkamų įsipareigojimų kylantys reikalavimai.

3. Pertvarkymo institucija, derindama savo veiksmus su priežiūros institucija, informuoja Europos bankininkystės instituciją apie sprendimus leisti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų dydžio reikalavimo laikymąsi iš dalies užtikrinti sutartinėmis gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonėmis ir tikrina, kaip šių sprendimų yra laikomasi.

80 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis suma

1. Taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, pertvarkymo institucija, remdamasi vertinimu, atliktu pagal šio skyriaus trečiąjį skirsnį, nustato tinkamų įsipareigojimų, kurie turi būti nurašyti ar konvertuoti, bendrą sumą, siekdama atkurti pertvarkomo subjekto bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą arba, jeigu taikytina, suformuoti laikinosios įstaigos kapitalą, atitinkantį šį koeficientą, įvertindama iš Pertvarkymo fondo finansuojamą įnašą į kapitalą, taip pat siekdama išlaikyti pakankamą rinkos pasitikėjimą pertvarkomais subjektais arba laikinąja įstaiga ir sudaryti sąlygas pertvarkomam subjektui arba laikinajai įstaigai bent vienus metus laikytis licencijuojamos veiklos reikalavimų ir toliau vykdyti licencijuojamą veiklą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą bendrą sumą sudaro:

1) tinkamų įsipareigojimų suma, kuri turi būti nurašoma siekiant užtikrinti, kad pertvarkomo subjekto grynoji turto vertė būtų lygi nuliui;

2) tinkamų įsipareigojimų suma, kuri turi būti konvertuojama į akcijas ar kitų rūšių kapitalo priemones, siekiant atkurti pertvarkomo subjekto arba laikinosios įstaigos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo pakankamumo koeficientą.

3. Jeigu pertvarkymo institucija ketina taikyti turto atskyrimo priemonę, nustatydamą sumą, kuria reikia sumažinti tinkamus įsipareigojimus, ji turi įvertinti turto valdymo įmonei reikalingo kapitalo poreikį.

4. Jeigu, vadovaujantis preliminarium vertinimu, pagal šio skyriaus ketvirtąjį skirsnį ir taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę pertvarkomo subjekto kapitalas buvo nurašytas didesne apimtimi, negu atlikus šio įstatymo 57 straipsnyje nurodytą galutinį vertinimą nustatyta nurašytina suma, pertvarkymo institucija, siekdama panaikinti šį skirtumą, gali taikyti kapitalo atkūrimo mechanizmą, kai reikiama apimtimi pirmiausia kompensuojami kreditorių, o po to – akcininkų nuostoliai.

81 straipsnis. Kapitalo priemonių nurašymo ir konvertavimo seka

1. Pertvarkymo institucija, atsižvelgdama į šio įstatymo 77 straipsnio 1 ir 3 dalyse nustatytas išimtis, taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, nurašo ir konvertuoja įsipareigojimus, laikydamasi šios eiliškumo tvarkos, kai paskesniame punkte nurodyti įsipareigojimai nurašomi ar konvertuojami tik tuo atveju, jeigu ankstesniuose punktuose nurodyto sumažinimo nepakanka, kad būtų pasiektos pertvarkymo institucijos nustatytos sumos, būtinos nurašyti vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsniu, ir vadovaujantis šio įstatymo 80 straipsnyje nustatyta tinkamų įsipareigojimų, kurie turi būti nurašyti ar konvertuoti, bendra suma:

1) bendro 1 lygio nuosavo kapitalo straipsniai mažinami, kaip nustatyta šio įstatymo 59 straipsnio 1 dalies 1 punkte;

2) mažinama papildomo 1 lygio kapitalo priemonių pagrindinė suma;

3) mažinama papildomo 2 lygio kapitalo priemonių pagrindinė suma;

4) atvirkščiai reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam, jeigu pertvarkomam subjektui būtų iškeliamas bankroto byla, mažinama subordinuotos skolos dalies, kuri nėra įtraukiama į papildomą 1 lygio arba 2 lygio kapitalą, pagrindinė suma, įvertinant nurašymą pagal šios dalies 1, 2 ir 3 punktus;

5) atvirkščiai reikalavimų tenkinimo eiliškumui, taikomam, jeigu pertvarkomam subjektui būtų iškeliamas bankroto byla, likusių tinkamų įsipareigojimų pagrindinė suma arba su įsipareigojimu susijusi neišmokėta mokėtina suma mažinama laikantis šio įstatymo 77 straipsnyje nustatytų reikalavimų, įvertinant nurašymą pagal šios dalies 1, 2, 3 ir 4 punktus.

2. Tos pačios kreditorių reikalavimų eilės skirtingų rūšių nuosavybės priemonės ir tinkami įsipareigojimai nurašomi ar konvertuojami proporcingai (nurašoma ar konvertuojama tokia pati kiekvienos rūšies nuosavybės priemonių ir tinkamų įsipareigojimų dalis), o tos pačios rūšies nuosavybės priemonių ir tinkamų įsipareigojimų pagrindinės sumos ir susijusios

neišmokėtos mokėtinos sumos nurašomos ar konvertuojamos proporcingai jų vertei, nebent šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalyje nurodytomis aplinkybėmis pertvarkymo institucija nuspręstų to paties eiliškumo nuosavybės priemonės ar tinkamus įsipareigojimus nurašyti ar konvertuoti nevienodai.

3. Prieš taikydama šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodytą nurašymą ar konvertavimą, pertvarkymo institucija privalo konvertuoti arba sumažinti dar nekonvertuotų šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų priemonių pagrindinę sumą, jeigu tos priemonės tenkina šias sąlygas:

1) sandoryje dėl priemonės yra nustatyta, kad atsiradus įvykiui, susijusiam su įstaigos ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto finansine būkle, mokumu arba nuosavų lėšų dydžiu, priemonės pagrindinė suma turi būti sumažinta;

2) sandoryje dėl priemonės yra nustatyta, kad atsiradus šios dalies 1 punkte nurodytam įvykiui priemonė turi būti konvertuojama į nuosavybės priemones.

4. Kai priemonės pagrindinė suma, laikantis šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodytų sąlygų, sumažinama ne iki nulio, pertvarkymo institucija, prieš taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, turi nurašyti ir konvertuoti likusią pagrindinės sumos dalį šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

82 straipsnis. Pertvarkomo subjekto akcininkų traktavimas taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, kapitalo priemonių nurašymą ir konvertavimą

1. Pertvarkymo institucija, taikydama gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba pagal šio skyriaus ketvirtąjį skirsnį nurašydama ar konvertuodama akcininkų kapitalo priemones, dėl akcininkų imasi vieno arba abiejų toliau nurodytų veiksmų:

1) panaikina esamas nuosavybės priemones arba perduoda jas kreditoriams, kuriems taikoma gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė;

2) jeigu atlikus vertinimą nustatoma, kad pertvarkomo subjekto turto ir įsipareigojimų grynoji vertė yra teigiama, labai sumažina esamų nuosavybės priemonių savininkų kapitalo dalį, konvertuodama į nuosavybės priemones įstaigos išleistas atitinkamas kapitalo priemones arba tinkamus įsipareigojimus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų veiksmų taip pat turi būti imamasi dėl tų nuosavybės priemonių, kurios buvo išleistos arba suteiktos bet kuriuo iš šių būdų:

1) skolos priemonės buvo konvertuotos į nuosavybės priemones, vadovaujantis sandorių dėl tų skolos priemonių nuostatomis, anksčiau negu nustatčius, kad įstaiga ar šio įstatymo

1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas atitinka pertvarkymo sąlygas, arba tuo pačiu metu;

2) atitinkamos kapitalo priemonės buvo konvertuotos į bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemones pagal šio įstatymo 59 straipsnį.

3. Tais atvejais, kai dėl gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių konvertavimo peržengiama kvalifikuotosios pertvarkomo subjekto įstatinio kapitalo ir (arba) balsavimo teisių dalies riba taip, kad kyla įstatymuose nustatyta pareiga atlikti įsigyjančiojo asmens tinkamumo vertinimą, priežiūros institucija, gavusi iš pertvarkymo institucijos reikiamą informaciją, turi nedelsdama atlikti šį vertinimą, kad gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė arba kapitalo priemonių konvertavimas būtų taikomi be nepagrįsto delsimo ir būtų kuo efektyviau pasiekti pertvarkymo tikslai.

4. Jeigu priežiūros institucija neužbaigia šio straipsnio 3 dalyje nurodyto vertinimo iki gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo arba kapitalo priemonių nurašymo dienos, taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba konvertuojant kapitalo priemones, nuosavybės priemonių įsigijimui taikomos šio įstatymo 62 straipsnio 3 dalies nuostatos.

83 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas išvestinėms finansinėms priemonėms

1. Pertvarkymo institucija gali nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimą, atsirandantį iš išvestinės finansinės priemonės, tik tuo atveju, jeigu išvestinės finansinės priemonės sutarties vykdymo laikotarpis yra pasibaigęs. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija pati gali užbaigti bet kurios išvestinių finansinių priemonių sutarties vykdymą. Pertvarkymo institucija neprivalo nutraukti arba užbaigti išvestinės finansinės priemonės sutarties vykdymo, jeigu ji šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalyje nustatyta tvarka nusprendžia tai priemonei netaikyti gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės.

2. Kai išvestinių finansinių priemonių sandoriams taikomas užskaitos susitarimas, atliekant vertinimą turi būti nustatyta, koks grynasis įsipareigojimas atsiranda iš tokių sandorių juose nustatytais sąlygomis.

3. Pertvarkymo institucija įsipareigojimų, kurie atsiranda dėl išvestinių finansinių priemonių, vertę nustato laikydamasi taikytinų ES teisės aktų reikalavimų.

84 straipsnis. Verslo reorganizavimo planas

1. Tais atvejais, kai pertvarkomam subjektui buvo pritaikyta gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė siekiant šio įstatymo 76 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodyto tikslo, pertvarkomo subjekto valdymo organas arba šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka

pertvarkymo institucijos paskirtas asmuo privalo parengti pertvarkomo subjekto verslo reorganizavimo planą. Pertvarkomo subjekto verslo reorganizavimo planas turi būti pateiktas pertvarkymo institucijai ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo pradžios. Kai taikytina, toks planas turi būti suderintas su restruktūrizavimo planu, kurį pagal valstybės pagalbą reglamentuojančius teisės aktus būtina pateikti Europos Komisijai.

2. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodytu tikslu gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonė taikoma Lietuvos Respublikoje licencijuotos ES patronuojančiosios įmonės dviem ar daugiau patronuojamųjų įmonių, šio įstatymo 8, 9, 10 ir 11 straipsniuose nustatyta tvarka Lietuvos Respublikoje licencijuota ES patronuojančioji įmonė turi parengti ir pertvarkymo institucijai pateikti verslo reorganizavimo planą, apimančią visas finansinės grupės įstaigas. Pertvarkymo institucija planą turi perduoti visų finansinės grupės subjektų pertvarkymo institucijoms ir Europos bankininkystės institucijai.

3. Išimtiniais atvejais ir kai tai būtina pertvarkymo tikslams pasiekti, pertvarkymo institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį gali pratęsti, bet ne daugiau kaip iki dviejų mėnesių nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo pradžios. Kai verslo reorganizavimo planą reikia pateikti vadovaujantis valstybės pagalbą reglamentuojančiais teisės aktais, pertvarkymo institucija gali jo pateikimo terminą pratęsti ne daugiau kaip iki dviejų mėnesių nuo gelbėjimo privačiomis lėšomis taikymo pradžios arba iki valstybės pagalbą reglamentuojančiuose teisės aktuose nustatyto termino, atsižvelgdama į tai, kuri data yra ankstesnė.

4. Verslo reorganizavimo plane nustatomos priemonės, kuriomis per pagrįstą laikotarpį siekiama atkurti ilgalaikį pertvarkomo subjekto arba jo verslo dalių gyvybingumą. Tos priemonės turi būti paremtos realiomis prielaidomis, pagrįstomis ekonomikos ir finansų rinkos sąlygomis, kuriomis veiks pertvarkomas subjektas. Verslo reorganizavimo plane *inter alia* turi būti atsižvelgiama į esamą finansų rinkų būklę ir jų ateities perspektyvas, įvertinant tiek galimus palankius, tiek nepalankiausius scenarijus, įskaitant įvykių, leidžiančių nustatyti pagrindinius pertvarkomo subjekto pažeidžiamumo veiksnius, derinį. Prielaidos turi būti grindžiamos tinkamais ir tam sektoriui būdingais rodikliais.

5. Į verslo reorganizavimo planą, be kita ko, turi būti įtraukiama:

1) išsamus veiksmų ir problemų, dėl kurių pertvarkomas subjektas žlunga arba gali žlugti, taip pat jo sunkumus lėmusių aplinkybių apibūdinimas;

2) priemonių, kurių reikia imtis ilgalaikiam pertvarkomo subjekto gyvybingumui atkurti, aprašas ir šių priemonių įgyvendinimo terminai.

6. Priemonėmis, skirtomis ilgalaikiam pertvarkomo subjekto gyvybingumui atkurti, gali būti laikoma pertvarkomo subjekto:

- 1) veiklos reorganizavimas;
- 2) operacinių sistemų ir infrastruktūros keitimas;
- 3) nuostolingos veiklos nutraukimas;
- 4) vykdomos veiklos pertvarkymas taip, kad ji taptų konkurencinga;
- 5) turto arba verslo dalių pardavimas.

7. Pertvarkymo institucija per vieną mėnesį nuo verslo reorganizavimo plano pateikimo dienos, konsultuodamasi su priežiūros institucija, įvertina, ar plano įgyvendinimas padėtų atkurti ilgalaikį pertvarkomo subjekto gyvybingumą. Jeigu nustatoma, kad įgyvendinus planą pertvarkomo subjekto gyvybingumas bus atkurtas, pertvarkymo institucija patvirtina planą. Jeigu nustatoma, kad plane numatytos priemonės netinkamos ar jų nepakanka pertvarkomo subjekto gyvybingumui atkurti, pertvarkymo institucija pateikia valdymo organui arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtam asmeniui pastabas ir reikalauja į jas atsižvelgti ir atitinkamai pakeisti parengtą planą.

8. Pertvarkomo subjekto valdymo organas arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtas asmuo pertvarkymo institucijai turi pateikti atitinkamai pakeistą planą per dvi savaites nuo šio straipsnio 7 dalyje nurodytų pastabų gavimo dienos. Pertvarkymo institucija įvertina atitinkamai pakeistą planą ir per savaitę valdymo organui arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtam asmeniui praneša, ar, jos nuomone, buvo tinkamai atsižvelgta į pateiktas pastabas, ar reikia papildomų pakeitimų.

9. Pertvarkomo subjekto valdymo organas arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtas asmuo turi įgyvendinti pertvarkymo institucijos patvirtintą reorganizavimo planą ir ne rečiau kaip kas šešis mėnesius privalo pertvarkymo institucijai pateikti šio plano įgyvendinimo ataskaitą.

10. Jeigu pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su priežiūros institucija, nusprendžia, kad norint pasiekti gyvybingumo atkūrimo tikslą jau įgyvendinamą verslo reorganizavimo planą reikia patikslinti, valdymo organas arba pagal šio įstatymo 45 straipsnio 2 dalį paskirtas asmuo patikslina planą ir jį pateikia pertvarkymo institucijai tvirtinti.

85 straipsnis. Kapitalo priemonių ir įsipareigojimų konvertavimo į nuosavybės vertybinius popierius kursas

1. Pertvarkymo institucija turi teisę skirtingų rūšių kapitalo priemonėms ir įsipareigojimams taikyti skirtingą konvertavimo kursą, laikydamasi vieno arba abiejų šių reikalavimų:

1) konvertavimo kursas turi užtikrinti tinkamą kompensaciją kreditoriui už visus nuostolius, patirtus dėl jam taikytų nurašymo ir konvertavimo veiksmų;

2) įsipareigojimams, iš kurių kylantys reikalavimai, jeigu įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui būtų iškelta bankroto byla, būtų tenkinami pirmesne eile, taikomas didesnis konvertavimo kursas negu įsipareigojimams, iš kurių kylantys reikalavimai, jeigu įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui būtų iškelta bankroto byla, būtų tenkinami paskesne eile.

2. Pertvarkymo institucija nustato išsamią skirtingų konvertavimo kursų taikymo tvarką.

86 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymo ypatumai

1. Pertvarkymo institucija turi teisę prirėikus reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai bet kuriuo metu turėtų pakankamą įstatinio kapitalo arba kitų bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonių sumą, kad, kai pertvarkymo institucija taiko gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę arba kapitalo priemonių nurašymą ar konvertavimą įstaigoms ar minėtiems subjektams arba jų patronuojamosioms įmonėms, jie galėtų išleisti pakankamą kiekį naujų nuosavybės priemonių, kad būtų galima įsipareigojimus veiksmingai konvertuoti į nuosavybės priemones.

2. Dėl šio straipsnio 1 dalyje nurodyto reikalavimo tikslingumo ir apimties pertvarkymo institucija sprendžia rengdama ir atnaujinama konkrečių įstaigų ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų ar grupės pertvarkymo planą ir atsižvelgdama į tame plane numatomus pertvarkymo veiksmus. Jeigu pertvarkymo plane numatytas galimas gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės taikymas, pertvarkymo institucija turi patikrinti ir įsitikinti, ar įstatinis kapitalas ar kitos bendro 1 lygio nuosavo kapitalo priemonės yra pakankami pertvarkymo institucijos nustatytoms sumoms, kurios būtų nurašytos vadovaujantis šio įstatymo 59 straipsniu, ir vadovaujantis šio įstatymo 80 straipsniu nustatytinai tinkamų įsipareigojimų, kurie turėtų būti nurašyti ar konvertuoti, bendrai sumai padengti.

3. Įstaigų steigimo dokumentuose negali būti numatyta procedūrinių kliūčių, trukdančių įsipareigojimus pagal šį įstatymą konvertuoti į nuosavybės priemones, įskaitant akcininkų turimas pirmenybės teises arba reikalavimus gauti akcininkų sutikimą didinti kapitalą.

87 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės pripažinimas sandoriuose

1. Įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai į sandorius dėl finansinių priemonių, atitinkančių šio straipsnio 2 dalyje nurodytas sąlygas, privalo įtraukti nuostatą, pagal kurią kreditorius arba susitarimo, kuriuo įstaigai ar minėtam subjektui sukuriamas įsipareigojimas, šalis pripažįsta, kad įsipareigojimas gali būti nurašytas ir

konvertuotas, ir sutinka, kad atitinkamu pertvarkymo institucijos sprendimu jo reikalavimų pagrindinė suma ir (arba) susijusi neišmokėta mokėtina suma gali būti sumažintos, konvertuotos ar anuliuotos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas reikalavimas taikomas finansinėms priemonėms, kurios įstaigoms ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui sukuria įsipareigojimą, kuris:

- 1) nepatenka į šio įstatymo 77 straipsnio 1 dalyje nurodytas išimtis;
- 2) nėra fizinio asmens ar labai mažos, mažos ar vidutinės įmonės tinkamas drausti indėlis, taip pat nėra ir fizinio asmens ar labai mažos, mažos ar vidutinės įmonės indėlis, kuris būtų laikomas tinkamu drausti indėliu, jeigu būtų laikomas Lietuvos Respublikoje licencijuotoje kredito įstaigoje, o ne jos filiale, esančiame trečiojoje valstybėje;
- 3) jam taikoma trečiosios valstybės teisė;
- 4) yra išleistas arba prisiimtas po 2015 m. gruodžio 1 d.

3. Jeigu pertvarkymo institucija nustato, kad pagal trečiosios valstybės teisę arba privalomą susitarimą, sudarytą su ta trečiąja valstybe, pertvarkymo institucija gali nurašyti arba konvertuoti įsipareigojimus, tiems įsipareigojimams šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai netaikomi. Pertvarkymo institucija turi teisę reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai jai teisiškai pagrįstų tokių įsipareigojimų nurašymo ir konvertavimo galimybes.

4. Jeigu įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas į sandorio dėl atitinkamo įsipareigojimo nuostatas neįtraukia pagal šio straipsnio 1 dalį reikalaujamos sąlygos, tai neapriboja pertvarkymo institucijos teisės nurašyti ir konvertuoti tą įsipareigojimą.

88 straipsnis. Gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonės įsigaliojimas

1. Pertvarkymo institucijos sprendimas dėl pagrindinės reikalavimų sumos arba neišmokėtos mokėtinios sumos sumažinimo, konvertavimo ar anuliavimo įsigalioja nedelsiant ir yra privalomas vykdyti.

2. Pertvarkymo institucija turi teisę atlikti arba reikalauti, kad pertvarkomas subjektas ar kiti asmenys nedelsdami, tai yra prireikus greičiau negu per kituose teisės aktuose nustatytus terminus, atliktų visus administracinius ir procedūrinius veiksmus, būtinus kapitalo priemonių nurašymui ir konvertavimui veiksmingai vykdyti, įskaitant:

- 1) įrašų visuose atitinkamuose registruose ar privalomuose sąrašuose atlikimą;

2) nuosavybės priemonių arba skolos priemonių išbraukimą iš reguliuojamos rinkos prekybos sąrašų;

3) naujų nuosavybės priemonių įtraukimą į reguliuojamos rinkos prekybos sąrašus;

4) skolos priemonių, kurios yra nurašytos, pakartotinį įtraukimą į reguliuojamos rinkos prekybos sąrašus, nereikalaujant išleisti prospekto vadovaujantis Vertybinių popierių įstatymo reikalavimais.

3. Pertvarkymo institucijai priėmus sprendimą įsipareigojimo pagrindinę sumą arba neišmokėtą mokėtiną sumą sumažinti iki nulio, tas įsipareigojimas ir visos su juo susijusios pareigos ar reikalavimų sumos, kurios nėra priskaičiuotos sprendimo priėmimo metu, laikomi visiškai įvykdytais ir jokiose vėlesnėse procedūrose, susijusiose su vėlesniu pertvarkomo subjekto arba jos teisės perėmusio subjekto likvidavimu, negali būti ginčijami ar iš naujo įrodinėjami.

4. Pertvarkymo institucijai priėmus sprendimą įsipareigojimo pagrindinę sumą arba neišmokėtą mokėtiną sumą sumažinti tik iš dalies, įsipareigojimas laikomas įvykdytu sumažintos sumos apimtimi, o atitinkama finansinė priemonė arba susitarimas, iš kurių kyla pradinis įsipareigojimas, ir toliau lieka galioti atlikus sumažinimą likusios įsipareigojimo pagrindinės sumos ir neišmokėtos mokėtinės sumos, atitinkančios perskaičiuotą pagrindinę sumą ir pertvarkymo institucijos atliktas korekcijas dėl įsipareigojimo sąlygų, apimtimi.

ŠEŠTASIS SKIRSNIS

APSAUGOS PRIEMONĖS VYKDANT PERTVARKYMĄ

89 straipsnis. Akcininkų ir kreditorių teisių apsauga

1. Taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, pertvarkomo subjekto akcininkai ir kreditoriai, kurių reikalavimai buvo nurašyti ar konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, neturi patirti didesnių nuostolių negu nuostoliai, kuriuos jie būtų patyrę, jeigu tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą.

2. Kai taikant pertvarkymo priemones, išskyrus gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę, perduodama tik dalis pertvarkomo subjekto teisių, turto ir įsipareigojimų, kreditoriams, kurių reikalavimai nebuvo perduoti, ir akcininkams turi būti kompensuojama tiek, kiek jų reikalavimai būtų buvę patenkinti, jeigu tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą.

90 straipsnis. Nepriklausomas įvertinimas

1. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad kaip įmanoma greičiau nuo pertvarkymo veiksmų atlikimo būtų atliekamas nepriklausomas įvertinimas, ar pertvarkomo subjekto akcininkai ir kreditoriai, kurių reikalavimai buvo nurašyti ar konvertuoti į nuosavybės vertybinius popierius, nepatyrė didesnių nuostolių negu nuostoliai, kuriuos jie būtų patyrę, jeigu tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą.

2. Atliekant šio straipsnio 1 dalyje nurodytą įvertinimą, turi būti nustatyta:

1) kokio dydžio akcininkų ir kreditorių arba indėlių draudimo sistemos reikalavimai būtų buvę patenkinti, jeigu tuo metu, kai buvo priimtas sprendimas įstaigą pertvarkyti, būtų priimtas sprendimas įstaigą likviduoti iškeliant jai bankroto bylą;

2) pertvarkomo subjekto įsipareigojimų kreditoriams dydis ir pertvarkomo subjekto akcininkų turimų nuosavybės priemonių vertė po įstaigos pertvarkymo;

3) šios dalies 1 punkte nurodyto dydžio ir šios dalies 2 punkte nurodyto dydžio ir vertės skirtumas.

3. Vertinimo metu turi būti remiamasi prielaida, kad pertvarkomam subjektui bankroto byla būtų buvusi iškelta tuo metu, kai pertvarkymo institucija priėmė sprendimą įstaigą pertvarkyti, ir kad pertvarkymo veiksmai nebuvo įvykdyti. Vertinimo metu neatsižvelgiama į pertvarkomam subjektui skirtą valstybės pagalbą.

4. Nustačius, kad pertvarkomo subjekto akcininkai, kreditoriai arba indėlių draudimo sistema patyrė didesnių nuostolių, negu būtų patyrę įstaigą likviduojant iškeliant jai bankroto bylą, jiems yra išmokamas susidaręs skirtumas, lygus jų faktiškai patirtų nuostolių ir nuostolių, kuriuos jie būtų patyrę įstaigą likviduojant iškeliant jai bankroto bylą, skirtumui. Susidaręs skirtumas išmokamas iš Pertvarkymo fondo.

91 straipsnis. Sandoriams ir jų šalims taikoma apsauga

1. Kai pertvarkymo institucija dalį pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų perduoda kitam asmeniui arba, taikydama pertvarkymo priemonę, iš laikinosios įstaigos ar turto valdymo įmonės – kitam asmeniui, arba pasinaudoja šio įstatymo 46 straipsnio 19 punkte nurodyta teise, turi būti taikoma šiame įstatyme nurodyta šių sandorių ir jų šalių apsauga:

1) prievolių įvykdymo užtikrinimo sandorių, pagal kuriuos asmuo įgyja reikalavimo teisę, įskaitant sąlyginę, susijusią su turtu, teisėmis arba jų dalimi, neatsižvelgiant į tai, ar reikalavimo teisė užtikrinta konkrečiu turtu, teisėmis, kintamo dydžio turtu arba panašiu susitarimu;

2) finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandorių, pagal kuriuos finansinio užstato davėjas, siekdamas užtikrinti savo prievolių finansinio užstato gavėjui

įvykdymą, pastarajam perduoda nuosavybės teisę į finansinį užstatą, numatant, kad finansinio užstato gavėjas grąžins finansinį užstatą, jeigu užtikrintos prievolės bus tinkamai įvykdytos;

3) įskaitymo sandorių, pagal kuriuos dvi ar daugiau prievolių, kurias vienas kitam įsipareigojo įvykdyti pertvarkomas subjektas ir kita sandorio šalis, gali būti įskaitytos tarpusavyje;

4) užskaitos sandorių;

5) hipotekinių obligacijų sandorių;

6) struktūrizuoto finansavimo sandorių, įskaitant pakeitimo vertybiniais popieriais sandorius ir sandorius dėl rizikos draudimo priemonių, kurios sudaro neatskiriama užstato dalį ir pagal teisės aktus yra užtikrintos, prievolės įvykdymo užtikrinimo priemonę pateikiant ir valdant sandorio šaliai, patikėtiniui, agentui ar paskirtajam asmeniui.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta sandorių ir jų šalių apsauga taikoma neatsižvelgiant į sandorių šalių skaičių, į tai, ar prievolė kyla iš sandorio ar iš teisės akto, ir į šalių prievolėms taikytiną teisę.

3. Pertvarkymo institucija, siekdama užtikrinti teisę į apdraustusius indėlius, neatsižvelgdama į šio įstatymo 92, 93 ir 94 straipsniuose nustatytus įpareigojimus, turi teisę:

1) perduoti kitam asmeniui apdraustusius indėlius neperduodama pertvarkomo subjekto turto, teisių ar įsipareigojimų, kai perduodami apdraustieji indėliai ir pertvarkomo subjekto turtas, teisės ar įsipareigojimai yra šio įstatymo 92, 93 ir 94 straipsniuose nurodytų sandorių objektai;

2) perduoti, pakeisti ar panaikinti pertvarkomo subjekto teises ar įsipareigojimus, perduoti ar pakeisti pertvarkomo subjekto turtą, nurodytus šios dalies 1 punkte, neperduodama apdraustųjų indėlių.

92 straipsnis. Finansinio užtikrinimo, įskaitymo ir užskaitos sandorių apsauga

1. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad:

1) būtų nedalomai perduodamos visos teisės ir įsipareigojimai, kurių įgyvendinimas ir vykdymas užtikrinti finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandoriu, įskaitymo ar užskaitos sandoriu;

2) nebūtų panaikinamos ar keičiamos teisių ir įsipareigojimų, kurių įgyvendinimas ir vykdymas užtikrinti finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandoriu, įskaitymo ar užskaitos sandoriu, sąlygos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti įpareigojimai yra laikomi įvykdytais, jeigu finansinio užtikrinimo perduodant užstato nuosavybės teisę sandorio, įskaitymo ar užskaitos sandorio šalys turi teisę įskaityti tarpusavio prievolės pagal įskaitymo ar užskaitos sandorius.

93 straipsnis. Prievolių įvykdymo užtikrinimo sandorių apsauga

Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad nebūtų:

- 1) perduodamas turtas, kuriuo yra užtikrintas prievolės įvykdymas, nebent kartu būtų perduodami ir įsipareigojimai, kylantys iš prievolės, bei iš užtikrinimo priemonės atsirandanti nauda;
- 2) perduodamas užtikrintas įsipareigojimas, nebent kartu būtų perduodama iš užtikrinimo priemonės atsirandanti nauda;
- 3) perduodama iš užtikrinimo priemonės atsirandanti nauda, nebent kartu būtų perduodamas užtikrintas įsipareigojimas;
- 4) nutraukiamas prievolės įvykdymo užtikrinimo sandoris ar pakeičiamos jo įvykdymo sąlygos, jeigu dėl to būtų neįmanoma užtikrinti prievolės įvykdymo.

94 straipsnis. Struktūrizuoto finansavimo sandorių ir hipotekinių obligacijų sandorių apsauga

Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad:

- 1) būtų nedalomai perduodamas turtas, teisės ir įsipareigojimai, kurie yra struktūrizuoto finansavimo sandorio ar hipotekinių obligacijų sandorio dalis, kurio šalis yra pertvarkomas subjektas;
- 2) nebūtų panaikinamos ar pakeičiamos iš struktūrizuoto finansavimo sandorio ar hipotekinių obligacijų sandorio, kurio šalis yra pertvarkymo institucija, kylančios teisės ir pareigos ar su turtu, kuris yra šių sandorių objektas, susijusios teisės ir pareigos.

95 straipsnis. Mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų apsauga

1. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad, perduodama dalį pertvarkomo subjekto teisių, turto ar įsipareigojimų, panaikindama ar keisdama sandorio, kurio šalis yra pertvarkomas subjektas, sąlygas arba pakeisdama gavėją kaip sandorio šalį, nedarytų įtakos mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemų veikimui.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas pertvarkomo subjekto dalies turto, teisių ar įsipareigojimų perdavimas kitai įstaigai, sandorio, kurio šalis yra pertvarkomas subjektas, sąlygų panaikinimas ar pakeitimas nedaro įtakos pervedimo nurodymų ir įskaitymo sandorių galiojimui, sistemos dalyvio teisių ir įsipareigojimų vykdymui ir teisei į finansinį įkaitą ir jo panaudojimą.

SEPTINTASIS SKIRSNIS

PROCEDŪRINĖS PAREIGOS IR INFORMACIJOS APSAUGA

96 straipsnis. Informavimo reikalavimai

1. Paaškęjus bent vienai šio įstatymo 42 straipsnio 3 dalyje nurodytai aplinkybei, įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto vadovas nedelsdamas privalo apie tai pranešti priežiūros institucijai.

2. Priežiūros institucija, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, privalo apie tai pranešti pertvarkymo institucijai ir nurodyti, kokių krizių prevencijos priemonių buvo pareikalauta imtis arba kokie Bankų įstatymo 67 straipsnyje, Finansinių priemonių rinkų įstatymo 102 straipsnyje ar Centrinų kredito unijų įstatymo 49 straipsnyje nurodyti privalomi nurodymai buvo duoti įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

3. Pertvarkymo institucija, gavusi šio straipsnio 2 dalyje nurodytą pranešimą, kad įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas atitinka šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytas sąlygas, arba savo iniciatyva nustačiusi, kad minėta įstaiga atitinka šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose nustatytas sąlygas, nedelsdama apie tai turi pranešti šioms institucijoms, jeigu jos nesutampa:

1) įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto pertvarkymo institucijai ir priežiūros institucijai;

2) įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto bet kurio filialo priežiūros institucijai ir pertvarkymo institucijai;

3) centriniam bankui;

4) valstybės įmonei „Indėlių ir investicijų draudimas“, kai gali prireikti panaudoti Indėlių draudimo fondo arba Pertvarkymo fondo lėšas;

5) prireikus grupės pertvarkymo institucijai;

6) Finansų ministerijai;

7) priežiūros institucijai, atliekančiai finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir

8) Europos sisteminės rizikos valdybai;

9) už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakingai institucijai.

4. Pertvarkymo institucija turi nustatyti šiame straipsnyje nurodyto pranešimo perdavimo šio straipsnio 3 dalies 4 punkte nurodytai įmonei tvarką, užtikrinančią saugų informacijos perdavimą.

5. Pertvarkymo institucija turi pateikti Europos Komisijai ir Bendrai pertvarkymo valdybai Reglamento (ES) Nr. 806/2014 17 straipsnio 2 dalyje nurodytą informaciją dėl kreditorių reikalavimų eiliškumo kiekvienais metais liepos 1 dieną arba nedelsdama, kai šis eiliškumas pasikeičia.

97 straipsnis. Pertvarkymo institucijos sprendimas dėl subjekto pertvarkymo

1. Pertvarkymo institucija, informuota pagal šio įstatymo 96 straipsnio 2 dalį arba turėdama atitinkamos informacijos savo iniciatyva, turi įvertinti, ar konkreti įstaiga arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas atitinka šio įstatymo 42 straipsnyje nustatytas pertvarkymo sąlygas, ir priimti sprendimą dėl tos įstaigos ar subjekto pertvarkymo (toliau – sprendimas dėl pertvarkymo).

2. Sprendime dėl pertvarkymo turi būti nurodyta:

1) sprendimo vykdyti pertvarkymo veiksmus arba jų nevykdyti priėmimo priežastys, įskaitant atitikties pertvarkymo sąlygoms įvertinimą;

2) veiksmai, kurių pertvarkymo institucija ketina imtis, įskaitant bankroto proceso inicijavimą ir bet kurias kitas teisės aktų numatytas priemones.

3. Pertvarkymo institucijos sprendimas dėl pertvarkymo turi būti vykdomas nedelsiant.

98 straipsnis. Informavimas apie sprendimą dėl pertvarkymo ir pertvarkymo eigą

1. Pertvarkymo institucija, priėmusi sprendimą dėl pertvarkymo, kuriuo nusprendžiama vykdyti pertvarkymo veiksmus, nedelsdama apie jį informuoja pertvarkomą subjektą ir šias institucijas, jeigu jos nesutampa:

1) pertvarkomo subjekto priežiūros instituciją;

2) pertvarkomo subjekto visų filialų, įsteigtų ne Lietuvos Respublikoje, priežiūros institucijas;

3) centrinį banką;

4) valstybės įmonę „Indėlių ir investicijų draudimas“;

5) Finansų ministeriją;

6) prireikus grupės pertvarkymo instituciją;

7) priežiūros instituciją, atliekančią finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą;

8) už makroprudencinės politikos įgyvendinimą atsakingą instituciją;

9) jeigu pertvarkomas subjektas dalyvauja mokėjimų ar vertybinių popierių atsiskaitymo sistemoje, – tos sistemos operatorių;

10) Europos Komisiją, Europos Centrinę Banką, Europos vertybinių popierių ir rinkų priežiūros instituciją, Europos draudimo ir profesinių pensijų priežiūros instituciją ir Europos bankininkystės instituciją;

11) Europos sisteminės rizikos valdybą.

2. Pertvarkymo institucija šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms institucijoms taip pat turi pateikti sprendimo dėl pertvarkymo kopiją ir nurodyti, nuo kada vykdomi pertvarkymo veiksmai.

3. Pertvarkymo institucija sprendimo dėl pertvarkymo kopiją arba pranešimą, kuriame apibendrintai būtų nurodytas pertvarkymo veiksmų poveikis, įskaitant poveikį vartotojams, ir, jeigu taikoma, šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose nurodyto sustabdymo ar apribojimo sąlygos ir jo laikotarpis, turi paskelbti savo interneto svetainėje ir šią informaciją pateikti priežiūros institucijai, jeigu ji nesutampa su pertvarkymo institucija, Europos bankininkystės institucijai ir pertvarkomam subjektui, kad šios informaciją paskelbtų savo interneto svetainėse.

4. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis leidžiama prekiauti reguliuojamoje rinkoje, šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija, vadovaujantis Vertybinių popierių įstatymo nuostatomis, būtų paskelbta Centrinėje reglamentuojamos informacijos bazėje.

5. Pertvarkymo institucija turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonėmis arba skolos priemonėmis neprekiuojama reguliuojamoje rinkoje, šio straipsnio 3 dalyje nurodyta informacija būtų išsiųsta pertvarkomo subjekto akcininkams ir kreditoriams, kurie yra žinomi pertvarkymo institucijai, pasinaudojus pertvarkomo subjekto sąrašais arba duomenų bazėmis, prie kurių pertvarkymo institucija turi prieigą.

6. Pertvarkomas subjektas ir (arba) jo turto, teisių arba įsipareigojimų perėmėjas, gavęs asmens prašymą, turi pateikti jam informaciją apie atliktų pertvarkymo veiksmų poveikį jo nuosavybės priemonėms, turtui, teisėms ir įsipareigojimams.

99 straipsnis. Informacijos apsauga

1. Informacija, gauta šio įstatymo tikslais, negali būti skelbiama viešai, kam nors perduodama ar kitokiu būdu padaroma prieinama, išskyrus šiame įstatyme nustatytus atvejus.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyto reikalavimo turi laikytis:

1) pertvarkymo institucija;

2) priežiūros institucija;

3) Finansų ministerija;

4) specialieji valdytojai arba laikinieji administratoriai;

5) potencialūs įsigyjantieji asmenys, su kuriais priežiūros institucija susisieikė arba kuriems pertvarkymo institucija pateikė pasiūlymą pirkti;

6) auditoriai, buhalteriai, teisės konsultantai, vertintojai ir kiti ekspertai ar konsultantai, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai pasitelkė pertvarkymo institucija, priežiūros institucija arba potencialūs įsigyjantieji asmenys, nurodyti šios dalies 5 punkte;

7) valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“;

8) laikinoji įstaiga arba turto valdymo įmonė;

9) kitos institucijos, dalyvaujančios pertvarkymo procese;

10) kiti asmenys, tiesiogiai ar netiesiogiai, nuolat ar terminuotai teikiantys ar teikę paslaugas šios dalies 1–9 punktuose nurodytiems asmenims;

11) šios dalies 1–9 punktuose nurodytų asmenų vyresnioji vadovybė, valdymo organai ir darbuotojai prieš juos paskiriant į pareigas, paskyrimo metu ir jau paskyrus ir buvę (atšaukti, atleisti, nušalinti) valdymo organai, vyresnioji vadovybė ir darbuotojai.

3. Šio straipsnio 2 dalies 1, 2, 3, 7, 8, 9 punktuose nurodyti asmenys privalo nustatyti vidaus tvarkos taisykles, kuriomis būtų užtikrinta, kad su informacija, gauta atliekant šiame įstatyme nustatytas funkcijas, galėtų susipažinti tik tiesiogiai pertvarkymo procese dalyvaujantys asmenys, ir būtų nustatyti kiti tokios informacijos apsaugą užtikrinantys reikalavimai.

4. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas reikalavimas netaikomas, jeigu informacijos, gautos šio įstatymo tikslais, atskleidimas yra būtinas tinkamam šiame įstatyme nustatytų funkcijų atlikimui arba jeigu atskleidžiama informacija yra apibendrinta ir neįmanoma atpažinti atskirų įstaigų arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytų subjektų, arba jeigu gaunamas aiškus išankstinis informaciją pateikusios institucijos, įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto sutikimas.

5. Kiekvieno šio straipsnio 2 dalies 1–7 punktuose nurodyto subjekto darbuotojai ir šio subjekto pasitelkti ekspertai ar konsultantai turi teisę tarpusavyje keistis šiame straipsnyje nurodyta saugoma informacija.

6. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos, įskaitant jų darbuotojus ir pasitelktus ekspertus ar konsultantus, vykdydamos šiame įstatyme nustatytas funkcijas, turi teisę keistis informacija, gauta šio įstatymo tikslais, tarpusavyje ir su kitomis valstybių narių pertvarkymo institucijomis ir priežiūros institucijomis, valstybių narių centrinės valdžios institucijomis, atsakingomis už valstybės narės ekonomiką, finansus ir biudžetą, centriniais bankais, indėlių draudimo sistemomis, investuotojų kompensavimo sistemomis, institucijomis, atsakingomis už bankroto procedūrą, institucijomis, atsakingomis už finansų sistemų stabilumą valstybėse narėse, taikant makrolygio rizikos ribojimo taisykles, asmenimis, atsakingais už įstatymuose numatyto finansinių ataskaitų audito atlikimą, ir institucijomis, atsakingomis už šių asmenų priežiūrą, Europos bankininkystės institucija pagal šio įstatymo 115 straipsnį, trečiųjų valstybių institucijomis, atliekančiomis analogiškas pertvarkymo institucijų funkcijas, taikant griežtesnius

informacijos apsaugos reikalavimus, potencialiais įsigyjančiais asmenimis, Lietuvos Respublikos Seimo laikinosiomis tyrimo komisijomis, veikiančiomis pagal Lietuvos Respublikos Seimo laikinųjų tyrimo komisijų įstatymą, jeigu informacija būtina jų funkcijoms atlikti, ir kitomis valstybės institucijomis, jeigu tokia informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti ir būtina pertvarkymo veiksams planuoti ar vykdyti.

7. Informacija, gauta šio įstatymo tikslais, gali būti perduota Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodekse nustatytais pagrindais, jeigu ji reikalinga ikiteisminiam tyrimui atlikti arba baudžiamajai bylai teisme nagrinėti, taip pat teismui, kai įstatymų nustatyta tvarka yra apskūstas pagal šį įstatymą priimtas priežiūros arba pertvarkymo institucijos sprendimas, arba kitais atvejais, kai tokia informacija būtina civilinei arba administracinei bylai teisme išnagrinėti.

8. Vertinant žalos, atsiradusios nesilaikant šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų, dydį, turi būti įvertintas poveikis, kurį informacijos, gautos šio įstatymo tikslais, atskleidimas galėtų turėti su finansų, pinigų ar ekonomikos politika susijusiam viešajam interesui, fizinių ir juridinių asmenų, komerciniams interesams, tikrinimų tikslui, tyrimams ir auditui. Vertinant tokios informacijos atskleidimo poveikį turi būti įvertintas ir šio įstatymo 5, 8, 13, 15 ir 16 straipsniuose nurodyto gaivinimo ir pertvarkymo plano turinio ir bet kurio pagal šio įstatymo 7, 10, 11 ir 20 straipsnius atlikto sėkmingo pertvarkymo vertinimo rezultatų atskleidimo poveikis.

100 straipsnis. Pertvarkymo institucijos ir jos darbuotojų neteisėtais veiksmais padarytos žalos atlyginimas ir kompensacija pertvarkymo institucijos darbuotojams dėl išlaidų, susijusių su jiems iškeltomis bylomis arba pareikštais ieškiniais

Žalai, atsiradusiai dėl pertvarkymo institucijos arba jos darbuotojų neteisėtų veiksmų, susijusių su pertvarkymo vykdymu ar kitų pagal šį įstatymą priskirtų funkcijų atlikimu, atlyginti ir išlaidoms, susijusioms su pertvarkymo institucijos darbuotojams iškeltomis bylomis ar pareikštais ieškiniais, susijusioms su pertvarkymo vykdymu ar kitų pagal šį įstatymą priskirtų funkcijų atlikimu, kompensuoti *mutatis mutandis* taikomos Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 45 straipsnio nuostatos.

101 straipsnis. Pertvarkymo institucijos ir priežiūros institucijos sprendimų apskundimas

1. Pertvarkymo institucijos priimtas administracinis aktas ar veiksmas (neveikimas) gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo arba Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

2. Ieškinio ar skundo (prašymo) pateikimas teismui dėl pertvarkymo institucijos sprendimo taikyti krizių valdymo priemonę nesustabdo pertvarkymo institucijos sprendimo vykdymo.

3. Byloje, kurioje nagrinėjamas ieškinys ar skundas (prašymas) dėl pertvarkymo institucijos sprendimo taikyti krizių valdymo priemonę, negali būti taikomos Civilinio proceso kodekso 145 straipsnio 1 dalies 6, 7 ir 12 punktuose numatytos ar kitos laikinosios apsaugos priemonės, kurios ribotų su pertvarkymo priemonių taikymu susijusių veiksmų atlikimą (kai byla nagrinėjama Civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka), arba Administracinių bylų teisenos įstatymo 71 straipsnio 3 dalyje numatytos reikalavimo užtikrinimo priemonės (kai byla nagrinėjama Administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka).

4. Teismas, sprenddamas dėl pertvarkymo institucijos priimto sprendimo dėl krizių valdymo priemonės taikymo ir tuo tikslu vertindamas aplinkybių visumą, taip pat turi remtis pertvarkymo institucijos atliktu ekonominiu vertinimu.

5. Teismas ieškinį ar skundą (prašymą) dėl sprendimo taikyti krizių valdymo priemones turi išnagrinėti ir sprendimą pirmosios instancijos teisme priimti ne vėliau kaip per du mėnesius nuo nutarties skirti bylą nagrinėti teismo posėdyje priėmimo dienos. Prireikus motyvuota teismo nutartimi minėtas bendras bylos nagrinėjimo terminas gali būti pratęstas, bet ne ilgiau kaip dar vienam mėnesiui.

6. Tais atvejais, kai būtina apsaugoti trečiųjų asmenų, kurie, pertvarkymo institucijai atliekant pertvarkymo veiksmus, sąžiningai įsigijo pertvarkomo subjekto nuosavybės priemonių, turto, teisių arba įsipareigojimų, interesus, pertvarkymo institucijos sprendimo pripažinimas neteisėtu nedaro įtakos vėliau priimtiems sprendimams ar sudarytiems sandoriams, kuriuos priėmė ar sudarė pertvarkymo institucija ir kurie buvo grindžiami neteisėtu pripažintu sprendimu.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nurodytu atveju tretieji asmenys gali tik reikalauti, kad pertvarkymo institucija, priėmusi neteisėtu pripažintą sprendimą, atlygintų patirtus nuostolius, atsiradusius dėl tokio sprendimo priėmimo.

8. Priežiūros institucijos veiksmų ar neveikimo apskundimui *mutatis mutandis* taikomos Lietuvos banko įstatymo 43⁵ straipsnio nuostatos.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

102 straipsnis. Bankroto bylos iškėlimas ir bankroto proceso ypatumai

Pakeistas straipsnio pavadinimas:

Nr. [XIII-2021](#), 2019-03-26, paskelbta TAR 2019-04-03, i. k. 2019-05387

1. Pertvarkomam subjektui, įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, kurie atitinka šiame įstatyme nustatytas pertvarkymo sąlygas, bankroto byla gali būti iškelta tik pertvarkymo institucijos iniciatyva.

2. Įstaigai ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, išskyrus šio straipsnio 1 dalyje nurodytą atvejį, bankroto byla gali būti iškelta pertvarkymo institucijos iniciatyva arba šio straipsnio 4 dalyje nurodytais atvejais.

3. Asmenys, prieš kreipdamiesi į teismą dėl bankroto bylos iškėlimo įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui, apie tai turi raštu informuoti priežiūros instituciją ir pertvarkymo instituciją. Pertvarkymo institucija per 7 kalendorines dienas nuo informacijos pateikimo dienos turi informuoti asmenį, ar ketina imtis šioje dalyje nurodytos įstaigos pertvarkymo veiksmų. Jeigu pertvarkymo institucija per 7 kalendorines dienas nuo informacijos pateikimo dienos neinformuoja asmens, laikoma, kad pertvarkymo institucija neketina imtis pertvarkymo veiksmų dėl šioje dalyje nurodytos įstaigos.

4. Pareiškimas teismui dėl bankroto bylos iškėlimo įstaigai arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytam subjektui gali būti priimamas tokiu atveju, jeigu jis atitinka kituose įstatymuose nustatytus reikalavimus ir asmuo, kuris kreipiasi dėl bankroto bylos iškėlimo, pateikia teismui įrodymus, kad šio straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka buvo informuotos priežiūros ir pertvarkymo institucijos, ir:

1) pertvarkymo institucija informavo asmenį, kad neketina imtis šioje dalyje nurodytos įstaigos pertvarkymo veiksmų;

2) nuo šio straipsnio 3 dalyje nurodytos informacijos pateikimo priežiūros ir pertvarkymo institucijoms dienos praėjo 7 kalendorinės dienos.

5. Šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytų subjektų kreditorių reikalavimų tenkinimui *mutatis mutandis* taikoma Bankų įstatymo 87 straipsnyje nustatyta kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė.

TAR pastaba. 102 straipsnio 5 dalyje nustatyta kreditorių reikalavimų tenkinimo eilė taikoma bankroto procedūroms, pradėtoms po įstatymo Nr. XIII-2021 įsigaliojimo dienos (2019-04-04), išskyrus šiuos kreditorių reikalavimus:

kreditorių reikalavimai, atsiradę dėl Lietuvos Respublikos bankų įstatymo 87 straipsnio 6 dalyje nurodytų ir toje dalyje nustatytus reikalavimus atitinkančių skolos priemonių, kurias Finansinio tvarumo įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai išleido iki įstatymo Nr. XIII-2021 įsigaliojimo dienos (2019-04-04), mutatis mutandis tenkinami Bankų įstatymo 87 straipsnio 5 dalyje nustatyta eile.

Papildyta straipsnio dalimi:

Nr. [XIII-2021](#), 2019-03-26, paskelbta TAR 2019-04-03, i. k. 2019-05387

AŠTUNTASIS SKIRSNIS

PERTVARKYMO VEIKSMŲ FINANSAVIMAS

103 straipsnis. Pertvarkymo fondas

1. Pertvarkymo fondas finansuojamas šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 3 punkte nurodytų subjektų, kurie nepatenka į Reglamento (ES) Nr. 806/2014 2 straipsnyje nurodytą to reglamento taikymo apimtį, ir trečiosiose valstybėse licencijuotų įstaigų filialų, įsteigtų Lietuvos Respublikoje, lėšomis, vadovaujantis Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo ir ES teisės aktų nustatyta tvarka. Kiti šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalyje išvardyti subjektai moka įmokas į Bendrą pertvarkymo fondą Reglamento (ES) Nr. 806/2014 ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Pertvarkymo fondas gali būti naudojamas, kai taikant pertvarkymo priemones būtina imtis šių veiksmų:

1) garantuoti pertvarkomo subjekto, jo patronuojamųjų įmonių, laikinosios įstaigos, turto valdymo įmonės arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiojo asmens turtą arba įsipareigojimus;

2) suteikti paskolą pertvarkomam subjektui, jo patronuojamosioms įmonėms, laikinajai įstaigai, turto valdymo įmonei arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjančiajam asmeniui;

3) pirkti pertvarkomo subjekto turtą;

4) laikantis šio įstatymo 78 straipsnyje nustatytų reikalavimų, finansuoti laikinąją įstaigą, turto valdymo įmonę arba, taikant verslo perleidimo priemonę, įsigyjantįjį asmenį;

5) mokėti kompensacijas akcininkams arba kreditoriams, kaip nurodyta šio įstatymo 90 straipsnio 4 dalyje;

6) finansuoti pertvarkomą subjektą ta apimtimi, kiek, vadovaujantis pagal šio įstatymo 77 straipsnio 5 dalį ir 78 straipsnį priimtu pertvarkymo institucijos sprendimu, nebuvo nurašyti ar konvertuoti įsipareigojimai taikant gelbėjimo privačiomis lėšomis priemonę.

3. Dėl Pertvarkymo fondo lėšų panaudojimo sprendžia pertvarkymo institucija.

4. Pertvarkymo fondą draudžiama naudoti tiesiogiai nuostoliams padengti arba subjektui rekapitalizuoti. Jeigu dėl Pertvarkymo fondo naudojimo dalis subjekto nuostolių netiesiogiai perduodama Pertvarkymo fondui, vadovaujamasi šio įstatymo 78 straipsnyje nustatytais Pertvarkymo fondo naudojimo principais.

104 straipsnis. Tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymo finansavimas

1. Grupės pertvarkymo institucija prireikus, prieš imdamasi kokių nors tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymo veiksmų ir pasikonsultavusi su kitomis tos grupės įstaigų pertvarkymo institucijomis, pasiūlo pertvarkymo veiksmų finansavimo planą (toliau – finansavimo planas), kuris yra finansinės grupės pertvarkymo schemas (toliau – grupės pertvarkymo schema) dalis.

2. Finansavimo plane pateikiama ši informacija:

1) galimai pertvarkomų finansinės grupės subjektų vertinimas pagal šio skyriaus trečiąjį skirsnį;

2) kiekvieno galimai pertvarkomo finansinės grupės subjekto nuostoliai, jeigu būtų taikomos pertvarkymo priemonės;

3) nuostoliai, kurių patirtų akcininkai ir kreditoriai pagal kreditorių reikalavimų eiles atskirai kiekvieno galimai pertvarkomo finansinės grupės subjekto atveju;

4) indėlių draudimo sistemų galimai mokėtinos sumos;

5) pertvarkymo finansavimo struktūrų bendra finansavimo suma, tikslas ir būdas;

6) kiekvienos valstybės narės, kurioje veikia galimai pertvarkomi finansinės grupės subjektai, pertvarkymo finansavimo struktūros mokėtina suma, jos apskaičiavimo pagrindas ir būdas;

7) sumos, kurias valstybių narių, kuriose veikia galimai pertvarkomi finansinės grupės subjektai, finansavimo struktūroms gali reikėti skolintis iš finansų rinkos dalyvių ar kitų trečiųjų asmenų pagal Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymą;

8) valstybių narių, kuriose veikia galimai pertvarkomi finansinės grupės subjektai, finansavimo struktūrų naudojimo laikotarpis, kuris prireikus galėtų būti pratęstas.

3. Išskyrus atvejus, kai finansavimo plane susitariama kitaip, nustatant kiekvienos valstybės narės finansavimo struktūros mokėtinos sumos apskaičiavimo pagrindą visų pirma atsižvelgiama į tai:

1) kokia pagal riziką įvertinto finansinės grupės turto dalis laikoma toje valstybėje narėje įsteigtose įstaigose arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytuose subjektuose;

2) kokia finansinės grupės turto dalis laikoma toje valstybėje narėje įsteigtose įstaigose arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytuose subjektuose;

3) kokia nuostolių, dėl kurių atsirado poreikis pertvarkyti finansinę grupę, dalis susidarė toje valstybėje narėje prižiūrimuose finansinės grupės subjektuose;

4) kokia bendros finansinės grupės pertvarkymui finansuoti naudotinos sumos dalis pagal finansavimo planą būtų tiesiogiai panaudota toje valstybėje narėje įsteigtiems finansinės grupės subjektams pertvarkyti.

4. Finansinės grupės pertvarkymui bendrai finansuoti draudimo įmonė pertvarkymo institucijos nurodymu skolinasi Pertvarkymo fondui iš finansų rinkos dalyvių ar kitų trečiųjų asmenų Indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka. Šioms paskoloms gali būti teikiamos valstybės garantijos šio įstatymo 37 straipsnyje nustatyta tvarka.

5. Visos pajamos ar nauda, gautos finansinei grupei pertvarkyti bendrai naudojant nacionalines finansavimo struktūras, paskirstomos nacionalinėms finansavimo struktūroms proporcingai jų įnašams, skirtiems finansinės grupės pertvarkymui finansuoti.

6. Pertvarkymo institucija nustato tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymui finansuoti skirtų Pertvarkymo fondo lėšų mokėjimo tvarką.

105 straipsnis. Indėlių draudimo sistemos naudojimas vykdant pertvarkymą

Kai pertvarkymo institucija, atlikdama pertvarkymo veiksmus, nusprendžia išlaikyti galimybę indėlininkams toliau naudotis savo indėliais, Indėlių ir investicijų draudimo įstatymo 46 straipsnyje nustatyta tvarka atitinkamiems pertvarkymo veiksmams finansuoti naudojamas Indėlių draudimo fondas.

IV SKYRIUS

TARPVALSTYBINĖS FINANSINĖS GRUPĖS PERTVARKYMAS

106 straipsnis. Bendrieji tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymo principai

1. Priimdama sprendimus dėl tarpvalstybinių finansinių grupių subjektų pertvarkymo ir imdamasi jų pertvarkymo veiksmų, pertvarkymo institucija atsižvelgia į kiekvienos valstybės narės, kurioje yra įsteigta pertvarkomo subjekto ES patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė ar svarbiu pripažintas filialas, interesus, visų pirma įvertindama, ar bet koks jos sprendimas ar veiksmas arba neveikimas gali turėti neigiamą poveikį toms ES patronuojančiosioms įmonėms, patronuojamosioms įmonėms ir svarbiais pripažintiems filialams, tų valstybių narių finansiniam stabilumui, fiskaliniams ištekliais, pertvarkymo fondui, indėlių draudimo sistemai arba investuotojų kompensavimo sistemai. Šiuo tikslu pertvarkymo institucija konsultuojasi ir bendradarbiauja su atitinkamų valstybių narių pertvarkymo ir (arba) priežiūros institucijomis.

2. Pertvarkymo institucija laikosi lygiaverčio visų 1 dalyje nurodytų valstybių narių traktavimo principo, įskaitant siekį sąžiningai paskirstyti kaštus tarp šių valstybių narių.

107 straipsnis. Pertvarkymo kolegija

1. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji sudaro tos finansinės grupės pertvarkymo kolegiją. Pertvarkymo kolegiją sudaro šių institucijų atstovai:

- 1) pertvarkymo institucijos;
- 2) kiekvienos valstybės narės, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, kuriai taikoma jungtinė (konsoliduota) priežiūra, pertvarkymo institucijų;

3) valstybių narių, kuriose įsteigtos finansinės grupės įstaigų patronuojančiosios įmonės, kurios yra finansų kontroliuojančiosios bendrovės ar mišrios veiklos finansų kontroliuojančiosios bendrovės, pertvarkymo institucijų;

4) valstybių narių, kuriose yra svarbiais pripažinti filialai, pertvarkymo institucijų;

5) šios dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų valstybių narių priežiūros institucijų. Kai valstybės narės priežiūros institucija nėra centrinis bankas, ji turi teisę pakviesti pertvarkymo kolegijos veikloje kartu su ja dalyvauti ir tos valstybės narės centrinio banko atstovą;

6) Finansų ministerijos ir šios dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų valstybių narių kompetentingų ministerijų, kai jos nėra tų valstybių narių pertvarkymo institucijos;

7) valstybės įmonės „Indėlių ir investicijų draudimas“ ir šios dalies 2, 3, 4 punktuose nurodytų valstybių narių institucijų, atsakingų už tų valstybių narių indėlių draudimo sistemas;

8) Europos bankininkystės institucijos atstovas, kuris kviečiamas dalyvauti pertvarkymo kolegijos posėdžiuose be balsavimo teisės;

9) trečiųjų valstybių, kuriose yra įsteigta patronuojamoji įmonė, kuri yra įstaiga, arba filialas, kuris galėtų būti laikomas svarbiu, jeigu jis būtų ES, pertvarkymo institucijų atstovai, jeigu tų pertvarkymo institucijų prašymu pertvarkymo institucija nuspręstų pakviesti juos dalyvauti pertvarkymo kolegijos veikloje stebėtojų teisėmis, kai ji įsitikina, kad šioms institucijoms, jų darbuotojams taikomi reikalavimai saugoti informaciją yra ne mažesni, negu numatyta šio įstatymo 115 straipsnyje.

2. Pertvarkymo institucija gali nuspręsti nusteigti pertvarkymo kolegijos, jeigu kitos darbo grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir užduotis bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, nustatytas pertvarkymo kolegijai šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose.

3. Pertvarkymo kolegijos funkcijos yra:

1) keisti informacija, kuri yra svarbi norint parengti grupių pertvarkymo planus, finansinėms grupėms skirti parengiamuosius ir prevencinius nurodymus ir pertvarkyti finansines grupes;

2) rengti grupių pertvarkymo planus;

3) vertinti sėkmingo finansinių grupių pertvarkymo galimybes pagal šio įstatymo 21 straipsnį;

4) mažinti arba šalinti sėkmingo finansinių grupių pertvarkymo kliūtis pagal šio įstatymo 23 ir 24 straipsnius;

5) spręsti, ar reikia parengti grupės pertvarkymo schemą, o nusprendus dėl šios schemos reikalingumo – ją parengti;

6) koordinuoti viešą informavimą apie grupių pertvarkymo strategijas ir schemas;

7) koordinuoti pertvarkymo finansavimo struktūrų ir indėlių draudimo sistemų naudojimą;

8) pagal šio įstatymo II skyriaus penktojo skirsnio reikalavimus nustatyti minimalius reikalavimus finansinėms grupėms konsoliduotu pagrindu ir patronuojamosios įmonės lygiu;

9) prireikus koordinuoti bendradarbiavimą su susijusių trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijomis;

10) spręsti kitus su tarpvalstybinių finansinių grupių pertvarkymu susijusius klausimus.

4. Pirmininkaudama pertvarkymo kolegijai pertvarkymo institucija:

1) pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, tvirtina pertvarkymo kolegijos veiklos tvarkos ir procedūros aprašą;

2) koordinuoja visą pertvarkymo kolegijos veiklą;

3) sušaukia visus pertvarkymo kolegijos posėdžius, iš anksto išsamiai informuodama narius apie posėdžių organizacinius klausimus ir darbotvarkę ir sudarydama jiems galimybę prašyti leidimo dalyvauti, ir pirmininkauja šiems posėdžiams;

4) atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, nagrinėtino klausimo svarbą atskiriems nariams ir stebėtojams, visų pirma į galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui, sprendžia, kuriuos narius ir stebėtojus kviešti dalyvauti konkrečiuose pertvarkymo kolegijos posėdžiuose. Kai posėdyje svarstomi klausimai, dėl kurių turi būti priimamas bendras sprendimas, jame dalyvauti kviečiamos visos šio straipsnio 1 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nurodytų valstybių narių pertvarkymo institucijos. Į posėdžius taip pat visada kviečiamos kitų valstybių narių pertvarkymo institucijos, kai svarstomi klausimai, susiję su tų valstybių narių teritorijoje esančiais finansinės grupės subjektais;

5) laiku informuoja narius apie pertvarkymo kolegijos veiklą, sprendimus ir posėdžių rezultatus.

5. Dalyvaudamos kitų valstybių narių įsteigtų pertvarkymo kolegijų veikloje, pertvarkymo institucija, priežiūros institucija, Finansų ministerija ir valstybės įmonė „Indėlių ir investicijų draudimas“ glaudžiai bendradarbiauja su kitais tų kolegijų nariais.

108 straipsnis. Europos pertvarkymo kolegija

1. Kai trečiosios valstybės įstaiga arba patronuojančioji įmonė turi Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų įstaigų ES arba Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje svarbiais pripažintų filialų, pertvarkymo institucija, bendradarbiaudama su tų valstybių narių pertvarkymo institucijomis, kartu sudaro Europos pertvarkymo kolegiją.

2. Pertvarkymo institucija pirmininkauja Europos pertvarkymo kolegijai, kai patronuojamąsias įstaigas ES valdo ar svarbius filialus yra įsteigusi finansų kontroliuojančioji bendrovė, įsteigta Lietuvos Respublikoje, vadovaujantis Lietuvos Respublikos įmonių, priklausančių finansų konglomeratui, papildomos priežiūros įstatymo 19 straipsnio 3 dalimi, arba kai ji yra išrenkama tokios kolegijos pirmininke vadovaujantis šio straipsnio 3 dalimi.

3. Kai patronuojamosios įstaigos ES nėra valdomos ar svarbūs filialai nėra įsteigti finansų kontroliuojančiosios bendrovės, įsisteigusios kurioje nors kitoje valstybėje narėje, pertvarkymo institucija kartu su kitais Europos pertvarkymo kolegijos nariais dalyvauja kolegijos pirmininko rinkimuose.

4. Europos pertvarkymo kolegija atlieka šio įstatymo 107 straipsnio 3 dalyje nurodytas funkcijas, susijusias su patronuojamosiomis įstaigomis ir, kiek tai aktualu, filialais, bei yra sudaroma ir veikia laikantis kitų šio įstatymo 107 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

5. Visų atitinkamų valstybių narių pertvarkymo institucijų sutarimu gali būti nuspręsta nesteigti Europos pertvarkymo kolegijos, jeigu kitos darbo grupės ar kolegijos atlieka tas pačias funkcijas ir užduotis bei vykdo visas sąlygas ir procedūras, nustatytas šiame straipsnyje ir šio įstatymo 109 straipsnyje.

109 straipsnis. Keitimasis informacija

1. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos kitų valstybių narių pertvarkymo ir priežiūros institucijų prašymu teikia joms visą informaciją, būtiną šių institucijų funkcijoms atlikti. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos taip pat gali prašyti kitų valstybių narių pertvarkymo ir priežiūros institucijų pateikti visą informaciją, būtiną savo funkcijoms pagal šį įstatymą atlikti.

2. Kai pertvarkymo institucija pirmininkauja pertvarkymo kolegijai, ji koordinuoja keitimąsi visa svarbia informacija tarp susijusių kitų valstybių narių pertvarkymo institucijų.

3. Prieš perduodama trečiųjų valstybių pertvarkymo institucijų pateiktą informaciją, pertvarkymo institucija prašo atitinkamos trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos sutikimo, išskyrus atvejus, kai dėl šios informacijos perdavimo yra gautas išankstinis sutikimas. Pertvarkymo institucija neprivalo perduoti trečiosios valstybės pertvarkymo institucijos pateiktos informacijos, jeigu ši institucija nedavė tam sutikimo.

4. Pertvarkymo institucija teikia reikalingą informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms ministerijoms, jeigu tokia informacija susijusi su sprendimu arba klausimu, apie kurį reikia pranešti kompetentingai ministerijai, dėl kurio reikia su ja konsultotis arba gauti jos sutikimą arba kuris gali turėti poveikį tos valstybės narės viešosioms lėšoms.

110 straipsnis. Tarpvalstybinės finansinės grupės pertvarkymas

1. Kai pertvarkymo institucija nusprendžia, kad įstaiga ar šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytas subjektas, kurie yra finansinės grupės patronuojamoji įmonė, atitinka šio įstatymo 42 straipsnyje nustatytas pertvarkymo sąlygas, ji nedelsdama praneša apie šį sprendimą grupės pertvarkymo institucijai, priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams bei informuoja apie, jos nuomone, tinkamus imtis pertvarkymo veiksmus ar bankroto procesą.

2. Pertvarkymo institucija gali imtis pagal šio straipsnio 1 dalį siūlytų pertvarkymo veiksmų arba inicijuoti bankroto procesą, jeigu grupės pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nusprendžia, kad nėra tikėtina, kad, ėmusis siūlomų pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių, kiti finansinės grupės subjektai kitose valstybėse narėse taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas.

3. Jeigu per 24 valandas arba per ilgesnį laikotarpį, jei tokiam ilgesniam laikotarpiui pritarė pertvarkymo institucija, kitos valstybės narės grupės pertvarkymo institucija neatlieka grupės pertvarkymo schemos reikalingumo vertinimo, pertvarkymo institucija gali imtis pagal šio straipsnio 1 dalį pasiūlytų pertvarkymo veiksmų ar bankroto proceso inicijavimo.

4. Jeigu pertvarkymo institucija nepitaria po jos pranešimo pagal šio straipsnio 1 dalį arba šio straipsnio 8 dalyje nurodytu atveju grupės pertvarkymo institucijos parengtai grupės pertvarkymo schemai ar nusprendžia jos nesilaikyti arba mano, kad dėl finansinio stabilumo priežasčių jai reikia imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų ar priemonių, kurie skirtųsi nuo siūlomųjų pertvarkymo schemeje, prieš imdamasi veiksmų savarankiškai ji grupės pertvarkymo institucijai ir kitoms pertvarkymo institucijoms, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, pateikia išsamų tokios savo nuomonės ar sprendimo pagrindimo dokumentą ir informuoja jas apie veiksmus, kurių ketina imtis. Šiame pagrindimo dokumente pertvarkymo institucija įvertina grupės pertvarkymo planą, tokio savo sprendimo ir veiksmų galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansiniam stabilumui ir kitoms įmonių grupės dalims.

5. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija, ji, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą iš kitos valstybės narės pertvarkymo institucijos, pasikonsultavusi su kitais atitinkamais pertvarkymo kolegijos nariais, įvertina siūlomų pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių tikėtiną poveikį finansinei grupei ir tos grupės subjektams Lietuvos Respublikoje ir kitose valstybėse narėse ir visų pirma tai, ar ėmusis pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių taptų tikėtina, kad kiti finansinės grupės subjektai Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas.

6. Jeigu pertvarkymo institucija, pagal šio straipsnio 5 dalį pasikonsultavusi su kitais pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad ėmusis siūlomų pertvarkymo veiksmų ar kitų priemonių taptų tikėtina, kad kitas finansinės grupės subjektas Lietuvos Respublikoje ar kitoje

valstybėje narėje taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas, ji ne vėliau kaip per 24 valandas nuo šio straipsnio 5 dalyje nurodyto pranešimo gavimo momento pertvarkymo kolegijai pateikia grupės pertvarkymo schemos projektą. 24 valandų laikotarpis gali būti pratęstas pertvarkymo institucijos, pateikusiai šio straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą, sutikimu.

7. Rengdama šio straipsnio 6 ar 8 dalyje nurodytą grupės pertvarkymo schemą, pertvarkymo institucija:

1) vadovaujasi grupės pertvarkymo planu, nebent, atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, nustato, kad imantis grupės pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau;

2) nustato pertvarkymo veiksmus, kurių turėtų imtis pertvarkymo institucijos, siekdamos įgyvendinti pertvarkymo tikslus ir vadovaudamosi pertvarkymo principais;

3) nurodo, kaip pertvarkymo veiksmai turėtų būti koordinuojami tarp pertvarkymo kolegijos narių;

4) vadovaudamasi šio įstatymo 16 straipsnio 3 dalies 6 punkte ir 104 straipsnyje nustatytais atsakomybės ir nacionalinių finansavimo struktūrų bendrumo principais, nustato finansavimo planą.

8. Kai pertvarkymo institucija yra grupės pertvarkymo institucija ir ji nusprendžia, kad Lietuvos Respublikoje įsteigta ES patronuojančioji įmonė atitinka šiame įstatyme jai nustatytas pertvarkymo sąlygas, ji nedelsdama praneša apie šį sprendimą priežiūros institucijai, atliekančiai jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, ir kitiems tos grupės pertvarkymo kolegijos nariams bei informuoja apie, jos nuomone, tinkamus imtis pertvarkymo veiksmus ar bankroto procesą. Siūlomi pertvarkymo veiksmai ar bankroto procesas gali apimti grupės pertvarkymo schemos parengimą ir įgyvendinimą, kai, pertvarkymo institucijos nuomone, yra bet kuri iš toliau nurodytų aplinkybių:

1) ėmusis siūlomų pertvarkymo veiksmų patronuojančiosios įmonės lygmeniu ar inicijavus jos bankroto procesą taptų tikėtina, kad kiti finansinės grupės subjektai kitose valstybėse narėse taip pat atitiks pertvarkymo sąlygas;

2) pertvarkymo veiksmų tik patronuojančiosios įmonės lygmeniu ar tik jos bankroto proceso inicijavimo nepakanka, kad padėtis būtų stabilizuota, arba nėra tikėtina, kad juos atlikus bus pasiektas optimalus rezultatas;

3) bent viena kitoje valstybėje narėje įsteigta patronuojamoji įmonė, tos valstybės narės pertvarkymo institucijos nuomone, taip pat atitinka pertvarkymo sąlygas;

4) pertvarkymo veiksmai ar bankroto procesas finansinės grupės lygmeniu būtų naudingi finansinės grupės patronuojamosioms įmonėms ir dėl to yra tikslinga taikyti grupės pertvarkymo schemą.

9. Kai pagal šio straipsnio 8 dalį pasiūlyti veiksmai neapima grupės pertvarkymo schemos parengimo, pertvarkymo institucija priima sprendimą dėl ES patronuojančiosios įmonės pertvarkymo, vadovaudamasi grupės pertvarkymo planu, nebent, atsižvelgdama į konkrečias aplinkybes, įvertinusi galimą poveikį susijusių valstybių narių finansiniam stabilumui ir pasikonsultavusi su pertvarkymo kolegijos nariais, nustato, kad imantis grupės pertvarkymo plane nenumatytų veiksmų pertvarkymo tikslai būtų pasiekti veiksmingiau.

10. Grupės pertvarkymo schema tvirtinama grupės pertvarkymo institucijos ir pertvarkymo institucijų, atsakingų už patronuojamąsias įmones, kurioms taikoma grupės pertvarkymo schema, bendru sprendimu. Pertvarkymo institucija gali prašyti Europos bankininkystės institucijos padėti susitarti dėl bendro sprendimo pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 straipsnio c punktą.

11. Kai vienos ar kelių kitų valstybių narių pertvarkymo institucijos pareiškia nepritarimą grupės pertvarkymo schemai, pertvarkymo institucija kartu su nepareiškusiomis nepritarimo kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis gali priimti bendrą sprendimą dėl grupės pertvarkymo schemos, apimančios finansinės grupės subjektus tose valstybėse narėse ir Lietuvos Respublikoje, ir imtis šioje schemoje patvirtintų veiksmų.

12. Bet kokių atveju, kai nėra sutariama dėl bendros grupės pertvarkymo schemos ir pertvarkymo institucija ar bent vienos kitos valstybės narės pertvarkymo institucija imasi pertvarkymo veiksmų savarankiškai, pertvarkymo institucija glaudžiai bendradarbiauja su pertvarkymo kolegijos nariais, siekdama suderinti pertvarkymo strategiją, taikomą visiems finansinės grupės subjektams, kurie žlunga arba gali žlugti.

13. Pagal šį straipsnį priimtas bendras sprendimas, kuriam pritarė visos pertvarkymo institucijos, taip pat dalinis bendras sprendimas, kuriam pritarė pertvarkymo institucija ir bent vienos kitos valstybės narės pertvarkymo institucija, kai nėra bendro sprendimo, yra privalomas pertvarkymo institucijai.

14. Pertvarkymo institucija reguliariai ir visapusiškai informuoja pertvarkymo kolegijos narius apie visus pagal šį straipsnį atliekamus veiksmus ir jų įgyvendinimo pažangą.

V SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS VALSTYBĖMIS

111 straipsnis. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas Lietuvos Respublikoje

1. Jeigu vadovaujantis šio įstatymo 108 straipsnio nuostatomis yra sudaryta Europos pertvarkymo kolegija, dalyvaudama joje pertvarkymo institucija turi dėti visas pastangas, kad

būtų priimtas bendras sprendimas dėl procedūrų, kuriomis pagal trečiosios valstybės teisės aktus valdomas trečiosios valstybės įstaigos ar patronuojančiosios įmonės žlugimas ir kurios pagal tikslus ir tikėtinus rezultatus prilygsta pertvarkymo veiksams (toliau – trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros), inicijuotų trečiosios valstybės įstaigai ar patronuojančiajai įmonei, pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 112 straipsnyje nustatytus atvejus, jeigu trečiosios valstybės įstaiga arba patronuojančioji įmonė:

- 1) turi Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje įsteigtų patronuojamųjų įstaigų ES arba Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje svarbiais pripažintų filialų arba

- 2) Lietuvos Respublikoje ir bent vienoje kitoje valstybėje narėje turi turto, teisių ar įsipareigojimų arba jiems taikoma Lietuvos Respublikos ir bent vienos kitos valstybės narės teisė.

2. Jeigu Europos pertvarkymo kolegija nepriima bendro sprendimo arba Europos pertvarkymo kolegija nėra sudaryta, pertvarkymo institucija priima šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sprendimą dėl trečiosios valstybės institucijos pertvarkymo procedūrų, inicijuotų trečiosios valstybės įstaigai ar patronuojančiajai įmonei, pripažinimo ir vykdymo Lietuvos Respublikoje, išskyrus šio įstatymo 112 straipsnyje nustatytus atvejus.

3. Priimant šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą sprendimą, turi būti įvertinti kiekvienos valstybės narės, kurioje veikia trečiosios valstybės įstaiga ar patronuojančioji įmonė, interesai ir galimos trečiosios valstybės institucijos inicijuotų pertvarkymo procedūrų pripažinimo ir vykdymo pasekmės kitiems finansinės grupės subjektams ir finansiniam stabilumui valstybėse narėse.

4. Siekdama įgyvendinti trečiosios valstybės institucijos inicijuotas pertvarkymo procedūras, pertvarkymo institucija:

- 1) turi šiame įstatyme nustatytas teises dėl trečiosios valstybės įstaigai ar patronuojančiajai įmonei priklausančio Lietuvos Respublikoje esančio turto ir turto, kuriam yra taikoma Lietuvos Respublikos teisė, arba dėl trečiosios valstybės įstaigos teisių ir įsipareigojimų, kurie priskirtini Lietuvos Respublikoje veikiančiam trečiosios valstybės įstaigos filialui, kuriam taikoma Lietuvos Respublikos teisė ar kurio atžvilgiu kylantys reikalavimai vykdomi Lietuvos Respublikoje;

- 2) gali sustabdyti ar įpareigoti kitą asmenį sustabdyti nuosavybės priemonių ar kitų finansinių priemonių, priklausančių Lietuvos Respublikoje įsteigtam trečiosios valstybės įstaigos filialui, perleidimą;

- 3) gali naudotis šio įstatymo 50, 51 ir 52 straipsniuose nurodytais įgaliojimais dėl bet kurios su šio straipsnio 1 dalyje nurodytu subjektu sudarytos sutarties šalies teisių;

4) gali atšaukti šio straipsnio 1 dalyje nurodytų subjektų ar kitų finansinės grupės subjektų teisę nutraukti, panaikinti ar paankstinti sutarčių vykdymą ar kitaip daryti įtaką jų sutartinėms teisėms, kai tokios sutartinės teisės atsirado dėl trečiosios valstybės institucijos inicijuotų pertvarkymo procedūrų ar dėl pertvarkymą reglamentuojančių trečiosios valstybės teisės aktų taikymo, užtikrinant, kad toliau yra vykdomos esminės atitinkamų sutarčių sąlygos, įskaitant mokėjimo, perdavimo ir įkaito pateikimo prievolės.

5. Pertvarkymo institucija, siekdama užtikrinti viešąjį interesą, turi teisę vykdyti Lietuvos Respublikoje įsteigtos patronuojančiosios įmonės pertvarkymo veiksmus, jeigu trečiojoje valstybėje esanti patronuojamoji įmonė atitinka trečiosios valstybės teisės aktuose nustatytas pertvarkymo sąlygas.

6. Trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas Lietuvos Respublikoje neturi įtakos vykstančioms bankroto procedūroms.

7. Jeigu Taryba yra sudariusi susitarimą su atitinkama trečiąja valstybe dėl pertvarkymo ir kitų institucijų bendradarbiavimo, šio straipsnio nuostatos taikomos iki tokio susitarimo įsigaliojimo dienos arba tiek, kiek trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ir vykdymas nėra reglamentuojami tuo susitarimu.

112 straipsnis. Teisė atsisakyti pripažinti ir vykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras

Pertvarkymo institucija, pasikonsultavusi su Europos pertvarkymo kolegijai priklausančiomis kitų valstybių narių pertvarkymo institucijomis, jeigu Europos pertvarkymo kolegija buvo sudaryta, turi teisę nepripažinti ir nevykdyti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų, jeigu, jos vertinimu:

1) tai gali turėti neigiamų pasekmių finansų sektoriaus stabilumui Lietuvos Respublikoje ar finansų sektoriaus stabilumui kitoje valstybėje narėje;

2) siekiant šiame įstatyme nurodytų pertvarkymo tikslų, Lietuvos Respublikoje veikiančiam trečiosios valstybės įstaigos filialui pertvarkyti yra būtina imtis nepriklausomų pertvarkymo veiksmų pagal šio įstatymo 113 straipsnį;

3) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ar vykdymas Lietuvos Respublikos kreditoriams neužtikrintų lygių su trečiosios valstybės kreditoriais sąlygų taikymo;

4) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ar vykdymas gali turėti esminių neigiamų fiskalinių pasekmių arba

5) trečiosios valstybės pertvarkymo procedūrų pripažinimas ar vykdymas gali prieštarauti Lietuvos Respublikos teisės aktams.

113 straipsnis. Trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymas

1. Pertvarkymo institucija turi teisę inicijuoti trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymą ir vykdyti jo pertvarkymo veiksmus, kai:

1) trečiosios valstybės įstaigos filialui Lietuvos Respublikoje nėra taikomos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros arba

2) trečiosios valstybės įstaigos filialui Lietuvos Respublikoje yra taikomos trečiosios valstybės pertvarkymo procedūros, tačiau yra vienas iš šio įstatymo 112 straipsnyje nurodytų pagrindų atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras.

2. Pertvarkymo institucija gali pasinaudoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis teisėmis inicijuoti trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymą ir vykdyti jo pertvarkymo veiksmus, kai, pertvarkymo institucijos nuomone, tai reikalinga siekiant užtikrinti viešąjį interesą ir yra nors viena iš šių sąlygų:

1) trečiosios valstybės įstaigos filialas Lietuvos Respublikoje nebeatitinka (arba tikėtina, kad nebeatitiks) jam taikomų licencinės veiklos reikalavimų ar kitų veiklai taikomų reikalavimų ir nėra pagrindo tikėtis, kad per protingą terminą taikant privataus sektoriaus, priežiūros ar atitinkamas trečiosios valstybės priemones būtų atkurta galimybė laikytis atitinkamų reikalavimų ar išvengta filialo finansinių sunkumų;

2) pertvarkymo institucijos nuomone, trečiosios valstybės įstaiga yra nepajėgi ar, tikėtina, bus nepajėgi arba yra nelinkusi vykdyti savo įsipareigojimų kreditoriams Lietuvos Respublikoje arba įsipareigojimų, priskirtinų filialui (filialo prisiimtų ar filialo apskaitoje užfiksuotų), suėjus jų vykdymo terminui, atsiradus jų vykdymo sąlygoms ir pertvarkymo institucija yra įsitikinusi, kad dėl atitinkamos trečiosios valstybės įstaigos nebuvo pradėtos ir per protingą terminą, tikėtina, nebus pradėtos trečiosios valstybės pertvarkymo ar bankroto procedūros;

3) trečiosios valstybės institucija dėl atitinkamos trečiosios valstybės įstaigos pradėjo trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras arba pranešė pertvarkymo institucijai apie ketinimą pradėti tokias procedūras, tačiau yra vienas iš šio įstatymo 112 straipsnyje nurodytų pagrindų atsisakyti pripažinti trečiosios valstybės pertvarkymo procedūras.

3. Pertvarkymo institucija, šio straipsnio pagrindu inicijuodama trečiosios valstybės įstaigos filialo Lietuvos Respublikoje pertvarkymą, atsižvelgia į šiame įstatyme nurodytus pertvarkymo tikslus, o pertvarkymo priemones taiko laikydamasi šio įstatymo 53, 54, 55, 56 ir 57 straipsniuose nurodytų reikalavimų bei atsižvelgdama į šio įstatymo 41 straipsnyje nurodytus bendruosius pertvarkymo principus.

114 straipsnis. Bendradarbiavimas su trečiųjų valstybių institucijomis

1. Priežiūros ar pertvarkymo institucija prireikus gali sudaryti teisiškai neįpareigojantį bendradarbiavimo susitarimą su trečiosios valstybės institucijomis. Šis susitarimas privalo atitikti atitinkamą Europos bankininkystės institucijos su ta trečiosios valstybės institucija sudarytą bendradarbiavimo susitarimą.

2. Priežiūros ar pertvarkymo institucijos ir trečiosios valstybės institucijos sudarytame bendradarbiavimo susitarime gali būti numatyta:

- 1) keitimasis informacija, reikalinga pertvarkymo planams rengti ir peržiūrėti;
- 2) konsultacijos ir bendradarbiavimas rengiant pertvarkymo planus, įskaitant šio įstatymo 111, 112 ir 113 straipsniuose nurodytų įgaliojimų ir atitinkamų įgaliojimų pagal trečiosios valstybės teisę naudojimo principus;
- 3) keitimasis informacija, būtina pertvarkymo veiksams atlikti;
- 4) išankstinis įspėjimas arba konsultacijos prieš imantis svarbių veiksmų, atliktų remiantis šiuo įstatymu arba atitinkama trečiosios valstybės teise ir galinčių daryti poveikį įstaigai arba finansinei grupei, su kuria yra susijęs bendradarbiavimo susitarimas;
- 5) komunikacijos koordinavimas, imantis bendrų pertvarkymo veiksmų;
- 6) susitarimai dėl keitimosi informacija ir bendradarbiavimo procedūros, krizių valdymo grupių steigimo ir jų veiklos tvarka.

3. Šiame straipsnyje numatyti susitarimai su trečiųjų valstybių institucijomis sudaromi atsižvelgiant į šio įstatymo 115 straipsnyje numatytus keitimosi konfidencialia informacija reikalavimus.

4. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos informuoja Europos bankininkystės instituciją apie šio straipsnio pagrindu su trečiosios valstybės institucija sudarytą bendradarbiavimo susitarimą.

115 straipsnis. Keitimasis konfidencialia informacija

1. Pertvarkymo ir priežiūros institucijos bei Finansų ministerija gali keisti konfidencialia informacija, įskaitant gaivinimo planus, su kompetentinga trečiosios valstybės institucija tik tuo atveju, jeigu:

- 1) atitinkamos Lietuvos Respublikos institucijos nuomone, trečiosios valstybės institucijai taikomi konfidencialios informacijos apsaugos reikalavimai prilygsta šio įstatymo 99 straipsnyje nustatytiems reikalavimams;
- 2) konfidenciali informacija būtina, kad atitinkama trečiosios valstybės institucija galėtų įgyvendinti jos nacionalinėje teisėje numatytas pertvarkymo funkcijas, kurios yra analogiškos šiame įstatyme nustatytoms pertvarkymo funkcijoms, ir, atsižvelgiant į šios dalies 1 punkto nuostatas, tokia informacija nebus naudojama jokiems kitiems tikslams.

2. Kai prašoma pateikti konfidencialią informaciją, kurią pertvarkymo ar priežiūros institucija arba Finansų ministerija yra gavusi iš kitos valstybės narės institucijos, priežiūros ir pertvarkymo institucijos bei Finansų ministerija neturi teisės atskleisti tokios informacijos trečiosios valstybės institucijai, išskyrus atvejus, kai tenkinamos šios sąlygos:

- 1) informaciją pateikusi kitos valstybės narės institucija sutinka, kad atitinkama informacija būtų atskleista trečiosios valstybės institucijai;
- 2) informacija trečiosios valstybės institucijai atskleidžiama tik tuo tikslu, kuriam leidimą suteikė informaciją pateikusi kitos valstybės narės institucija.

3. Konfidencialia laikoma tokia informacija, kuriai pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir ES teisės aktus taikomi konfidencialumo reikalavimai.

VI SKYRIUS

ATSAKOMYBĖ UŽ ŠIO ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

116 straipsnis. Šio įstatymo pažeidimus nagrinėjančios institucijos

1. Šio įstatymo pažeidimus tiria ir šiame įstatyme nustatytas poveikio priemonės už juos taiko priežiūros arba pertvarkymo institucija.

2. Priežiūros institucija tiria šio įstatymo 118 straipsnio 2 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytus pažeidimus ir taiko poveikio priemones.

3. Pertvarkymo institucija tiria šio įstatymo 118 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytus pažeidimus ir taiko poveikio priemones.

4. Šiame skirsnyje nustatytais teisėmis priežiūros ir pertvarkymo institucijos naudojami:

- 1) tiesiogiai;
- 2) bendradarbiaudamos su kitomis priežiūros ir pertvarkymo institucijomis, vykdančiomis šiame įstatyme priežiūros ir pertvarkymo institucijoms nustatytas analogiškas funkcijas;

3) pasitelkdamos kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;

4) pasitelkdamos teisėsaugos institucijas.

5. Tirdamos šio įstatymo pažeidimus ir taikydamos poveikio priemones, priežiūros ir pertvarkymo institucijos glaudžiai bendradarbiauja tarpusavyje.

117 straipsnis. Teisė reikalauti pateikti informaciją ir teisė atlikti patikrinimus

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę reikalauti, kad įstaigos ir šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodyti subjektai joms teiktų visą informaciją, reikalingą šio įstatymo pažeidimams tirti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys privalo teikti priežiūros ir pertvarkymo institucijų reikalaujamą informaciją net ir tuo atveju, jeigu tokia informacija sudaro banko, komercinę paslaptį arba yra konfidenciali dėl kitų priežasčių.

3. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę atlikti šio įstatymo pažeidimams tirti reikalingus su šio straipsnio 1 dalyje nurodytais asmenimis susijusius patikrinimus. Patikrinimų atlikimą reglamentuoja Lietuvos banko įstatymas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

118 straipsnis. Poveikio priemonės, jų taikymo pagrindai ir tvarka

1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos turi teisę asmenims taikyti šias poveikio priemones:

1) viešai paskelbti apie šio įstatymo ar jo įgyvendinamojo teisės akto pažeidimą ir jį padariusį asmenį;

2) įspėti dėl šio įstatymo ar jo įgyvendinamojo teisės akto pažeidimo ir nurodyti per nustatytą terminą nutraukti teisės akto pažeidimą ir užtikrinti, kad jis nesikartotų;

3) laikinai nušalinti ar nušalinti įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto valdymo organo narį, vyresniosios vadovybės narį arba bet kurį kitą fizinį asmenį, kuris laikomas atsakingu už padarytą pažeidimą, nuo įstaigoje arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodytame subjekte einamų pareigų. Šiame punkte nurodytų asmenų nušalinimui nuo pareigų *mutatis mutandis* taikomos Bankų įstatymo 75 straipsnio nuostatos;

4) skirti šio įstatymo 119 straipsnyje nustatytas baudas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytos poveikio priemonės taikomos, jeigu yra bent vienas iš šių pagrindų:

1) neparengiamas ar netinkamai parengiamas, neatnaujinamas ar laiku nepateikiamas gaivinimo planas ar grupės gaivinimo planas, taip pažeidžiant šio įstatymo 4, 5 ar 8 straipsnių nuostatas;

2) nepateikiamas pranešimas pagal šio įstatymo 36 straipsnį;

3) įstaigos arba šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ar 5 punkte nurodyto subjekto valdymo organas nepateikia priežiūros institucijai šio įstatymo 96 straipsnio 1 dalyje nurodyto pranešimo;

4) nepateikiama šio įstatymo 15 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodyta informacija, būtina pertvarkymo planui parengti ir atnaujinti;

5) nustatyta tvarka nevykdomi arba netinkamai vykdomi priežiūros institucijos pagal šio įstatymo 7 straipsnio 7 dalį duoti privalomi nurodymai;

- 6) pažeidžiamos kitos šio įstatymo ar jo įgyvendinamojo teisės akto nuostatos.
- 3. Poveikio priemonių taikymo tvarką nustato Lietuvos banko įstatymas.
- 4. Priežiūros ar pertvarkymo institucija informaciją apie pritaikytas poveikio priemones, apie dėl pritaikytų poveikio priemonių pateiktus skundus ir jų nagrinėjimo rezultatus pateikia Europos bankininkystės institucijai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

119 straipsnis. Baudos

- 1. Priežiūros ir pertvarkymo institucijos skiria baudas:
 - 1) juridiniams asmenims – iki 10 procentų bendrųjų metinių pajamų;
 - 2) juridinio asmens vadovams ir kitiems fiziniams asmenims – iki 5 milijonų eurų.
- 2. Juridinio asmens bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, nustatomos pagal paskutinių sudarytų (pasirašytų) metinių finansinių ataskaitų duomenis. Jeigu juridinis asmuo priklauso patronuojančiajai įmonei, bendrosios metinės pajamos, pagal kurias nustatomas skiriamos baudos dydis, yra pajamos, nurodytos pagrindinės patronuojančiosios įmonės paskutinėse sudarytose (pasirašytose) metinėse konsoliduotose finansinėse ataskaitose.
- 3. Jeigu dėl šio įstatymo 118 straipsnyje nurodytų pažeidimų padarymo buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių ar padaryta žalos ir tokių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydis, jeigu jį įmanoma nustatyti, viršijo šio straipsnio 1, 4 arba 5 dalyje nurodytą baudos dydį, priežiūros ir pertvarkymo institucijos gali skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydžio.
- 4. Tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti juridinio asmens bendrųjų metinių pajamų, priežiūros institucija turi teisę vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos skirti juridiniam asmeniui baudą iki 5 milijonų eurų.
- 5. Kai juridinio asmens bendrosios metinės pajamos yra mažesnės negu vienas milijonas eurų, priežiūros institucija vietoj šio straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytos baudos skiria juridiniam asmeniui iki 100 000 eurų baudą.
- 6. Šio įstatymo 118 straipsnio 2 dalies 5 punkte nurodytais atvejais priežiūros institucija už kiekvieną privalomo nurodymo nevykdymo ar netinkamo vykdymo dieną skiria baudą iki vieno procento bendrųjų metinių pajamų, o tais atvejais, kai sunku ar neįmanoma nustatyti bendrųjų metinių pajamų, – iki 1 500 eurų.
- 7. Baudos apskaičiuojamos vadovaujantis Lietuvos banko įstatymo 43³ straipsnyje nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

120 straipsnis. *Neteko galios nuo 2018-06-15*

Straipsnio naikinimas:

Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917

VII SKYRIUS

PAPILDOMOS NUOSTATOS DĖL ĮSTAIGOS ARBA ŠIO ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO 2 DALIES 4 AR 5 PUNKTE NURODYTO SUBJEKTO VEIKLĄ RIBOJANČIŲ PRIEMONIŲ IR TOKIO SUBJEKTO LIKVIDAVIMO BYLŲ

121 straipsnis. Įstaigos veiklą ribojančios priemonės ir įstaigos likvidavimo byla

1. Šiame skyriuje įstaigos veiklą ribojančiomis priemonėmis laikomi Lietuvos Respublikos ar kitos valstybės narės institucijų, tarp jų ir teismų, taikomi įstaigos ar tos valstybės narės įstaigos veiklos apribojimai, jeigu tuo siekiama išsaugoti ar atkurti įstaigos ar toje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos, įskaitant jos filialus Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse, ar toje valstybėje narėje įsteigto trečiosios valstybės įstaigos filialo stabilumą ir patikimumą ir jeigu šie apribojimai gali turėti įtakos trečiųjų asmenų teisių, turėtų iki veiklą ribojančios priemonės pritaikymo, įgyvendinimui. Įstaigos akcininkai ir įstaigos vadovai nėra laikomi trečiaisiais asmenimis.

2. Šiame skyriuje įstaigos likvidavimo byla laikomas Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigtos įstaigos, įskaitant jos filialus Lietuvos Respublikoje ar kitose valstybėse narėse, priverstinis likvidavimas ar bankrotas arba Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje įsteigto trečiosios valstybės įstaigos filialo priverstinis veiklos nutraukimas.

122 straipsnis. Šio skyriaus nuostatų taikymas

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos tais atvejais, kai Lietuvos Respublikoje įsteigtai įstaigai, kuri kurioje nors kitoje valstybėje narėje veikia neįsteigusi filialo ar tokioje valstybėje yra įsteigusi filialą (toliau šiame skyriuje – priimančioji valstybė narė), taikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar pradedama įstaigos likvidavimo byla. Šio įstatymo 126 straipsnis taikomas ir tais atvejais, kai įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ar įstaigos likvidavimo byla pradedama ir tokiai Lietuvos Respublikoje įsteigtai įstaigai, kuri kitoje ES valstybėje narėje neveikia neįsteigusi filialo ar tokioje valstybėje nėra įsteigusi filialo.

2. Šio skyriaus nuostatos taikomos ir tais atvejais, kai kitoje valstybėje narėje įsteigtai įstaigai, kuri veikia neįsteigusi filialo ar yra įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, ar Lietuvos Respublikoje tokios įstaigos įsteigtam filialui kitoje valstybėje narėje pritaikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar pradedama įstaigos likvidavimo byla.

3. Šio skyriaus nuostatos, reglamentuojančios įstaigos veiklą ribojančių priemonių taikymą, *mutatis mutandis* taikomos šio įstatymo 1 straipsnio 2 dalies 4 ir 5 punktuose nurodytiems subjektams, kurių pertvarkymas vykdomas pagal šį įstatymą.

4. Šio įstatymo 124 straipsnio 1, 2 ir 3 dalių nuostatos ir 125 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatos taikomos ir tais atvejais, kai valstybėje narėje nelicencijuotos įstaigos Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui pritaikomos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar pradėdama įstaigos likvidavimo byla, jeigu tokios įstaigos filialas įsteigtas ne tik Lietuvos Respublikoje, bet ir dar nors vienoje kitoje valstybėje narėje. Be to, šiais atvejais Lietuvos Respublikos teismas, pertvarkymo institucija, likvidatorius (kai jis yra paskirtas), jeigu tai būtina ir jeigu tai įmanoma, derina veiksmus, susijusius su įstaigos veiklą ribojančių priemonių taikymu ar likvidavimo byla, su kitų priimančiųjų valstybių narių atitinkamomis institucijomis ar likvidatoriumi.

123 straipsnis. Sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar pradėti įstaigos likvidavimo bylą ir taikytina teisė

1. Tik Lietuvos Respublikos teismas arba pertvarkymo institucija turi teisę priimti sprendimą pritaikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar pradėti įstaigos likvidavimo bylą Lietuvos Respublikoje įsteigtai įstaigai, įskaitant jos filialus valstybėse narėse.

2. Pagal šio straipsnio 1 dalį Lietuvos Respublikos teismo ar pertvarkymo institucijos sprendimu nustatytos įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ir Lietuvos Respublikos teismo sprendimu pradėtos likvidavimo bylos procedūros atliekamos vadovaujantis Lietuvos Respublikos teise, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas išimtis.

3. Kitos valstybės narės institucijų priimti sprendimai pritaikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar pradėti įstaigos likvidavimo bylą toje kitoje valstybėje narėje įsteigtai įstaigai, taip pat jos filialams Lietuvos Respublikoje be jokių papildomų formalumų pripažįstami Lietuvos Respublikoje nuo tada, kai pritaikytos įstaigos veiklą ribojančios priemonės ar teismo sprendimas įsigalioja toje kitoje valstybėje narėje. Tokios įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ir pradėtos likvidavimo bylos procedūros atliekamos vadovaujantis tos kitos valstybės narės teise, išskyrus šio straipsnio 6 dalyje nustatytas išimtis.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos neriboja priežiūros institucijos teisės Bankų įstatymo nustatytais atvejais ir tvarka taikyti poveikio priemones valstybėje narėje licencijuoto užsienio banko Lietuvos Respublikoje įsteigtam filialui.

5. Jeigu kitos valstybės narės teisės aktuose numatyta, kad sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą turi būti registruojamas tos valstybės narės viešame registre, pertvarkymo institucija arba Lietuvos

Respublikos teismo paskirtas įstaigos likvidatorius (administratorius) apie tokį sprendimą privalo pranešti tos valstybės narės viešam registrai.

6. Neatsižvelgiant į tai, kurios valstybės narės, įskaitant ir Lietuvos Respubliką, institucijos priėmė sprendimą taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą:

1) darbo santykiams taikoma tos valstybės narės teisė, kuri taikoma sudarytai darbo sutarčiai;

2) sutarčiai, kuri suteikia teisę naudoti ar įsigyti nekilnojamąjį daiktą, taikoma tos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamas daiktas, teisė;

3) teisėms į nekilnojamąjį daiktą, laivą arba orlaivį, kurios turi būti registruojamos viešame registre, taikoma tos valstybės narės, kurioje yra tvarkomas viešas registras, teisė;

4) įgyvendinant nuosavybės ir kitas teises į finansines priemones, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje, kurių perleidimą ar įsigijimą būtina registruoti viešame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar depozitoriume, taikoma tos valstybės narės, kuriai priklauso ar kurioje yra viešas registras, vertybinių popierių sąskaita ar depozitoriumas, teisė;

5) nepažeidžiant šio įstatymo 52 ir 53 straipsnių nuostatų, tarpusavio užskaitos susitarimams taikoma tokios susitarimus reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;

6) nepažeidžiant šios dalies 4 punkto nuostatų ir šio įstatymo 52 ir 53 straipsnių nuostatų, atpirkimo sandoriams taikoma tokios sandorius reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;

7) nepažeidžiant šios dalies 4 punkto nuostatų, reguliuojamoje rinkoje sudaromiems sandoriams taikoma tokios sandorius reglamentuojančioje sutartyje nurodyta teisė;

8) jeigu po sprendimo taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimo pradėti įstaigos likvidavimo bylą įstaiga atlygintinai perleidžia nekilnojamąjį daiktą, laivą ar orlaivį, kuriuos būtina įregistruoti viešame registre, arba finansines priemones, nurodytas Reglamento (ES) Nr. 575/2013 4 straipsnio 1 dalies 50 punkto b papunktyje, ar teises į finansines priemones, kurias (finansines priemones ar teises į jas) būtina registruoti viešame registre, vertybinių popierių sąskaitoje ar depozitoriume, tokio sandorio galiojimą reglamentuoja tos valstybės narės, kurioje yra nekilnojamas daiktas ar kurioje tvarkomas viešas registras, vertybinių popierių sąskaita ar depozitoriumas, teisė;

9) sprendimo taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimo pradėti įstaigos likvidavimo bylą poveikį teisme nagrinėjamam ieškiniui dėl įstaigos turto ar reikalavimo teisės reglamentuoja tos valstybės narės, kurioje yra nagrinėjamas ieškinys, teisė.

124 straipsnis. Informavimas apie įstaigos veiklą ribojančias priemones

1. Lietuvos Respublikos teismas privalo nedelsdamas pranešti pertvarkymo institucijai apie priimtą sprendimą taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones.

2. Pertvarkymo institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijas apie teismo taikomas įstaigos veiklą ribojančias priemones ir nurodyti galimus tokių priemonių taikymo padarinius priimančiosios valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

3. Pertvarkymo institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijas apie savo numatomas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones, o jeigu tai neįmanoma, privalo nedelsdama informuoti apie savo jau taikomas įstaigos veiklą ribojančias priemones ir nurodyti galimus tokių priemonių taikymo padarinius priimančiosios valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

4. Jeigu įstaigos veiklą ribojančios priemonės gali turėti įtakos trečiųjų asmenų teisių kitoje priimančiojoje valstybėje narėje įgyvendinimui ir sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones gali būti Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka apskūstas, pertvarkymo institucija informaciją apie teismo ar pertvarkymo institucijos priimtą sprendimą taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones skelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir dviejuose šalies laikraščiuose kiekvienoje kitoje priimančiojoje ES valstybėje narėje.

5. Pagal šio straipsnio 4 dalį skelbiamoje informacijoje priimančiosios ES valstybės narės valstybine kalba ar kalbomis nurodoma sprendimo paskirtis ir teisinis pagrindas, skundų pateikimo terminai ir skundą nagrinėti įgalioto teismo adresas.

6. Įstaigos veiklą ribojančios priemonės taikomos ir galioja neatsižvelgiant į tai, ar šiame straipsnyje nustatyta tvarka yra apie jas paskelbta informacija.

125 straipsnis. Informavimas apie įstaigos likvidavimo bylą

1. Lietuvos Respublikos teismas privalo nedelsdamas pranešti pertvarkymo institucijai apie priimtą sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą.

2. Pertvarkymo institucija privalo informuoti kitų priimančiųjų valstybių narių priežiūros institucijas apie teismo priimtą sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą ir galimus tokio sprendimo padarinius priimančiosios valstybės narės fiziniams ir juridiniams asmenims.

3. Teismas, priėmęs sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą, ar jo pavedimu įstaigos likvidatorius (administratorius) informaciją apie teismo priimtą sprendimą skelbia Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir dviejuose pagrindiniuose šalies laikraščiuose kiekvienoje kitoje priimančiojoje valstybėje narėje.

4. Jeigu Lietuvos Respublikos įstatymai nustato pareigą įstaigos likvidavimo bylą pradėjusiai institucijai ar įstaigos likvidatoriui (administratoriui) informuoti įstaigos kreditorius apie sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą, taip pat turi būti informuojami ir įstaigos

kreditoriai kitose priimančioiose valstybėse narėse. Pranešime apie sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą nurodomi reikalavimų pateikimo terminai, reikalavimo nepateikimo ar pavėluoto pateikimo padariniai, institucija, kuriai turi būti pateiktas reikalavimas, ir kitos svarbios aplinkybės. Informacija apie sprendimą pradėti įstaigos likvidavimo bylą pateikiama lietuvių kalba. Dokumentas, kuriame pateikiama tokia informacija, turi turėti antraštę „Siūlymas pateikti reikalavimą. Pateikimo terminai“ visomis oficialiomis ES kalbomis.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nurodyti reikalavimai dėl pateikiamos informacijos kalbos ir antraštės taikomi ir pateikiant šio straipsnio 3 dalyje nustatytą informaciją.

6. Įstaigos kreditorius, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta ar buveinė yra priimančiojoje ES valstybėje narėje, turi teisę pateikti reikalavimus tos valstybės valstybine kalba ar viena iš valstybinių kalbų, tačiau turi būti pridėtas reikalavimų vertimas į lietuvių kalbą. Kartu su reikalavimu kreditorius turi pateikti šį reikalavimą patvirtinančių dokumentų (jeigu tokių yra) kopijas, nurodyti reikalavimo pobūdį, jo atsiradimo datą, dydį ir informaciją apie prievolės įvykdymo užtikrinimo priemones.

7. Įstaigos likvidatorius (administratorius) privalo tinkamai ir laiku informuoti įstaigos kreditorius apie įstaigos likvidavimo eigą.

126 straipsnis. Trečiųjų asmenų teisės

1. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą neriboja įstaigos kreditorių ar kitų trečiųjų asmenų daiktinių teisių į įstaigai nuosavybės teise priklausančią ir priimant minėtus sprendimus kitoje valstybėje narėje, o ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai, esantį turtą. Viešame registre įregistruota trečiųjų asmenų teisė įsigyti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą daiktinę teisę taip pat laikoma daiktine teise.

2. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą turtą perkančiajai įstaigai neriboja turto pardavėjo nuosavybės teisių, jeigu priimant minėtus sprendimus toks turtas buvo kitoje valstybėje narėje, o ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai.

3. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą turtą parduodančiai įstaigai negali būti pagrindas nutraukti turto pirkimo–pardavimo sutartį ar jos nevykdyti ir neriboja turto pirkėjo teisių įsigyti turtą, jeigu minėtų sprendimų priėmimo metu toks turtas buvo kitoje ES valstybėje narėje, o ne toje, kurioje buvo priimti minėti sprendimai.

4. Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje priimtas sprendimas taikyti įstaigos veiklą ribojančias priemones ar sprendimas pradėti įstaigos likvidavimo bylą neriboja įstaigos

kreditorių teisės įskaityti savo reikalavimus į įstaigos reikalavimus, jeigu tai leidžia įstaigos reikalavimą reglamentuojantys įstatymai.

5. Šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 dalių nuostatos neriboja teisės Lietuvos Respublikos įstatymų nustatytais būdais teismo tvarka spręsti klausimus dėl sandorių, pažeidžiančių įstaigos kreditorių interesus, negaliojimo, pripažinimo negaliojančiais ar uždraudimo juos vykdyti.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodyti sandoriai negali būti laikomi negaliojančiais, negali būti pripažįstami negaliojančiais ir negali būti uždraudžiama juos vykdyti, jeigu suinteresuotas asmuo pateikia įrodymus, kad:

- 1) tokiam sandoriui taikoma ne Lietuvos Respublikos, o kitos valstybės narės teisė ir
- 2) tokiam sandoriui taikoma teisė nesuteikia galimybės ginčyti tokį sandorį nagrinėjamoje byloje.

127 straipsnis. Likvidatoriaus (administratoriaus) paskyrimas

1. Lietuvos Respublikos teismas, paskyręs įstaigos likvidatorių (administratorių), privalo jam išduoti sprendimo jį paskirti patvirtintą kopiją. Kitos valstybės narės institucijos išduotas sprendimas paskirti likvidatorių (administratorių) galioja ir Lietuvos Respublikoje, tačiau kartu turi būti pateikiamas sprendimo vertimas į lietuvių kalbą. Šis vertimas neprivalo būti legalizuotas.

2. Kitos valstybės narės institucijos paskirtas likvidatorius (administratorius) ar jo įgaliotas asmuo turi teisę Lietuvos Respublikoje vykdyti įgaliojimus, kuriuos jam suteikia tos valstybės narės įstatymai.

3. Lietuvos Respublikos teismo paskirtas įstaigos likvidatorius (administratorius), vykdydamas savo įgaliojimus kitoje valstybėje narėje, o kitos valstybės narės institucijos paskirtas likvidatorius (administratorius), vykdydamas savo įgaliojimus Lietuvos Respublikoje, privalo laikytis valstybės, kurioje vykdo savo įgaliojimus, teisės aktų, ypač teisės aktų, nustatančių turto realizavimo ir darbuotojų informavimo tvarką.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

128 straipsnis. Kitų Lietuvos Respublikos įstatymų taikymas

Taikant šio įstatymo III skyriaus nuostatas, netaikomos:

- 1) Lietuvos Respublikos vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo ir Lietuvos Respublikos įstatymo dėl darbuotojų dalyvavimo

bendrovėje po vienos valstybės ribas peržengiančio ribotos atsakomybės bendrovių jungimosi įstatymo nuostatos;

2) Lietuvos Respublikos civilinio kodekso, Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo, Lietuvos Respublikos bankų įstatymo, Lietuvos Respublikos centrinės kredito unijos įstatymo, Lietuvos Respublikos finansinio užtikrinimo susitarimų įstatymo ir Lietuvos Respublikos kooperatinių bendrovių (kooperatyvų) įstatymo nuostatos, ribojančios šio įstatymo III skyriaus nuostatų taikymą.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTĖ

DALIA GRYBAUSKAITĖ

Lietuvos Respublikos
finansinio tvarumo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 15) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES (OL 2014 L 173, p. 190).

2. 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL 2014 L 173, p. 190), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2017/2399 (OL 2017 L 345, p. 96).

Punkto pakeitimai:

Nr. [XIII-2021](#), 2019-03-26, paskelbta TAR 2019-04-03, i. k. 2019-05387

3. 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru

pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL 2014 L 225, p. 1).

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XI-1713](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 139-6553 (2011-11-18), i. k. 1111010ISTA0XI-1713
Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo 2, 4, 11, 14 straipsnių, trečiojo skirsnio pavadinimo pakeitimo ir papildymo ir Įstatymo papildymo 7-1 ir 13-1 straipsniais įstatymas
2.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-1550](#), 2015-03-19, paskelbta TAR 2015-03-31, i. k. 2015-04831
Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 14 straipsnio pakeitimo įstatymas
3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XII-2053](#), 2015-11-19, paskelbta TAR 2015-12-02, i. k. 2015-19163
Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 pakeitimo įstatymas
4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-1249](#), 2018-06-05, paskelbta TAR 2018-06-14, i. k. 2018-09917
Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 1, 2, 3, 5, 7, 96, 101, 117, 118 ir 119 straipsnių pakeitimo ir 120 straipsnio pripažinimo netekusiu galios įstatymas
5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [XIII-2021](#), 2019-03-26, paskelbta TAR 2019-04-03, i. k. 2019-05387
Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymo Nr. XI-393 102 straipsnio ir priedo pakeitimo įstatymas